

HVAD HANDLER FODBOLD EGENTLIG OM?

En kritisk diskursanalyse af udvalgte interessenters
opfattelse af DBU's handlinger i forbindelse med
One Love-anførerbindet til VM i Qatar i 2022

Titelblad

Specialeafhandling

Aalborg Universitet

Kommunikation, Kandidat, 4. semester

Nicklas Johannes Holk – studienr.: 20185682

Peter Pjenggaard Pedersen – studienr.: 20185042

Specialets omfang:

Antal normalsider: 80,3

Antal anslag: 192.866

Specialets sideomfang: 91

Totalt sideomfang (inkl. bilag): 192

AALBORG UNIVERSITET

Forord

Dette speciale er udarbejdet af Nicklas Johannes Holk og Peter Pjengaard Pedersen, som er studerende på kandidatuddannelsen, Kommunikation, på Aalborg Universitet.

Vi vil i den forbindelse rette stor tak til vores vejleder Rasmus Grøn, der har bidraget med værdifuld sparring og vejledning gennem hele forløbet.

Abstract

This paper examines how selected stakeholders construct their reality and perception of the Danish Football Association's (DBU) actions regarding the One Love incident at the 2022 World Cup in Qatar. Norman Fairclough's critical discourse analysis provides the theoretical and analytical framework for analyzing the selected texts in this paper, concentrating on their discursive practices, textual content, and how that is affected by the social practice in which they exist.

A qualitative research methodology was utilized to produce this paper. This included a review of existing literature to improve our understanding of the field and qualitative interviews to consult with the community of practice. Furthermore, a systematic approach to text selection and coding was used to categorize our empirical data into relevant themes.

We can conclude from the analysis that DBU constructs their understanding of this specific episode based on a traditional football understanding, despite their vision to change this understanding. In contrast, the five stakeholders construct their reality based on a post traditional understanding, undermining sporting aspects as the most important. Finally, we can conclude that the social practice in Denmark played a part in shaping these constructions, as they provided the required conditions for the selected stakeholders to construct their respective realities.

Indholdsfortegnelse

1.0 INDLEDNING.....	3
1.1 MOTIVATION	5
1.2 KONTEKST	6
1.3 EMNEAFGRÆNSNING.....	9
2.0 TEORETISK OG ANALYTISK TILGANG	10
2.1 DISKURSBEGREBET	10
2.2 KRITISK DISKURSANALYSE	12
2.3 DEN TRE-DIMENSIONELLE DISKURSMODEL.....	17
2.3.1 <i>Tekst</i>	18
2.3.2 <i>Diskursiv praksis</i>	19
2.3.3 <i>Social praksis</i>	19
2.4 FRAMING	20
3.0 VIDENSKABSTEORETISK STÅSTED.....	22
4.0 EKSISTERENDE FORSKNING PÅ OMRÅDET	24
5.0 METODE.....	31
5.1 DEN KVALITATIVE METODE.....	31
5.2 DET KVALITATIVE INTERVIEW.....	32
5.2.1 <i>Udvælgelse af respondent</i>	33
5.3 FORSKNINGSOBJEKTIVITET OG NEUTRALITET.....	34
5.4 SELEKTION.....	35
5.5 KODNING	38
6.0 ANALYSE.....	40
6.1 PRÆSENTATION AF ANALYSENS OPBYGNING	41
6.2 ANALYSE AF DEN SOCIALE PRAKSIS.....	43
6.3 ANALYSE AF TEKSTEN FRA DBU.....	49
6.3.1 <i>Den diskursive praksis</i>	50
6.3.2 <i>Tekst</i>	52
6.4 ANALYSE AF TEKSTEN FRA A4 MEDIER.....	55
6.4.1 <i>Den diskursive praksis</i>	55
6.4.2 <i>Tekst</i>	58
6.5 ANALYSE AF TEKSTEN FRA EKSTRA BLADET	60
6.5.1 <i>Den diskursive praksis</i>	60
6.5.2 <i>Tekst</i>	62
6.6 ANALYSE AF TEKSTEN FRA INFORMATION.....	65

6.6.1 Den diskursive praksis.....	65
6.6.2 Tekst.....	68
6.7 ANALYSE AF TEKSTEN FRA B.T.	70
6.7.1 Den diskursive praksis.....	70
6.7.2 Tekst.....	71
6.8 ANALYSE AF TEKSTEN FRA WEEKENDAVISEN	74
6.8.1 Den diskursive praksis.....	74
6.8.2 Tekst.....	75
7.0 DISKUSSION	77
7.1 DBU'S SAMFUNDSANSVAR.....	78
7.2 DBU'S FREMTIDIGE PROBLEMSTILLING.....	80
8.0 KONKLUSION	81
LITTERATURLISTE.....	83
BØGER.....	83
ARTIKLER.....	85
HJEMMESIDER	86
ANDET	87

1.0 Indledning

Sport er ikke længere bare underholdning. Sport er blevet en social institution, der har potentialet til at påvirke sociale strukturer og samfundsrelaterede fænomener. I løbet af de seneste årtier er sport desuden blevet kædet sammen med begreber som magt og sportswashing, hvilket styrker fortællingen om, at sport ikke bare er et uskyldigt afbræk fra den trivielle hverdag længere.

Sport er et middel til forandringer - både på godt og ondt. Sport kan være fællesnævneren i at samle en nation og skabe et samlingspunkt for fællesskab og sammenhold, hvor sociale strukturer styrkes og udvikles. Omvendt kan sport også bruges som internationale markedsføringskampagner af totalitære stater, der ønsker at sikre deres økonomiske fremtid ved at skabe et urealistisk selvbillede for resten af verden.

Denne ambivalente relation mellem sport og samfund er fundamentet i dette speciale, hvor vi ønsker at undersøge, hvordan Dansk Boldspil-Union måtte sande, at relationen mellem sport og samfund ikke er noget, der skal negligeres. Som en frontfigur inden for sport i Danmark, har DBU selv påtaget sig et samfundsansvar, der blandt andet understøttes af visionen, 'En Del af Noget Større', der handler om at bidrage og tage ansvar i samfundet. Et skoleeksempel på hvordan sporten kan være et middel til positive forandringer, hvis det vel at mærke bliver efterlevet. Der er ingen tvivl om, at DBU er primus motor for en lang række positive tiltag, som har til formål at skabe social forandring i Danmark.

Men til VM i Qatar i 2022 var det ikke fryd og gammen for DBU. Udover den sportslige fadæse blev DBU også midtpunktet i en mediestorm vedrørende One Love-anførerbindet og manglende handlekraft og samfundsansvar.

På baggrund af dette var der adskillige interessenter, som var i offensivt spilhumør for at tilkendegive deres mening om DBU's handlinger, hvilket har været medvirkende til at bane vejen for vores faglige interesse. I forlængelse af dette finder vi det interessant at undersøge, hvordan udvalgte interessenter konstruerer bestemte forståelser af DBU's handlinger med udgangspunkt i en diskursanalytisk tilgang.

Dette speciale udspringer således af en generel interesse inden for sport, og hvordan sport

ikke længere bare er nøgtern underholdning. Specialet er desuden affødt af et tidligere semesterprojekt (Bilag 8), hvor vi undersøgte udvalgte danske mediers holdning til VM i Qatar i 2022. Ovennævnte semesterprojekt gav os et dybdegående indblik i, hvordan medierne spiller en markant rolle med henblik på at konstruere bestemte billeder af virkeligheden. På baggrund af dette - og vores forudgående interesse - har vi udarbejdet følgende problemformulering og forskningsspørgsmål:

Hvordan konstruerer udvalgte interessenter deres virkelighed og opfattelse af DBU's handlinger i forbindelse med sagen om One Love-anførerbindet gennem diskursive praksisser? Og hvordan har den sociale praksis i Danmark indflydelse på dette?

Som en forlængelse af problemformuleringen har vi udarbejdet fire forskningsspørgsmål, der har til formål at skabe et fokus i analysen. I *Præsentationen af analysens opbygning* vil vi redegøre for motivationen bag de fire forskningsspørgsmål.

Forskningsspørgsmål lyder således:

- Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?
- Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?
- Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?
- Hvordan bliver DBU's nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?

Til at besvare problemformuleringen vil vi indledningsvist præsentere vores teoretiske og analytiske tilgang med udgangspunkt i Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse. Derefter vil vi redegøre for eksisterende forskning på området, som vi vil anvende i samspil med Faircloughs kritiske diskursanalyse til at analysere, hvordan udvalgte interessenter konstruerer deres virkelighed i forhold til One Love-episoden. Dertil vil vi diskutere, hvad fremtiden bringer med henblik på fremtidige problemstillinger for DBU. Afslutningsvis vil vi forsøge at besvare vores problemformulering i konklusionen.

1.1 Motivation

I dette afsnit vil vi redegøre for, hvad der har motiveret os til at undersøge One Love-episoden med henblik på at besvare den ovenstående problemformulering.

Motivationen for at undersøge One Love-episoden under VM i Qatar er først og fremmest funderet i en længerevarende interesse for emnet. Som vi nævner i indledningen, valgte vi efteråret 2021 at udarbejde et semesterprojekt om en række danske mediers holdning til VM i Qatar (se Bilag 8). I semesterprojektet havde vi en problemformulering, der havde til hensigt at undersøge, hvordan VM i Qatar og danske mediers konstruktioner af virkeligheden og valget af bestemte diskurser var medvirkende til at sammenkoble sport og politik.

Semesterprojektet blev som tidligere nævnt udarbejdet i efteråret 2021, hvilket var inden slutrunden fandt sted. På baggrund af dette fandt vi det motiverende at undersøge andre aspekter af VM i Qatar, efter slutrunden var afviklet. Ud fra dette har vores tidligere semesterprojekt fungeret som et springbræt til at udarbejde dette speciale, hvor vi dog retter vores faglige fokus i en anden retning end tidligere. Udover at være en motiverende faktor, har det tidligere semesterprojekt desuden haft indflydelse på vores viden om DBU og deres holdning til VM i Qatar. Allerede inden vi påbegyndte, havde vi en forståelse af, hvordan DBU havde ageret i forhold til forskellige aspekter før, under og efter slutrunden. Dette har haft indflydelse på de videns- og betydningssystemer, vi havde med i bagagen til dette speciale. I forlængelse af dette har bestemte diskurser bidraget til at konstruere vores videns- og betydningssystemer, hvilket har spillet en rolle i forhold til, hvordan vi forstod og opfattede begivenhederne, der førte til One Love-episoden. I og med at Herrelandsholdet spillede med One Love-anførerbindet inden slutrunden – og samtidig proklamerede – at de ville tage til Qatar med kritiske budskaber, var der allerede en diskurs fra DBU's side om, at de var klar til at hejse mangfoldighedens flag i Qatar.

Som sportsbegivenhed skabte VM i Qatar adskillige storylines rundt omkring i verden – både for det der skete indenfor kridtstregerne, men i særdeleshed også for det der skete udenfor. Fra et dansk perspektiv blev VM i Qatar hverken en sportslig eller værdipolitisk succes. Danmark røg allerede ud af gruppespillet og det største aftryk, der blev sat var, at DBU annoncerede, at man droppede One Love-anførerbindet inden kampen mod Tunesien. Og det var netop denne episode, som vi fandt særlig motiverende at undersøge, da One Love-

episoden for alvor fik gang i debatten om sportens rolle i et større samfundsmæssigt perspektiv.

Ud fra det ovenstående er motivationen derfor funderet i en naturlig og forudgående interesse for emnet - både fagligt og personligt. Derudover er det en motiverende faktor, at vi kan viderebringe vores akademiske erfaringer samt vores videns- og betydningssystemer fra det tidligere semesterprojekt for at kunne undersøge nye aspekter af et beslægtet emne i dette speciale.

1.2 Kontekst

I dette afsnit vil vi præsentere den kontekst, som dette speciale tager udgangspunkt i. Det er vigtigt at forstå konteksten, da denne har skabt fundamentet for vores undren og er afgørende for den samlede forståelse af specialet. Indledningsvis vil vi gerne sætte rammen omkring VM i Qatar, der blev afviklet i november og december 2022. I den sammenhæng vil vi præsentere nogle af de interessante hændelser, der forekom før, under og efter slutrunden.

VM i Qatar er en begivenhed, der gennem en længere årrække er skrevet mangt og meget om. Det hele startede tilbage i 2010, hvor Qatar blev tildelt værtskabet til en af verdens største tilbagevendende sportsbegivenheder – nemlig VM i fodbold. Sidenhen blev det klart, at Qatar havde fået tildelt værtskabet på grund af korrupsion i FIFA, hvilket for alvor fik skabt stort postyr - både nationalt og internationalt. Flere afgørende og højtstående skikkelser i FIFA blev anholdt og sigtet for korrupsion. Men valget stod ved magt, og Qatar bevarede værtskabet af VM i fodbold i 2022.

Især i Danmark var det tydeligt, at der var et særligt humanitært og etisk fokus på slutrunden og Qatar som nation, hvilket skabte stor debat og omtale i de danske medier. I løbet af de sidste 13 år er der sket meget og skrevet vidt og bredt omkring situationen i Qatar, hvorfor vi gerne vil præsentere nogle af de mere markante nedslagspunkter – fra et dansk perspektiv - der skal bidrage til at forstå konteksten for specialets fokus.

Som tidligere nævnt blev flere magtfulde personer i FIFA sigtet for korrupsion i forbindelse med udvælgelsen af Qatar som værtsnation for VM i fodbold i 2022. Dette fik FIFA til at ændre deres protokoller for tildelingen af VM-værtskaber. Dertil har store internationale

politiske organisationer - i samarbejde med blandt andre DBU og FIFA - været med til at udarbejde retningslinjer for leve- og arbejdsvilkår for de migrantarbejdere, der var med til at bygge stadionerne i Qatar. Dette medførte blandt andet, at det omdiskuterede kafala-system blev fjernet.

På trods af den store politiske indsats og kritiske dækning af de jammerlige forhold i Qatar kunne det engelske medie, The Guardian, i februar 2021 afsløre, at mere end 6.500 migrantarbejdere var døde i Qatar siden tildelingen af VM-værtskabet. Det var en afsløring, der rystede hele verden, hvilket fik sat gang i kritikken af FIFA som organisation - og i særdeleshed Qatar som værtsnation.

Fra et dansk perspektiv begyndte flere og flere at diskutere, hvorvidt Danmark skulle boykotte VM i Qatar. Diskussionen foregik både i politiske og sportslige fora, og selv ikke på Christiansborg kunne de undgå at forholde sig til den efterhånden anspændte situation. På grund af de jammerlige forhold og afsløringer gik VM i fodbold officielt fra at handle om The Beautiful Game til at handle om slavelignende forhold og massegrave, der er placeret under de nyopførte fodboldstadioner midt ude i ørkenen.

I løbet af foråret 2021 startede kvalifikationen til VM i Qatar, og i den sammenhæng så man også flere nationer med protester, der var direkte rettet mod Qatar – hvad end det var kritik mod Qatar eller støtte og empati til migrantarbejderne. Man så blandt andet det tyske herrelandshold i sorte trøjer med bogstaverne, der til sammen dannede ordene ”Human Rights”, og det danske herrelandshold med One Love-anførerbindet og trøjer med teksten ”Football Supports Change”.

I november 2021 valgte Arbejdernes Landsbank og Danske Spil, der er sponsorer for det danske herrelandshold, ydermere at fjerne deres normale eksponering på træningsdragterne for at gøre plads til et budskab rettet mod VM i Qatar med teksten ”Human Rights for All”. Dette budskab fik ikke lov til at gå stille af sig, og det blev hurtigt en stor sag - både i Danmark og store dele af Europa. Danmark blev et foregangsland og banede vejen for, at fodbold kan være med til at formidle vigtige budskaber, der kan forbedre sociale forhold i samfundet. Men dette ville FIFA ikke være med til. En uge før den omdiskuterede slutrundes start meddelte FIFA til DBU, at de ikke måtte anvende træningsdragterne med budskabet på brystet under slutrunden. Ifølge FIFA var det imod forbundets egne regler om politiske

budskaber på trænings- og spillertøj i FIFA-regi (Laws of the Game, s. 55-56). DBU mente ikke selv, at budskabet var politisk, men kaldte det et universelt budskab, som alle mennesker burde kunne bakke op omkring. Træningsdragterne måtte derfor forblive i Danmark under slutrunden, men tanken om at sende et budskab stoppede ikke.

I september 2022 lancerede DBU – i samarbejde med Hummel - tre nye landsholdstrøjer, hvor både DBU- og Hummel-logoet havde samme farve som selve trøjen, da man ikke ønskede at eksponere sig selv til slutrunden i Qatar. Dertil havde man produceret en helt sort tredjetrøje, som Hummel beskrev som et symbol på et omvarende sørgebind og en protest mod Qatars krænkelser af migrantarbejdere og basale menneskerettigheder (Fallah, 2022). Den danske tredjetrøje fik meget opmærksomhed i verdenspressen, og FIFA bad DBU om en forklaring på Hummels udtalelse. Danmark blev endnu en gang omdrejningspunktet for en politisk og samfundsmæssig debat om VM i Qatar.

Dagen inden den officielle start på VM i Qatar havde FIFA's præsident, Gianni Infantino, et noget opsigtsvækkende pressemøde. På pressemødet svarede FIFA-præsidenten tilbage på noget af al den kritik, der havde været fra omverdenen frem mod slutrunden. Infantino fik blandt andet sagt ordene 'today I feel gay', hvilket mødte stor kritik rundt omkring i Europa, da det var et bizart modsvar på kritikken af, at homoseksuelle kunne blive straffet med fængsel for at opholde sig i Qatar. Infantinos ord skulle senere vise sig at være startskuddet til flere atypiske hændelser og beslutninger i løbet af verdens største tilbagevendende sportsbegivenhed.

Den 20. november 2022 blev VM i Qatar officielt fløjtet i gang, da værtsnationen fra Qatar tabte åbningskampen med 2-0 til Senegal. Men det var ikke det, der trak de største overskrifter. Det skete, da Danmark, England, Holland, Belgien, Wales, Schweiz, Frankrig og Tyskland valgte at droppe One Love-anførerbindet. Landene havde op til VM-slutrunden spillet med anførerbindet og proklameret, at de ville bære anførerbindet som et symbol på mangfoldighed og diversitet. Men FIFA kom med en advarsel om, at spillerne kunne blive straffet med et gult kort eller anden sportslig konsekvens, hvis de påførte sig anførerbindet. Denne advarsel fik de otte lande til at droppe anførerbindet inden, at England og Holland skulle spille deres første kamp ved slutrunden.

Det var en beslutning, der bestemt ikke gik stille hen i Danmark, og herfra begyndte kritikken

at hagle ned over DBU fra adskillige interessenter. Kritikken var ikke længere rettet mod FIFA og Qatar – den var rettet mod DBU. Kritikken blev så slem, at DBU endte i en regulær mediestorm og måtte på baggrund af dette afholde et ekstraordinært pressemøde efter den skuffende åbningskamp mod Tunesien.

De deltagende på pressemødet var DBU's fodbolddirektør, Peter Møller, DBU's formand, Jesper Møller, DBU's administrerende direktør, Jakob Jensen, og DBU's kommunikationschef, Jakob Høyer. Pressemødet var DBU's respons på One Love-episoden, der rummede en direkte kritik af FIFA og Infantino. Pressen var ikke overraskende mødt talstærkt op, og pressemødet fik for alvor signaleret, hvor stor en sag One Love-episoden egentlig var.

I forbindelse med VM i Qatar var der flere interessante aspekter at undersøge, men DBU's respons – og de danske interessenters reaktion på dette - motiverede os til at indsnævre vores faglige fokus på One Love-anførerbindet og de efterfølgende reaktioner.

Sagen om One Love-anførerbindet er kompleks og uden fortilfælde, hvilket gør det interessant at undersøge, hvordan DBU som organisation skulle balancere sportslige og samfundsmæssige problemstillinger på samme tid. Selvom slutrunden er overstået, er det stadig en episode, der bliver diskuteret i Danmark, og DBU måtte også selv evaluere deres kommunikationsstrategi på baggrund af One Love-episoden (Porse, 2023).

Afslutningsvis er det relevant at nævne, at Infantino er blevet genvalgt som FIFA-præsident - uden modkandidater - ved en kongres i Rwanda i marts 2023, hvor Danmark var blot ét af seks lande, der ikke støttede hans kandidatur. Genvalget af Infantino - på bagkant af VM i Qatar – sender et signal om, at Danmark er ét af de få lande, der kæmper for at skabe forandring.

1.3 Emneafgrænsning

I dette afsnit vil vi redegøre for nogle af de til- og fravalg, vi har taget med henblik på at indsamle relevant empiri, der kan medvirke til at besvare specialets problemformulering.

Specialets overordnede emne er VM i Qatar i 2022. VM i Qatar er på mange måder en

omfattende begivenhed, da der er adskillige perspektiver at tage udgangspunkt i. På baggrund af at der har været flere potentielle indgangsvinkler til emnet, har det været nødvendigt for os at afgrænse os til ét specifikt fokus. Vi har som tidligere beskrevet valgt at fokusere på hændelsen omkring One Love-anførerbindet, hvorfor vi afgrænser os fra andre perspektiver.

Vi har desuden valgt at afgrænse os til udelukkende at analysere tekster fra danske interessenter. Det betyder, at vi afgrænser os fra udenlandske interessenter, selvom disse ligeledes har en stor relevans for det overordnede emne. Vi har derfor valgt, at det er danske interessenter, der skal være repræsentative i forhold til at besvare vores problemformulering. Dertil er de danske interessenter - som vi har valgt at anvende som vores empiriske grundlag - udvalgt ud fra bestemte kriterier og tidligere erfaringer. Dette vil blive yderligere uddybet i afsnittet *Selektion*.

Specialets fokus omhandlende One Love-anførerbindet har også medvirket til, at vores empiriske grundlag er afgrænset til et begrænset udsnit af tekster vedrørende VM i Qatar. One Love-episoden udspillede sig i grove træk over en periode på fire dage, hvorfor vi også har valgt at afgrænse vores empiriske grundlag til tekster, der er produceret mellem den 21-24 november 2022.

2.0 Teoretisk og analytisk tilgang

I dette kapitel vil vi præsentere specialets teoretiske og analytiske tilgang. Fundamentet for specialet er Norman Faircloughs kritiske diskursanalyse, hvorfor vi indledningsvist vil starte med at redegøre for forståelsen af begrebet, diskurs. Dernæst vil vi komme ind på Faircloughs kritiske diskursanalyse og præsentere den tre-dimensionelle model for kritisk diskursanalyse og dertilhørende begreber, som vi ønsker at anvende i analysen. Afslutningsvis vil i dette kapitel redegøre for, hvorfor vores kritisk diskursanalytiske tilgang hviler på et socialkonstruktivistisk grundlag. Undervejs i dette kapitel vil vi desuden forholde os refleksivt til valget af den teoretiske og analytiske tilgang.

2.1 Diskursbegrebet

Ifølge Marianne Winther Jørgensen og Louise Philips (2013) kan diskursbegrebet forstås og anvendes på flere måder. I den sammenhæng er det vigtigt for os at understrege, hvordan vi

vil anvende diskursbegrebet i relation til at besvare vores problemformulering. Vi anerkender, at diskursbegrebet ikke tilhører én fast tradition, hvorfor vi udelukkende anvender de forståelser af begrebet, som er relevante for os.

En ofte anvendt forståelse af diskursbegrebet indebærer, at diskurs er et ord, der kan bruges til at belyse, at sproget er struktureret i forskellige mønstre inden for bestemte sociale områder. Inden for fodboldverdenen eksisterer der eksempelvis forskellige diskurser, som skal forstås i den kontekst, de indgår i. Det kunne være sportsanalytikerens beskrivelse af, hvordan man kan udnytte en svaghed hos modstanderholdet eller anførerens motiverende tale inden kampen. Det er diskursive praksisser, som er 'naturlige' i fodboldverdenen, men ikke vil passe ind i andre kontekster. Derudover beskriver Jørgensen & Philips også diskursbegrebet som værende en måde, hvorpå man taler og forstår verden – eller dele af verden - på (Jørgensen & Philips, 2013, s. 9).

Inden for bestemte sociale områder eksisterer der forskellige diskurser, der påvirker, hvilke ord og udsagn der er 'naturlige' at anvende i specifikke sammenhænge. Inden for disse sociale områder eksisterer der endvidere forskellige diskursordener, hvori bestemte diskurser bliver italesat og forstået ud fra den overordnede diskursorden, som tilfældet er med sportsanalytikerens beskrivelse og anførerens tale. Disse diskursive praksisser hører under en bestemt diskursorden, som skaber rammerne for, hvordan forskellige diskurser skal forstås i den givne kontekst (Jørgensen & Philips, 2013, s. 9 & 80). Dette er noget, som vi vil komme nærmere ind på senere i kapitlet.

Men måderne, hvorpå diskurserne bliver italesat og forstået inden for en bestemt diskursorden, er ikke neutrale. Anvendelsen af bestemte diskursive praksisser kan nemlig spille en aktiv rolle i forhold til at reproducere og skabe reale forandringer i samfundet, da brugen af bestemte diskurser kan understøtte eller udfordre den hegemoniske magtkamp, der konstant foregår i samfundet (Jørgensen & Philips, 2013, s. 88).

Diskurser er med til at skabe og opretholde sociale identiteter. Diskurser kan i den sammenhæng være et redskab, der kan have indflydelse på, hvordan individer opfatter og forstår sig selv - både individuelt og kollektivt. Individernes sociale identitet kan altså påvirkes af, hvordan de herskende diskurser i samfundet udspiller sig (Fairclough, 1992, s. 168). Et centralt aspekt i dette speciale er som tidligere nævnt at undersøge, hvordan udvalgte

interessenter konstruerer bestemte opfattelser af DBU og deres handlinger i forhold til One Love-episoden. Dertil mener vi, at det er interessant at belyse, hvordan de udvalgte interessenter anvender bestemte diskurser til at styrke sociale identiteter i samfundet.

Diskurser spiller desuden en rolle i forhold til sociale relationer, da bestemte diskurser kan være styrende for, hvordan bestemte samfundsmæssige aspekter bliver formidlet. Sociale relationer kan eksempelvis påvirke, hvordan man bør interagere i forskellige sociale sammenhænge (Fairclough, 1992, s. 64). Inden for sportens verden har der traditionelt været en hegemonisk diskurs, der handler om, at maskulinitet og aggressivitet er ideelle for at trives i et sådant miljø. Det betyder, at der har været en forventning om, at man skal forene sig med disse karaktertræk for at være en del af sportens verden. Vores vurdering er dog, at denne traditionelle opfattelse af fodbold er under opbrud i øjeblikket, hvilket vi finder interessant at komme nærmere ind på i analysen.

I forhold til videns- og betydningssystemer bidrager bestemte diskurser til at konstruere, hvordan vi forstår og opfatter den sociale kontekst, som vi er en del af (Fairclough, 1992, s. 64). Disse videns- og betydningssystemer kan i den forbindelse være styrende for, hvordan vi opnår forståelse af specifikke elementer i samfundet. Udover at bidrage til forskellige videns- og betydningssystemer kan diskurser også være et videns- og betydningssystem i sig selv. I den sammenhæng mener vi, at hvis man har et videns- og betydningssystem, der primært læner sig op ad den traditionelle forståelse af fodbold, er man mere tilbøjelig til at anvende og anerkende diskurser, der handler om, at fodbold bare er fodbold. Dette er noget, som vi vil komme nærmere ind på i analysen.

2.2 Kritisk diskursanalyse

I dette afsnit vil vi redegøre for Faircloughs kritiske diskursanalyse. Indledningsvist kan betegnelsen 'kritisk diskursanalyse' forstås på to måder. Den første forståelse er Faircloughs egen tilgang til kritisk diskursanalyse, og den anden forståelse er en bredere retning inden for diskursanalyse. I dette speciale forholder vi os til Faircloughs tilgang, hvorfor vi ikke vil komme nærmere ind på den bredere forståelse.

Kritisk diskursanalyse er en teoretisk og metodisk tilgang til kommunikation og sprog, hvor det handler om at analysere og undersøge sociale, politiske og ideologiske dimensioner af

sprogbrug i forskellige sociale kontekster. Kritisk diskursanalyse beskæftiger sig med diskurser som værende sociale praksisser, der kan reproducere og forandre viden, identiteter og sociale strukturer i den sociale kontekst, som diskurserne indgår i (Fairclough, 2008, s. 17 & Jørgensen & Philips, 2013, s. 77). Inden for den kritisk diskursanalytiske tilgang er der en række overordnede fællestræk på tværs af de forskellige tilgange. Et af fællestrækkene er, at kritisk diskursanalyse er kritisk forskning, der forsøger at afsløre magtforhold ved at belyse, hvordan diskursive praksisser spiller en rolle i forhold til opretholdelsen af magtforhold i samfundet (Jørgensen & Philips, s. 76, 2013). På baggrund af dette kan den kritiske diskursanalyse bruges til at afsløre og beskrive holdninger, der kan komme til udtryk gennem sproget, og hvordan disse kan påvirke individers forståelse af den sociale verden (Fairclough, 2008, s. 18).

Selvom Faircloughs kritiske diskursanalyse er nyttig til at undersøge det ovenstående, finder vi det dog udfordrende, at diskursbegrebet ikke har én fast definition. Det er ikke altid muligt at inddele forskellige diskurser i tydelige kategorier, da subjektive holdninger og forståelser altid vil være en faktor i forhold til udpege bestemte diskurser. Dette kan påvirke analyseresultaterne, hvilket gør, at vi også forholder os kritisk til disse i analysen. Grænsen mellem forskellige diskurser kan desuden være svære at fastsætte, da der ofte kan opstå overlap mellem beslægtede diskurser. Dette er noget, vi er opmærksomme på, hvorfor vi ønsker at være transparente i forhold til, hvordan vi fastlægger bestemte diskurser og forholder os til disse i analysen. Dog er vi af den klare overbevisning, at fordelene opvejer ulemperne, og Faircloughs kritiske diskursanalyse er den mest anvendelige tilgang til at besvare vores problemformulering.

Vi finder endvidere Faircloughs kritiske diskursanalyse værdifuld, da den bidrager med at undersøge, hvordan betydninger bliver skabt, og hvordan disse påvirker - og påvirkes af - sociale praksisser i samfundet (Fairclough, 2008, s. 17). Gennem en kritisk diskursanalyse kan vi altså undersøge, hvordan de udvalgte interessenter hver især forsøger at konstruere et verdensbillede, der er et udtryk for en holdning. Forskellige verdensbilleder bliver italesat gennem udvalgte diskurser, som er funderet i bestemte ideologier. Fairclough beskriver ideologier som værende betydningskonstruktioner, der medvirker til at producere, reproducere og transformere dominansrelationer (Jørgensen & Philips, 2013, s. 86). Med andre ord vil en diskurs altid være mere eller mindre ideologisk og vil derfor altid bidrage til enten opretholdelse eller transformation af magtforhold.

I Faircloughs syn på ideologi er han blandt andet inspireret af Antonio Gramscis idé om, at dominerende ideologier med henblik på at opretholde eksisterende magtforhold og uligheder i samfundet (Jørgensen & Philips, 2013, s. 87). Til at beskrive tilslutningen til de dominerende ideologier i samfundet, præsenterer Gramsci begrebet, 'common-sense', som er et fænomen, der beskriver, hvordan almindelige mennesker tager de eksisterende sociale strukturer- og praksisser for givet, hvilket påvirker individets evne til at tænke kritisk og se forandringsmuligheder. 'Common-sense' er desuden et udtryk for de dominerende ideologier, der hersker i samfundet og kan bruges til at opretholde status quo.

Fairclough tilslutter sig Gramscis opfattelse af 'common-sense', da han ligeledes betragter 'common-sense' som værende en social konstruktion, der medvirker til at begrænse almindelige menneskers evne til at tænke kritisk. Dog forholder Fairclough sig til, at 'common-sense' ikke altid er et direkte produkt af de dominerende ideologier. Dette hænger sammen med, at der kan eksistere konkurrerende og modstridende elementer i samfundet, hvilket kan skabe forskellige opfattelser af, hvad der er 'common-sense' blandt forskellige sociale grupper og kontekster (Jørgensen & Philips, 2013, s. 87). En anerkendt 'common-sense'-opfattelse i samfundet medvirker til at skabe en hegemonisk dominans, hvor magtfulde og dominerende kræfter skaber en konsensus om, hvad der er 'det rigtige'. Det betyder, at denne 'common-sense'-opfattelse sjældent bliver udfordret eller forholdt kritisk, da den virker naturlig og uforanderlig. Med tiden bliver hegemoniske diskurser 'bare' en del af samfundet, og påvirker dermed implicit hverdagstænkning og holdninger til sociale praksisser. Dog er hegemoniske diskurser ikke fastlåste. De kan udfordres og forandres ved hjælp af modstridende diskurser, der forholder sig kritisk til, hvad der er 'common-sense'.

I forlængelse af det ovenstående finder vi Faircloughs opfattelse af 'common-sense' relevant, da forskellige opfattelser af, hvad der er 'det rigtige' er et interessant aspekt at undersøge i forhold til One Love-episoden. Holdningen til One Love-episoden er præget af forskellige opfattelser af, hvad der er 'common-sense', og hvad der var det rigtige at gøre i den specifikke situation. Inden for sportens verden er det 'common-sense', at man skal undgå sportslige konsekvenser for at forbedre sine chancer for at vinde. Med forbehold for at påbegynde analysen for tidligt, kan man argumentere for, at der hersker en hegemonisk diskurs i sportsverdenen, der handler om, at sportslige præstationer er første prioritet for sportsudøvere. Denne opfattelse bliver dog udfordret af andre ideologiske positioner, hvilket

skaber diskrepans i forhold til, hvad der er 'common-sense'. Dette er naturligvis noget, vi vil vende tilbage til i analysen.

Diskurser er som tidligere nævnt måder at italesætte og forstå sociale fænomener på, hvilket hænger sammen med, at der forekommer et dialektisk forhold mellem diskurser og sociale praksisser. I en kritisk diskursanalyse er diskurser vigtige dele af den sociale praksis, da diskurser både er konstituerende for den sociale verden, men diskurser konstitueres ligeledes af sociale praksisser i den sociale verden (Fairclough, 2008, s. 17). I den sammenhæng skal den sociale praksis forstås som den kontekst, som den kommunikative begivenhed er en del af (Jørgensen & Philips, 2013, s. 80). I dette dialektiske forhold mellem diskurser og sociale praksisser, bidrager diskurser altså ikke udelukkende til at forme sociale strukturer – de bliver også formet af de sociale strukturer.

Det vil sige, at diskursive praksisser påvirkes af ikke-diskursive elementer i den sociale verden, og sociale praksisser i den sociale verden medvirker til at skabe de forudsætninger, der gør, at diskursive praksisser kan eksistere. Ifølge Fairclough vil en diskurs derfor altid være præget af den sociale praksis, den indgår i, og den sociale praksis vil altid være en faktor i forhold til diskursen, hvilket understreger, at diskurser både er konstitueret og konstituerende i en kritisk diskursanalyse (Fairclough, 2008, s. 17 & Collin, 2021, s. 155).

Endvidere understreger Fairclough, at individerne i en given kontekst kan bruge sproget til at konstruere nye sociale konstruktioner i samfundet som dele af den sociale praksis, der potentielt kan skabe forandring i måden, vi forstår sociale fænomener på. I den forbindelse bliver diskurser en central del af den sociale praksis, da individer har mulighed for at påvirke de sociale strukturer i samfundet ved hjælp af sproget (Jørgensen & Philips, 1999, s. 77).

Der findes ikke en universel anvendelsesmetode inden for kritisk diskursanalyse, da den kan anvendes på forskellige måder alt afhængig af, hvilken diskursteoretisk retning man læner sig op ad. Dog fremhæver Fairclough, at systematiske analyser af tale- og skriftsprog i eksempelvis massemedier er en tilgang, der bør være aktuel i en kritisk diskursanalyse. I den sammenhæng anvender Fairclough en detaljeret tekstanalyse for at få indsigt i lingvistiske aspekter i udvalgte tekster (Fairclough, 1992, s. 72). Men en detaljeret tekstanalyse er ikke nok for at udarbejde en tilfredsstillende kritisk diskursanalyse. Ifølge Fairclough er det afgørende, at forbindelsen mellem den analyserede tekst og de sociale og samfundsmæssige

strukturer bliver belyst, hvilket også understreger vigtigheden af at se diskurs som værende konstituerende og konstitueret.

I en kritisk diskursanalyse skal man endvidere tage udgangspunkt i to aspekter: Den kommunikative begivenhed og diskursordener. De to aspekter har et dialektisk forhold til hinanden. Den kommunikative begivenhed er det konkrete tilfælde af sprogbrug, som i dette speciale er udvalgte tekster fra forskellige interessenter. En diskursorden er summen af forskellige typer af diskurser og genrer, der anvendes inden for et bestemt socialt område. Et eksempel på dette er mediernes diskursorden. Inden for mediernes diskursorden eksisterer der forskellige diskurstyper, der bliver skabt af bestemte diskurser og genrer (Fairclough, 1992, s. 124 & Jørgensen & Philips, 2013, s. 80). Inden for mediernes diskursorden kan der identificeres forskellige diskurstyper, som afspejler specifikke måder, hvorpå medierne kan kommunikere som eksempelvis nyhedsdiskurser, reklamediskurser eller underholdningsdiskurser. Disse tre diskurstyper relaterer sig til mediernes diskursorden, men de adskiller sig fra hinanden ved deres fokusområde og brug af bestemte diskurser. En genre henviser derimod til en bestemt anvendelse af sprogbrug, og hvordan selve teksten er opbygget. En informationsbaseret nyhedsartikel har eksempelvis nogle andre genretræk end en opinionsbaseret artikel, selvom de tilhører den samme diskursorden. De deler endvidere flere af de samme genretræk som rubrikker, underrubrikker og manchetter, men de adskiller sig også fra hinanden ved deres sprogbrug.

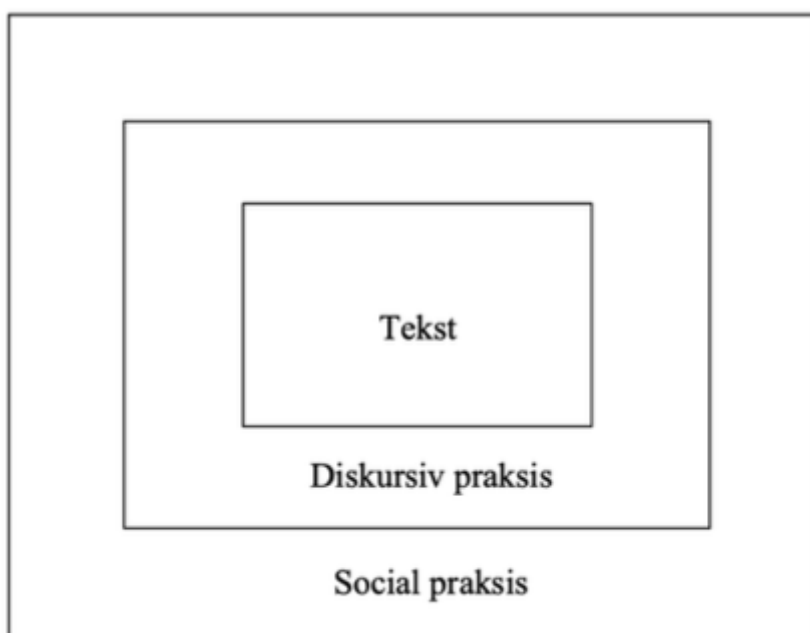
Afslutningsvist mister analysen det kritiske aspekt, hvis de sociale og samfundsmæssige strukturer bliver negligeret, da kritisk diskursanalyse – som tidligere beskrevet – har til formål at afsløre og beskrive magtforhold og holdninger. Dertil skal en kritisk diskursanalyse også have et normativt sigte ved at skabe grobund for social forandring i samfundet (Horsbøl s. 62 & Jørgensen & Philips, 2013, s. 75-76), hvilket muliggøres ved at udfordre den hegemoniske diskurs.

For at undersøge og analysere tekster præsenterer Fairclough et konkret og analytisk begrebsværktøj, der består af tre dimensioner: *Tekst*, *diskursiv praksis* og *social praksis*. Disse tre dimensioner udgør den tre-dimensionelle model for kritisk diskursanalyse (Fairclough, 2008, s. 29), som vil blive redegjort for i det nedenstående afsnit.

2.3 Den tre-dimensionelle diskursmodel

I dette afsnit vil vi præsentere Faircloughs tre-dimensionelle model (Figur 1). Vi har først og fremmest valgt at inddrage modellen, da vi ønsker at anvende den som den overordnede analysestruktur. Modellen giver os en række analytiske begreber, som vi finder relevante for at analysere de udvalgte tekster og slutteligt besvare vores problemformulering.

Modellen består som tidligere beskrevet af tre dimensioner: Tekst, diskursiv praksis og social praksis – og disse tre begreber bliver styrende for analysens overordnede fokus. Under de forskellige dimensioner medfølger der også en række andre relevante begreber, som vi vil redegøre for i de nedenstående afsnit.

Figur 1: Den tre-dimensionelle diskursmodel (Fairclough, 1992, s. 73)

Modellens tre dimensioner er forankret i hinanden, hvorfor de altid skal forstås i forhold til hinanden for at bevare det kritiske aspekt. Det betyder, at teksten og den diskursive praksis altid skal forholdes til den sociale praksis, de udspiller sig i. Dertil skriver Fairclough, at tekst-dimensionen er det beskrivende aspekt af modellen, og den diskursive praksis og sociale praksis er fortolkende aspekter (Fairclough, 2008 s. 29). I tekst-dimensionen er det primære fokus en beskrivelse af det faktiske sprogbrug og de tekstuelle karaktertræk. Det er altså i denne dimension, at vi vil undersøge de udvalgte teksters sproglige indhold. I den

diskursive praksis-dimension befinder vi os ikke længere på et beskrivende niveau, da denne dimension giver os analyseværktøjerne til at undersøge forudsætningerne for tekstens eksistensgrundlag. Det er i højere grad de bagvedliggende diskurser og genretræk samt bestemte regler og konventioner, der er relevante at undersøge i relation til den diskursive praksis. Afslutningsvis omhandler en analyse af den sociale praksis, at vi forholder os til de sociale kontekster og strukturer, der skaber rammerne for, at diskurser kan eksistere i det pågældende samfund (Jørgensen & Philips, 2013, s. 82-83).

Kort opsummeret ønsker vi altså at anvende tekst-dimensionen til at undersøge de udvalgte tekster, hvor vi dykker ned i teksten på mikroniveau og beskriver tekstens sproglige indhold. I modellens andre dimensioner tager vi et skridt tilbage og analyserer de bagvedliggende aspekter. I analysen af den diskursive praksis vil vi undersøge tekstens produktionsforhold, og hvilke faktorer der spiller en rolle med henblik på, at teksten kan eksistere i den respektive sociale kontekst. I analysen af den sociale praksis vil vi undersøge den sociale praksis, som teksterne er en del af, og hvordan dette medvirker til at konstruere bestemte opfattelser af One Love-episoden.

2.3.1 Tekst

Det inderste felt i den tre-dimensionelle model er tekst-dimensionen. I dette felt er der fokus på den kommunikative begivenhed. Ved hjælp af tekst-dimensionen kan vi kortlægge og beskrive, hvordan forskellige konstruktioner af virkeligheden bliver iværksat af bestemte ord og diskurser. Til at kortlægge og beskrive tekstuelle træk i en kommunikativ begivenhed præsenterer Fairclough en række analytiske redskaber, man kan bruge til at analysere med.

Til at undersøge vores udvalgte tekster har vi primært valgt at fokusere på ordvalget i teksten. Ifølge Fairclough skal ordvalg forstås som et begreb, der belyser, hvordan bestemte ord anvendes i stedet for andre ord (Fairclough, 1992, s. 75). De valgte ord i en tekst er sjældent neutrale, hvorfor det er interessant at undersøge, hvorfor det respektive ord er blevet anvendt – og ligeledes hvilke ord der kunne have været anvendt i stedet. Ordvalget i en tekst er i mange tilfælde udslagsgivende for tekstens betydning, og afsenderen kan altså med hjælp af sine valg af ord forsøge at frame sit budskab i en bestemt retning, så modtagerne opfatter teksten på en bestemt måde (Fairclough, 1992, s. 76-77). Forskellige sætninger kan sagtens

have den samme overordnede betydning, men der kan være stor forskel på, hvordan sætningen bliver udformet i forhold til at påvirke modtagerens forståelse.

Selvom Fairclough præsenterer en række analytiske redskaber, der er anvendelige for at analysere kommunikative begivenheder i tekst-dimensionen, finder vi det ikke relevant at inddrage disse for at besvare problemformuleringen. Vi er primært interesseret i ordene, der bliver brugt, og hvordan disse ord medvirker til at konstruere bestemte virkelighedsbilleder.

2.3.2 Diskursiv praksis

I en analyse af den diskursive praksis er man ikke længere interesseret i tekstens tekstuelle egenskaber. I denne dimension handler det som tidligere nævnt om at undersøge, hvordan teksten er produceret - og ligeledes hvordan den konsumeres af modtageren. Ifølge Fairclough er det vigtigt, at man tager tekstens produktionsforhold med i ligningen, da produktions- og distributionsforhold skaber de fysiske rammer for, at teksten kan eksistere (Horsbøl, 2016, s. 71). I dette speciale forholder vi os dog ikke til receptionsdelen, så vi finder det ikke relevant at redegøre for dette aspekt af den diskursive praksis.

En analyse af den diskursive praksis indebærer også en undersøgelse af, hvilke diskurser og eksisterende tekster den kommunikative begivenhed trækker på. Når en kommunikativ begivenhed trækker på andre diskurs, er der tale om interdiskursivitet, og når en kommunikativ begivenhed trækker på en tidligere tekst, hedder det intertekstualitet (Fairclough, 2008, s. 43-44).

2.3.3 Social praksis

I analysen af den sociale praksis handler det om at placere den kommunikative begivenhed og den diskursive praksis i en bredere social kontekst (Jørgensen & Philips, 2013, s. 98). I den sociale praksis handler det først og fremmest om at belyse, hvordan relationerne mellem de diskursive praksisser - og den diskursorden de indgår i - kommer til udtryk. I den sammenhæng skal den sociale praksis forstås som det samfund, som de diskursive praksisser eksisterer i. Dertil forsøger man at afdække de ikke-diskursive elementer, der kan have indflydelse på de kommunikative begivenheder og diskursive praksisser. Til at gøre dette kræver det, at man inddrager en sociologisk tilgang, som man kan bruge til at undersøge den sociale praksis. Det er endvidere i den sociale praksis, at man kan finde ud af, hvorvidt

magtforhold og holdninger reproduceres eller forandres (Jørgensen & Philips, 2013, s. 98).

Som nævnt i det ovenstående er analysen af den sociale praksis sammenkoblingen mellem diskursive og ikke-diskursive praksisser, hvor sociokulturel teori er nødvendigt for at undersøge koblingen. Dette aspekt er uden tvivl en fundamental del af en kritisk diskursanalyse, men der er imidlertid nogle uklarheder til stede, som vi skal være opmærksomme på. Først og fremmest er der ingen værktøjer til at udvælge relevant, sociokulturel teori. Der er altså ikke nogen rettesnor for, hvor og hvor meget sociokulturel teori, der skal udvælges for at understøtte den samlede analyse. Dette gør det svært at definere, hvilken teori der er relevant – og ligeledes svært at vurdere hvor meget yderligere teori, der skal anvendes for at udarbejde en fyldestgørende analyse. Derudover kan det være en udfordring at udpege de eksakte situationer, hvori det dialektiske forhold mellem det diskursive og ikke-diskursive kommer til syne (Jørgensen & Philips, 2013, s. 101-102). Vi anerkender klart den gensidige afhængighed mellem dem, men det er ikke altid ligetil at fremvise konkrete nedslagspunkter, hvor forholdet bliver manifesteret.

For at understøtte analysen af den sociale praksis og undersøge forholdet mellem diskursive og ikke-diskursive praksisser, har vi valgt at inddrage sociologisk teori omkring sportens rolle i samfundet. Dette er noget, som vi vil uddybe nærmere i kapitlet, Eksisterende forskning på området. Inddragelsen af sociokulturel teori i analysen har til formål at styrke og nuancere besvarelsen - da vi på baggrund af det ovenstående - har erfaret, at det ikke-diskursive er et grundlæggende aspekt, der ikke kan negligeres, når man beskæftiger sig med Faircloughs kritiske diskursanalyse. Selvom praktiske elementer i den sociale praksis møder kritik for manglende konkretisering, finder vi det samtidig værdifuldt, at man har muligheden for at tilpasse dele af analysen, så den stemmer overens med undersøgelsens overordnede fokus uden at distancere sig fra diskursanalysens teoretiske og analytiske tilgang.

2.4 Framing

Som en tilføjelse til det ovenstående finder vi det relevant at inddrage begrebet, framing. Vi har vurderet, at inddragelsen af framing i analysen kan være et hjælpsomt værktøj, der kan bidrage til at belyse tekstuelle og diskursive valg. Ifølge Jørgensen & Philips (2013) kan inddragelsen af andre teoretiske perspektiver styrke forståelsen og give relevante indsigter i tekstens produktionsforhold. Vi mener, at framing-begrebet både kan anvendes i tekst-

dimensionen og den diskursive praksis, hvorfor vi har valgt at placere begrebet uden for modellen. Vi anvender derfor både begrebet i forhold til at undersøge specifikke ord og tekstens diskursive praksis.

På baggrund af dette vil vi kort redegøre for begrebet, framing. Framing handler i bund og grund om at udvælge bestemte aspekter af virkeligheden og gøre dem fremtrædende i den kommunikative begivenhed.

Robert M. Entman (1993) definerer framing således:

To frame is to select some aspects of a perceived reality and make them more salient in a communicating text, in such a way as to promote a particular problem definition, casual interpretation, moral evaluation, and/or treatment recommendation for the item described (Entman, 1993, s. 52).

Ifølge Entman opstår framing-begrebet grundlæggende i udvælgelsen af elementer fra den oplevede virkelighed og fremhævnningen af elementerne i en tekst. Framing handler derved om måden, hvorpå man fremlægger virkeligheden som afsender. Entman pointerer, at framing kan forekomme fire steder i kommunikationssituationen - i form af afsenderen, i teksten selv, hos modtageren eller i kulturen som helhed (Hjarvard, 2015, s. 105).

Når framingen opstår hos afsenderen, er der taget et bevidst eller ubevidst valg om, hvad der skal siges med teksten. Forekommer framingen i selve teksten, vil dette synliggøres ud fra, hvilke metaforer, ord og vendinger der bliver anvendt i teksten. I modtagerens tilfælde kan framingen til en vis grad påvirke forståelsen og fortolkningen af tekstens budskab og konklusion, der er afsenderens og tekstens intention at formidle. Afslutningsvis kan kulturen, hvor teksten formidles medvirke til at fortælle noget om kommunikationens framing (Entman, 1993, s. 52-53).

Når man anvender framing, er det for at fremhæve specifikke aspekter og pointer i en tekst. Entman forklarer, at de fire mest betydningsfulde funktioner framing har er at: påpege en bestemt definition af et problem, fremlægge en fortolkning af årsager, give en moralsk evaluering, og anbefale hvordan problemet skal behandles (Hjarvard, 2015, s. 105). Dertil

påpeger Entman, at alle fire funktioner ikke nødvendigvis fremtræder i den enkelte frame.

Framing er som tidligere nævnt et hjælpsomt værktøj, da forskellige afsendere kan - ved hjælp af diskursive praksisser og sproglige virkemidler – producere teksten med udgangspunkt i at styrke deres egen position og derved reproducere eller udfordre den hegemoniske diskurs i samfundet.

3.0 Videnskabsteoretisk ståsted

I dette kapitel vil vi redegøre for specialets videnskabsteoretiske ståsted. Da vi har valgt en diskursanalytisk tilgang i dette speciale, ønsker vi – i forlængelse af det ovenstående - at redegøre for, hvordan vores diskursanalytiske tilgang hviler på et socialkonstruktivistisk grundlag, og hvordan dette afspejler sig i løbet af specialet.

Socialkonstruktivismen er en fælles betegnelse for en række idéer og teorier inden for kultur- og samfundsvidenskaber (Burr, 2003, s. 2), hvorunder diskursanalysen hører hjemme. Ifølge Burr er der mange, der ubevidst anvender diskursanalytiske tilgange uden at være konsekvente i deres brug. Dette kan medvirke til at skabe et broget billede af diskursanalysens karakteristika, og hvordan disse karakteristika er et resultat af de filosofiske forudsætninger inden for socialkonstruktivismen. På baggrund af dette præsenterer Burr fire generelle præmisser, som forbinder et socialkonstruktivistisk ståsted med en diskursanalytisk tilgang (Burr, 2003, s. 2-5).

Den første præmis er en kritisk indstilling over for selvfølgelig viden. Denne præmis tager udgangspunkt i, at der ikke er nogen form for viden, der kan defineres som værende objektivt sand. Vores viden om verden og sociale fænomener er et produkt af, hvordan vi konstruerer dem på - og ikke direkte refleksioner af virkeligheden (Burr, 2003, s. 2).

Den anden præmis er, at vores syn på viden – og verden generelt – er funderet i historiske og kulturelle kontekster. Mennesker er historiske og kulturelle skabninger, som altid vil være præget af den specifikke kontekst, som de indgår i. Vores historiske og kulturelle forudsætninger skaber således de rammer, hvori vi forstår og repræsenterer verden. I den sammenhæng eksisterer der forskellige verdensbilleder på tværs af forskellige historiske og kulturelle kontekster, som ikke nødvendigvis er uforanderlige. De kan ændres over tid ved hjælp af diskursive praksisser, som kan medvirke til at forandre den måde, hvorpå vi

betragter sociale fænomener. Ligesom diskursive praksisser kan være et middel til forandring, kan de samtidigt også være med til at reproducere den hegemoniske diskurs i samfundet. I en verden, der er social konstrueret, foregår der konstante kampe mellem forskellige diskurser, der potentielt kan være medvirkende til at konstruere sociale identiteter, sociale relationer og videns- og betydningssystemer (Burr, 2003, s. 3-4).

Den tredje præmis belyser sammenhængen mellem viden og sociale processer. Denne præmis længer sig op ad den anden præmis, da begge berører, hvordan viden bliver skabt i samfundet. I dette tilfælde handler det mere om, at viden skabes i sociale interaktioner med andre mennesker. I disse interaktioner foregår der ligeledes kampe mellem forskellige ideologier om at være den hegemoniske diskurs. Der bliver kæmpet for at etablere 'fælles sandheder', som med tiden vil blive betragtet som 'common-sense' af samfundet (Burr, 2003, s. 4-5).

Den fjerde præmis handler om sammenhængen mellem viden og sociale handlinger. Et centralt aspekt i denne præmis er, at handlinger betragtes dybt forskelligt på tværs af forskellige verdenssyn. Den samme handling kan afføde vidt forskellige reaktioner alt afhængig af, hvilket verdenssyn der er til stede. Det betyder, at forskellige verdenssyn medfører forskellige handlinger, hvilket skaber rammerne for, at bestemte konstruktioner af virkeligheden kan have sociale konsekvenser (Burr, 2003, s. 5).

Med henblik på vores kritisk diskursanalytiske tilgang finder vi det værdifuldt at redegøre for disse ovenstående præmisser, da de – ligesom Fairclough - lægger vægt på, at diskurs er en afgørende del af at skabe den sociale verden. Dertil berører de ovenstående præmisser ligeledes forandringsaspektet, hvilket også stemmer overens med Faircloughs kritiske diskursanalyse. I dette speciale er vi som tidligere beskrevet interesserede i at undersøge, hvordan udvalgte interessenter forsøger at konstruere bestemte opfattelser af DBU, der potentielt kan skabe forandring, hvilket både de fire præmisser og Faircloughs kritiske diskursanalyse understøtter.

I forlængelse af det ovenstående anser vi sproget som et værktøj til at konstruere virkeligheden. Mere konkret skaber sproget adgang til virkeligheden, og forskellige repræsentationer af virkeligheden kan i den forbindelse spille en rolle i forhold til forandring (Jørgensen & Philips, 2013, s. 17). I overensstemmelse med Faircloughs ontologiske

perspektiv om, at verden er socialt konstrueret gennem sprog og diskurs, finder vi ligeledes værdi i at betragte sprog og diskurs som værende elementer, der kan forme og skabe bestemte opfattelser af virkeligheden. Fra et epistemologisk perspektiv er viden og forskellige virkelighedsopfattelser afhængige af den sociale og kulturelle kontekst, de indgår i. Dette aspekt finder vi også interessant i forhold til at undersøge, hvordan forskellige diskurser spiller en rolle med henblik på at formidle viden og konstruere bestemte verdensbilleder (Rasborg, 2013, s. 449-450).

For at afrunde dette kapitel er vores tilgang til kritisk diskursanalyse funderet i de fire ovenstående præmisser, som alle hviler på et socialkonstruktivistisk fundament. Vi er som tidligere nævnt særligt interesseret i, hvordan bestemte konstruktioner af virkeligheden kan være forandringsskabende. Disse konstruktioner af virkeligheden kan skabes ved hjælp af diskursive praksisser og forskellige ideologiske standpunkter, som potentielt kan medvirke til at udfordre den hegemoniske diskurs i samfundet. 'Common-sense' er ikke en objektiv sandhed, men snarere en tilstand, der både kan reproducere og forandres ud fra, hvordan vi beskriver den. Dette forholder vi os til både ud fra den ontologiske og epistemologiske socialkonstruktivisme. Det ontologiske perspektiv giver os en forståelse af, at den sociale verden konstrueres gennem sprog og diskurser. Det epistemologiske perspektiv giver os en forståelse af, hvordan kulturelle og historiske kontekster medvirker til at konstruere videns- og betydningssystemer, der kan påvirkes gennem sprog og diskurser (Rasborg, 2013, s. 449-450).

4.0 Eksisterende forskning på området

I dette kapitel vil vi præsentere den eksisterende forskning på området. Dette kapitel vil primært tage udgangspunkt i forholdet mellem sport og samfund, men der vil også inddrages forskning, der berører mediernes rolle i forholdet. Interessen inden for sport og samfund stammer fra semesterprojektet (Bilag 8), hvor vi undersøgte forholdet mellem sport og politik, og hvordan disse begreber ikke kan adskilles. Denne faglige interesse har vi taget med videre til dette speciale.

Derfor undersøger vi ikke længere sammenkoblingen mellem sport og politik, da vi allerede erkender sammenkoblingen mellem de to. Denne erkendelse har som nævnt fungeret som en

motiverende faktor, som vi vil bruge til at belyse sport fra et sociologisk perspektiv i dette speciale. Mere konkret har vi fundet det interessant at træde et skridt tilbage og belyse det overordnede forhold mellem sport og samfund, og hvordan disse sociale fænomener påvirker - og påvirkes af – hinanden. I den forbindelse er det afgørende at kunne skelne mellem sport og politik og sport og samfund, da disse to forhold ikke har en defineret grænse og er dybt integreret i hinanden. Derfor kan det ikke undgås, at politiske henseender implicit bliver inddraget i visse aspekter af specialet. Politik og samfund er tæt beslægtede, og i mange tilfælde er det de samme diskurser og begreber, der er til stede. Vi er dog af den overbevisning, at man godt kan adskille politik og samfund, hvis der blot er konkrete definitioner at tage udgangspunkt i.

Vores forståelse af henholdsvis politik og samfund handler i bund og grund om at sætte en grænse for, hvornår et fænomen kan påvirkes - og diskuteres - politisk. Der er mange forskellige aspekter i et samfund, der kan ændres med politiske beslutninger, da politiske beslutninger handler om at styre samfundet i en bestemt retning. Dertil er politiske beslutninger ofte funderet i en bestemt ideologi eller overbevisning, der gør, at der sjældent er 100% enighed om en politisk beslutning. Der vil altid være forskellige holdninger til skattetryk, mindsteløn og pensionsalder, der bunder i rationelle argumenter. Det er politiske - og samfundsmæssige - problemstillinger, der kan diskuteres med for- og imod argumenter.

Vi anerkender i forbindelse med dette, at politik og samfund er så integrerede i hinanden, at de ikke kan adskilles fuldstændigt, da en adskillelse af de to kan skabe et broget billede af vores overordnede fokus. Med udgangspunkt i dette afgrænser vi det politiske aspekt til, hvordan politiske aktører forholder sig til konkrete samfundsmæssige problemstillinger, hvor der findes rationelle for- og modargumenter. Vi forholder os til det samfundsmæssige som værende spørgsmål om værdier, der gennemstrømmer samfundet på tværs af politisk overbevisning. Dog bliver etik og værdier ofte genstand for politiske debatter, hvilket også er tilfældet med VM i Qatar, hvor universelle rettigheder - som vi ikke mener bør være politiske – blev gjort til politiske diskussioner. Universelle rettigheder som liv, frihed og sikkerhed udgør fundamentet i et åbent samfund, og det er disse rettigheder, som DBU kæmper for at styrke - både i Danmark og Qatar. Det er ligeledes disse universelle rettigheder, som vi forbinder med samfundsmæssige problemstillinger, der ikke kan belyses ud fra for- og imod argumenter.

En undersøgelse af den eksisterende forskning på området stemmer endvidere overens med vores videnskabsteoretiske tilgang. Den viden, der eksisterer på området, er tilvejebragt af samfundsmæssige, historiske og kulturelle kontekster, der har muliggjort, at sport og samfund er et område, der har en reel, videnskabelig tyngde. Den eksisterende forskning er ligeledes et resultat af, at sport og samfund ikke er et nyt fænomen. Når vi undersøger den eksisterende forskning, styrker vi også vores egen position til at udarbejde en nuanceret besvarelse af vores problemformulering.

Den eksisterende forskning på området er lokaliseret ved hjælp af et narrativt review (Bryman, 2012, s. 110). I et narrativt review er formålet at udvælge specifikke pointer og fokusområder inden for et bestemt forskningsområde. I et narrativt review får vi altså muligheden for at selektere mellem pointer og fokusområder (Bryman, 2012, s. 111), som vi finder relevante i forhold til at besvare vores problemformulering. Disse pointer og fokusområder vil også blive anvendt i specialets analyse, hvilket vi vil beskrive nærmere i det afsluttende afsnit i dette kapitel.

Under VM i Qatar blev det klart for os, at DBU's ageren handlede om mere end bare fodbold. DBU havde ikke længere bare et sportsligt ansvar. De havde også et samfundsmæssigt ansvar, hvor deres handlinger blev vurderet ud fra ikke-sportslige parametre – og dette aspekt har vi fundet interessant.

Vores interesse stemmer også overens med specialets omdrejningspunkt, som er One Love-anførerbindet. One Love-anførerbindet symboliserer diversitet og mangfoldighed. To værdier, som i høj grad harmonerer med det danske samfunds værdier. I takt med at DBU ønskede at spille med anførerbindet, sendte det et signal om, at DBU ønskede at skabe forandring i andre samfund end det danske. Sammenhængen mellem sport og samfund bliver tydelig her, og det understreger desuden, at det er muligt at belyse sport ud fra et sociologisk perspektiv.

Til at undersøge forholdet mellem sport og samfund har vi fundet fem kilder som henholdsvis består af tre bøger og to forskningsartikler, som skal hjælpe os med at afdække den eksisterende forskning på området.

Den første kilde er en bog, der hedder: *Sport – A Critical Sociology* (2016), og den er skrevet

af professor, Richard Giulianotti, som er sociolog og ekspert i sportsstudier. Bogen handler grundlæggende om sportshistorie, og hvordan sport har sociale og kulturelle betydninger, der kan påvirke samfundsmæssige aspekter. Giulianotti skriver, at sport – i dens nuværende afstøbning - er mere end bare underholdning. Det er en kulturel institution, der har stor indflydelse på både sociale og politiske agendaer i samfundet (Giulianotti, 2016).

I den sammenhæng fremhæver Giulianotti både fordele og ulemper ved sportens berøring med samfundet. Historisk set findes der flere eksempler på sport og race-relaterede problemstillinger, hvor sporten er blevet brugt til at reproducere og forstærke disse. Han nævner blandt andet apartheidstyret i Sydafrika, hvor der var en klar dominans af hvide atleter og den første afroamerikanske Major League baseballspiller, Jackie Robinson, som brød 'farve-barrieren', som eksempler på overlappet mellem sport og samfund (Giulianotti, 2016).

På den anden side argumenterer Giulianotti også for, at sport kan forene og fremme integration og mangfoldighed, fordi sporten har mulighed for at bringe forskellige racer sammen. Han inddrager et eksempel med Sydafrikas rugbylandshold fra midten af 1990'erne. Under apartheid var rugby udelukkende forbeholdt hvide atleter, men i forbindelse med VM i rugby i 1995 var holdet sammensat ud fra evner – og ikke hudfarve. Sydafrika vandt turneringen, og det samlede hele landet på tværs af farve, kultur og politisk overbevisning, og det var startskuddet til et 'nyt' Sydafrika. I dette eksempel fremhæver Giulianotti, at sporten bidrog til at fremme integration og ligestilling, og det havde en positiv indvirkning på samfundet. Der bliver også draget paralleller tilbage fra De Olympiske Lege i Berlin i 1936, hvor Jesse Owens dominerende sprint-disciplinerne og gjorde Hitlers idéer om ariers fysiske overlegenhed til skamme (Giulianotti, 2016).

Han skriver ydermere, at der er en sammenhæng mellem sport og national identitet, hvor sport kan bruges til at fremme den nationale stolthed og samhørighed - både på godt og ondt. Et eksempel på dette er EM-slutrunden i fodbold i 2021. Det er sjældent, at den danske befolkning har været så samhörige. Båndet mellem DBU og befolkningen var historisk stærkt, og det lod til, at intet kunne adskille dem. Men så kom VM-slutrunden i Qatar i 2022, og pludselig kom der ridser i lakken. DBU's kærlighedsromance med befolkningen gik fra at minde om EM i '92 til at være under kraftig beskydning for manglende handlekraft.

I den sammenhæng fremhæver Giulianotti, at sport også kan bruges til at 'promovere' nationale styrker og værdier - og dette er i bund og grund roden til kritikken af DBU under VM-slutrunden. DBU havde blandt andet hævdet, at de ville tage til VM i Qatar med "kritiske budskaber og markeringer" og "Desuden har vi længe gjort opmærksom på udfordringerne overfor FIFA og Qatar, og det bliver vi ved med" (DBU, 2021). Vi formoder, at en disse 'kritiske budskaber eller markeringer' kunne være at bære One Love-anførerbindet, men det blev som sagt aldrig en realitet. I denne specifikke situation havde DBU muligheden for at 'promovere' Danmark som et land, der aktivt kæmper for frihed og mangfoldighed samtidig med, at Danmark sender et kraftigt signal til omverdenen om, at fodbold er for alle på en af de mest eksponerede scener i verden.

En anden kilde, der belyser forholdet mellem sport og samfund, er bogen, *Sport and Social Exclusion* af Mike Collins. Den er publiceret i 2014, og den har et overordnet fokus på sport og social eksklusion (Collins, 2014). I modsætning til Giulianotti forholder Collins sig mere til enkelte individer fremfor en bredere kritisk belysning af sport som et socialt fænomen. I denne bog er der i højere grad fokus på, hvordan sport kan medvirke til at udelukke samfundsgrupper fra sport som en social praksis. Selvom bøgerne har forskellige fokusområder, er der alligevel enighed om, at sport er en social praksis, der påvirkes af kulturelle og samfundsmæssige aspekter. Sammenhængen mellem sport og samfund er uundgåelig, og de har indflydelse på hinanden. De danske samfundsværdier har eksempelvis dannet grundlaget for, hvorfor Danmark ønskede at bære One Love-anførerbindet. Hvis ikke diversitet og mangfoldighed var stærkt integreret i det danske samfund, formoder vi, at det her slet ikke var blevet til en diskussion i dag.

I den forbindelse er Collins' syn på sport interessant, da der i løbet af de seneste år er kommet mere og mere fokus på, at sport – og især fodbold – er for alle. Som beskrevet i det ovenstående kan sport være en ekskluderende faktor, som bidrager til at tegne et bestemt billede af mandlige sportsudøvere som maskuline og aggressive. Hvis ikke man ser disse værdier i sig selv, kan det være et ekskluderende element, der afholder en fra dyrke sport - både fysisk og som tilskuer (Collins, 2014). For at belyse dette nærmere har vi fundet det relevant at inddrage bogen, *Sport and Gender Identities: Masculinities, Femininities and Sexualities*, af Cara Carmichael Aitchison fra 2007. Aitchison undersøger, hvordan maskulinitet og sport er blevet konstrueret i samfundet, og hvordan især sportsgrene som fodbold og boksning kan bruges til at udtrykke en 'traditionel maskulin identitet' på. Dog

medvirker den traditionelle opfattelse af sport til at konstruere sport som en social praksis, der ekskluderer personer, der ikke ønsker at stræbe efter en maskulin identitet. Dette harmonerer med Collins' syn på sport angående, at sport ikke er for alle på nuværende tidspunkt. Aitchison kommer endvidere ind på, at den til tider aggressive adfærd i sport kan fremme homofobi og hadforbrydelser og have en negativ indflydelse på LGBT-sportsudøvere (Aitchison, 2007).

Dette forsøger store organisationer at tage kampen op imod. Et eksempel på dette kan findes i den bedste engelsk fodboldrække, Premier League, som også er verdens mest eksponerende fodboldliga. I Premier League findes Rainbow Laces-kampagnen, som er et årligt tilbagevendende fænomen, hvor alle Premier League klubber viser støtte til LGBT-samfundet ved at bære regnbuefarvede snørebånd under kampene. Kampagnen er skabt med budskabet om, at alle skal føle sig velkomne i fodboldverdenen. I og med at der findes en specifik kampagne, der kæmper for LGBT-miljøet, giver det os et indtryk af, at diversitet og mangfoldighed stadig er et problematisk område inden for fodbold. Hvad end det handler om breddefodbold på græsrodsniveau eller internationale slutrunder.

Udover forholdet mellem sport og samfund er vi også interesserede i, hvordan medierne spiller en rolle i dette forhold, da en central del af dette speciale er at analysere, hvordan udvalgte interessenter beskriver DBU's håndtering af One Love-episoden.

Derfor har vi også fundet det relevant at undersøge den eksisterende forskning inden for samhørigheden mellem medier, sport og samfund. I den anledning har vi lokaliseret artiklen *Media, Sports, and Society* af Lawrence A. Wenner fra 2021 og bogen *Power Play: Sport, the Media and Popular Culture* af Raymond Boyle og Richard Haynes fra 2009. I forskningsartiklen beskriver Wenner, at medier spiller en stor rolle i samfundets forståelse af sport og dets udøvere, da det er medierne, der er den primære kilde til nyheder og informationer vedrørende sport. Ifølge Wenner kan medierne påvirke, hvordan samfundet opfatter og forstår fænomener inden for sportens verden. Sportsmedier dækker ikke udelukkende de sportslige begivenheder. De dækker også kontroverser og skandaler, der ikke som udgangspunkt berører konkrete sportspræstationer, hvilket er et aspekt, som vi finder særlig interessant i forhold til vores problemformulering. Sportsmedierne – og andre medier – er ikke 'bare' en nøgtern nyhedskanal, der formidler sportsnyheder. Det er også en kanal, der berører aspekter, der rækker længere ud end selve sportsfacetterne. I sådanne situationer kan

medierne være medvirkende til at påvirke, hvordan samfundet og offentligheden opfatter specifikke hændelser. Denne opfattelse er også noget, der bliver belyst af Boyle og Haynes, som argumenterer for, at medierne spiller en stor rolle i at påvirke og formidle historier fra sportens verden. Ifølge Boyle og Haynes er sport efterhånden blevet et så populærkulturelt fænomen, at medielandskabet altid er præget af historier fra sportens verden – uanset om historien handler om sportslige præstationer eller ej. I forlængelse af dette påpeger Boyle og Haynes – ligesom Guilianotti – at sport kan medvirke til at skabe diskurser i samfundet, der kan have indflydelse på sociale identiteter og relationer.

Udover dette kommer Wenner også ind på, at medier og sport til en vis grad er afhængige af hinanden. Medierne ved, at sport har en bred appel, og det er noget, der sælger. Og 'sporten' ved, at medierne har stor indflydelse på, hvordan offentligheden opfatter dem. Boyle og Haynes tilslutter sig denne opfattelse, da de også beskriver det gensidige forhold mellem sport og medier, og hvordan dette forhold medvirker til at danne grundlaget for, hvordan forståelsen af sportslige fænomener bliver konstrueret i et moderne samfund (Boyle & Haynes, 2009). Dette gensidige forhold kom eksempelvis til udtryk under EM-slutrunden i 2021, hvor de danske medier i høj grad var medvirkende til at forstærke tilhørsforholdet til herrelandsholdet. Medierne fik indflydelse ved at præge den nationale stolthed og fællesskabsfølelse, og det skabte samhørighed i samfundet. I den forbindelse skriver både Wenner og Boyle og Haynes, at mediernes fortælling om sportsbegivenheder kan medvirke til at forme den nationale identitet og stolthed. Omvendt kan medierne også medvirke til at skabe spændinger i samfundet, hvis medierne forholder sig overlegent eller arrogant til sportslige præstationer over for andre nationer (Wenner, 2021)

Medierne har altså - på godt og ondt – et socialt ansvar, når de dækker sport, da sport ikke længere bare er sport. Sport er efterhånden et komplekst socialt fænomen, der påvirker - og påvirkes af – det samfund, det indgår i.

For at opsummere det ovenstående har vi lokaliseret eksisterende forskning på området, der handler om samspillet mellem sport og samfund, og dertil hvordan disse historisk set har haft indflydelse på hinanden. Dertil kan forholdet mellem sport og medier være en faktor, der påvirker, hvordan offentligheden betragter forskellige sociale fænomener, som ikke per definition omhandler sport. I nyere tid er forholdet mellem sport og samfund blevet endnu tættere, og vi ser flere og flere eksempler på, hvordan samfundsproblemer bliver et tema i

sportens verden. Mere specifikt er der kommet mere fokus på diversitet og mangfoldighed, og hvordan sporten kan udvise støtte til dette - hvad end det er gennem nationale kampagner eller kritiske markeringer.

I forhold til besvarelsen af vores problemformulering finder vi den eksisterende forskning på området hjælpsomt, da den kan bidrage til at øge vores samlede forståelse af forholdet mellem sport og samfund. Den eksisterende forskning på området har givet os den sociologiske vinkel på, hvordan sport kan anvendes i forbindelse med samfundsfaglige problemstillinger. Afslutningsvis ønsker vi at anvende den eksisterende forskning i analysen. Den er relevant i forhold til analysen af den sociale praksis, da disse ovenstående kilder medvirker til at belyse, hvordan sociale strukturer og praksisser i et samfund kan påvirkes - og være påvirket - af sport. Dertil giver den eksisterende forskning et indblik i, hvordan medier spiller en markant rolle i at konstruere sport som et samfundsfænomen, og ligeledes hvordan sportsmedier ikke udelukkende forholder sig til sportslige præstationer. Medier er en grundlæggende del af dette speciale, da vores empiriske grundlag består af udvalgte tekster, der er tilknyttet forskellige interessenter i det danske medielandskab.

5.0 Metode

I dette kapitel vil vi præsentere vores metodiske tilgange, hvortil vi vil argumentere for vores valg og brug af empiri. I dette afsnit vil vi redegøre for *Den kvalitative metode, Det kvalitative interview, Selektion, Kodning og Forskningsobjektivitet og neutralitet*. Ydermere vil vi præsentere, hvordan vi anvender vores empiriske grundlag i analysen.

5.1 Den kvalitative metode

I dette speciale har vi valgt at anvende kvalitative metoder i relation til vores diskursanalytiske tilgang – og dermed vores socialkonstruktivistiske ståsted - for at besvare problemformuleringen. Inden for den kvalitative forskningsmetodologi findes der ikke én accepteret definition på, hvad kvalitativ forskning indebærer. Dog definerer Svend Brinkmann og Lene Tanggaard kvalitativ forskning på følgende måde: ”Når forskning er kvalitativ, betyder det almindeligvis, at man interesserer sig for, hvordan noget gøres, siges, opleves, fremtræder eller udvikles” (Brinkmann & Tanggaard, 2010, s. 17). Vi mener, at denne definition stemmer overens med vores teoretiske og analytiske tilgang, da den

kvalitative metode ligeledes sigter mod at beskrive og undersøge sociale fænomener i deres respektive kontekst.

Dertil hviler kvalitative metoder og vores socialkonstruktivistiske ståsted på det samme epistemologiske grundlag. Begge tilgange anerkender, at viden bliver skabt og formet i bestemte sociale sammenhænge, hvor historiske og kontekstuelle aspekter har central betydning. I forlængelse af dette afviser både den kvalitative forskningsmetodologi og vores socialkonstruktivistiske ståsted idéen om objektive sandheder i forståelsen af bestemte fænomener. Afslutningsvis har vi en kvalitativ tilgang med henblik på de nedenstående analyseresultater, da det er på baggrund af vores socialkonstruktivistiske ståsted, at vi vurderer og skaber mening ud fra vores respektive forståelsesramme. Det er altså vores fortolkninger af interessenternes konstruktioner af virkeligheden, der tilvejebringer de resultater, som er at finde i den nedenstående analyse.

I den sammenhæng forholder vi os dog kritiske til vores egen position ved at anerkende, at viden er socialt konstrueret. Vores fortolkninger af interessenternes konstruktioner af virkeligheden er derfor påvirket af den sociale og kulturelle kontekst, vi befinder os i.

Det betyder, at når vi analyserer, hvordan udvalgte interessenter konstruerer deres virkelighed i forhold til One Love-episoden, trækker vi på den viden, som vi har opnået gennem blandt andet sociale interaktioner - jævnfør Burrs tredje præmis - og vores forudgående interesse. Vi bliver en aktiv del af at konstruere viden, fordi vi indgår i den kontekst, hvori viden bliver skabt.

5.2 Det kvalitative interview

I dette afsnit vil vi redegøre for det kvalitative interview, og hvordan vi har valgt at gøre brug af interviewet. Dertil vil vi uddybe valget af respondent, og hvad interviewet bidrager med i forhold til at nuancere specialet.

I human- og samfundsvidenskaberne er interviewet den mest udbredte empiriske metode, da interviewet kan bruges til at forstå menneskers oplevelser, holdninger og livshistorier (Brinkmann og Tanggaard, 2010, s. 29). I og med at det er respondentens livsverden, der er i fokus, vil interviews altid vil være unikke, da mennesker anskuer verden forskelligt ud fra

forskellige historiske, sociale og kulturelle faktorer (Brinkmann og Tanggaard, 2010, s. 30). I dette tilfælde har vi valgt at interviewe én person, da vi har vurderet, at interviewet ikke skal være en eksplicit del af det empiriske grundlag – men blot et supplement til vores eget videns- og betydningssystem – som vi kan trække på i forbindelse med analysen og den efterfølgende diskussion. Med hensyn til dette kan interviewet ligeledes relateres til Burrs tredje præmis, hvor vi gennem en social interaktion har styrket vores viden på baggrund af en social proces.

Steinar Kvale og Svend Brinkmann forklarer i den forbindelse, at denne anvendelse af det kvalitative interview henviser til at rådføre sig med praksisfælleskabet (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 125). Interviewet skal derfor specifikt bidrage til vores egen forståelsesramme og medvirke til at skabe en dybere forståelse af sport og samfund ud fra vores respondents konstruktion af virkeligheden. Vi mener dertil, at en øget forståelse af sport og samfund kan medvirke til, at vi får en mere nuanceret forståelse af de udvalgte tekster, hvilket kan styrke analyseresultaterne - og derfor specialet i sin helhed.

5.2.1 Udvalgelse af respondent

Ud fra ovenstående afsnit vil vi kort redegøre for vores valg af respondent, samt hvordan vi har struktureret og planlagt interviewet.

Som nævnt ovenfor har hensigten med interviewet været, at vi skulle få et mere nuanceret indblik i hele One Love-episoden og den kontekst, det skete i. Derfor var det vigtigt i vores udvælgelsesproces, at vores respondent havde en stor forståelse for emnet og på den måde kunne være en del af vores refleksions- og læringsproces. Qua vores tidligere erfaring med at arbejde med emnet havde vi en klar forståelse af, hvem der kunne bidrage med netop dette. Vi valgte derfor at række ud til Stanis Elsborg, der er senioranalytiker hos Play the Game. Elsborg er en person, der ofte er blevet refereret til eller brugt som kilde i danske medier, når det handlede om de politiske aspekter af VM i Qatar. Han har i mange år arbejdet med de politiske aspekter af sportsverdenen, hvor han har stillet sig kritisk over for blandt andre FIFA, Rusland og Qatar. Derfor var vi overbeviste om, at Elsborg kunne bidrage med et bredt og anderledes perspektiv på hele situationen, da han har arbejdet så intensivt med emnet i flere år.

Han var ligeledes en kilde, vi brugte i semesterprojektet, hvorfor vi vidste, at han havde en indgangsvinkel til emnet, som vi kunne bruge som en del af specialets empiriske grundlag. Da formålet med interviewet var, at Elsborg skulle have lov til at give sit uforbeholdne besyv på hele situationen, valgte vi at afholde det som et semistruktureret interview. Ved brugen af det semistrukturerede interview er det vigtigt, at man har gjort sig klar, hvad man ønsker at vide noget om (Brinkmann & Tanggaard, 2010, s. 37). Dertil gør man brug af åbne spørgsmål for at give respondenterne mulighed for at give reflekterede svar ud fra deres opfattelse af emnet. I vores tilfælde valgte vi at bruge det semistrukturerede interview af flere årsager. Qua vores tidligere anvendelse af Elsborg som respondent vidste vi, at han havde en naturlig tilgang til at snakke om VM i Qatar, hvorfor vi ville give ham mere plads til at komme med sine pointer. Dertil var hele hensigten med interviewet, at det var hans viden, der var i fokus, hvortil de åbne hvad-spørgsmål var brugbare. På den måde fungerede det semistrukturerede interview optimalt i forhold til, hvad vi ønskede at få ud af interviewet. Vi udarbejdede en interviewguide (Bilag 10), men lod i store træk Elsborg komme med sin viden og perspektiv på emnet, hvortil vi sørgede for at stille uddybende spørgsmål for at holde interviewets fokus på One Love-episoden.

5.3 Forskningsobjektivitet og neutralitet

I dette afsnit vil vi kort forholde os til vores egne forudsætninger for at skrive speciale omkring One Love-episoden under VM i Qatar. Som vi tidligere har nævnt, udspringer interessen fra et tidligere semesterprojekt, samt en generel interesse for sport og fodbold. På den måde havde vi på forhånd holdninger og synspunkter inden for området, hvilket helt naturligt har betydning for specialets udformning og pointer. Det vil sige, at vi allerede har en indgående viden om emnet, hvorfor det er svært for os at være fuldkommen objektive i vores akademiske tilgang til specialet. Dertil er det vigtigt at påpege, at det ikke er formålet med specialet, at vi skal være fuldstændigt objektive. I den sammenhæng skriver Kvale og Brinkmann følgende:

Man kan naturligvis altid diskutere, om man bliver begrænset i sit udsyn af at have læst meget om emnet på forhånd, og sommetider hører man det synspunkt, at det ikke er godt at have for megen forhåndsviden om emnet, da dette risikerer at mindske forskerens neutralitet og objektivitet (Kvale & Brinkmann, 2010, s.

37).

Kvale og Brinkmanns pointe er, at det ikke udelukkende er skadeligt i akademiske sammenhænge, at man har en forhåndsviden om emnet. Denne pointe arbejder vi også efter i dette speciale, hvor vores semesterprojekt - og generelle forståelse for emnet - er med til at skabe forudsætningerne for udarbejdelsen af dette speciale. Vi er derfor opmærksomme på, at vores forforståelse inden for emnet har en betydning, da vi ikke påbegynder undersøgelsen med 'et tomt hoved' (Kvale & Brinkmann, 2010, s. 37), men allerede har en eksisterende viden. På den måde anser vi vores grundlæggende viden inden for området som en styrke i forhold til blandt andet at stille de mest relevante spørgsmål i vores interview. Vores forforståelse har ligeledes været medvirkende til at udvælge vores empiri, hvilket vi vil uddybe nærmere i det næste afsnit, *Selektion*.

5.4 Selektion

I dette afsnit vil vi redegøre for vores udvælgelse af empiri. I den forbindelse vil vi uddybe, hvordan vores selektionsproces er forgået, og hvorfor vi finder disse tekster særligt interessante i forhold til at besvare problemformuleringen.

Indledningsvist i selektionsprocessen var det vigtigt for os at klarlægge, hvordan vi ville arbejde videre med emnet ud fra vores semesterprojekt. Her var det vigtigt, at der var en tråd tilbage til semesterprojektet, da motivationen for udarbejdelsen af specialet var funderet i semesterprojektets faglige fokus. Desuden var det essentielt, at vi tog udarbejdelsen af dette speciale skridtet videre og lagde et lag mere på vores samlede forståelse af sportens rolle i samfundet.

Vi var i tvivl om, hvor vores fokus skulle placeres, da der var sket mange ting siden udarbejdelsen af semesterprojektet i efteråret 2021. Derfor undersøgte vi, hvad der lå af forskellige muligheder - både på et nationalt og internationalt plan. Det blev igen klart for os, at Danmark havde været et foregangsland og et samtaleemne i de internationale medier på grund af deres håndtering af hændelser under selve slutrunden. Dette fungerede derfor som et belæg for, at vi igen havde fokus på de danske medier. Ydermere havde vi, som der blev præsenteret i ovenstående afsnit, endnu en gang et interview med Stanis Elsborg fra Play the

Game, der talte positiv om de danske mediers opmærksomhed og kritiske blik på VM i Qatar. Derfor valgte vi at holde fokus på danske interessenter, da Danmark fremstod som en vigtig aktør - både på et lokalt og internationalt plan. Et fokus på de danske medier sikrede os ligeledes, at der ikke var nogle sproglige barrierer i forbindelse med vores analyse af de udvalgte tekster.

I anden fase af selektionsprocessen skulle vi fastlægge os på konkrete interessenter og tekster ud fra, hvad der ville være mest repræsentativt i forhold til at bevare vores problemformulering. I hele selektionsprocessen var det tydeligt for os, at der ikke manglede hverken materiale eller interessenter inden for vores fokusområde. Som der bliver nævnt i *Konteksten*, er det en episode, som store dele af det danske samfund har forholdt sig til. Dertil vurderer vi, at der har der været interessenter inden for forskellige diskursordener, der har berørt One Love-episoden.

Denne omfattende opmærksomhed på området gjorde, at vi valgte at selektere ved at anvende bekvemmelighedsprincippet. Bekvemmelighedsprincippet handler om, at man udvælger det, der på en eller anden måde ligger lige for og er let tilgængeligt (Graakjær & Jessen, 2015, s. 7). Gennem bekvemmelighedsprincippet valgte vi udelukkende at holde os til online publicerede tekster. Grundet vores store og længerevarende interesse for emnet - og fodbold generelt - har vi fulgt naturligt med i 'VM i Qatar relaterede emner' de sidste 3 år, hvorfor det var bekvemmeligt for os, at den udvalgte empiri var tilgængeligt online.

I den tredje fase af selektionsprocessen skulle vi udvælge specifikke interessenter. I denne del af fasen valgte vi at trække på vores viden fra vores semesterprojekt. I semesterprojektet dannede vi os et overblik over, hvilke interessenter der var aktuelle og anerkendte i forhold til dækningen af VM i Qatar. Derfor havde vi i forvejen etableret et videns- og betydningssystem inden for området, hvilket bidrog til, at vi kunne lokalisere en repræsentativ mængde empiri med den størst mulige diversitet af holdninger. I og med at problemformuleringen tager udgangspunkt i One Love-anførerbindet, var det endvidere afgørende for os, at alle tekster skulle være produceret omkring One Love-episoden.

Indledningsvist udvalgte vi DBU som en central interessent. Det var DBU, der valgte at droppe One Love-anførerbindet, og det var ligeledes DBU som få dage efter hændelsen afholdt pressemødet, der katalyserede de efterfølgende reaktioner fra diverse interessenter. I

og med at vores empiri skulle bestå af skrevne tekster, kunne vi ikke anvende selve pressemødet som empiri. I stedet valgte vi at bruge DBU's efterfølgende tekst, der præsenterede de vigtigste pointer fra pressemødet. I dette tilfælde er vi dog opmærksomme på, at DBU selv har haft mulighed for at frame, hvad der skulle med i artiklen. Derfor er det ikke sikkert, at alle pointerne fra pressemødet er repræsenteret i artiklen.

Dertil blev artikler fra A4medier, Ekstra Bladet, Information, B.T. og Weekendavisen udvalgt som de resterende interessenter, da vi vurderede, at disse artikler udgjorde et repræsentativt udsnit af holdninger til One Love-episoden. Dertil havde vi et ønske om at udvælge lige mange interessenter, der som udgangspunkt beskæftigede sig med traditionelle fodbolddiskurser, og interessenter som vi normalvis ikke forbinder med anvendelsen af disse. På baggrund af dette formoder vi, at Ekstra Bladet og B.T. - qua deres naturlige sportsdækning - ofte tager del i den traditionelle fodbolddiskurs, hvorimod A4 Medier, Information og Weekendavisen ikke som udgangspunkt berører sport ud fra traditionelle forståelse. Vi anerkender dog, at dette kan være en karikeret opdeling, men vi vurderer, at det kan medvirke til at repræsentere en større variation af holdninger til One Love-episoden.

Den sidste fase af selektionsprocessen handlede om at selekttere specifikke tekster fra de udvalgte interessenter. Dette blev gjort med et ufravigeligt fokus på, at teksten skulle omhandle One Love-episoden. Qua vores tidligere erfaringer med VM i Qatar var vi mere opmærksomme på specifikke journalister, da disse er alment anerkendte for deres dækning af VM i Qatar. I den forbindelse selekterede vi en tekst udarbejdet af Jan Jensen fra Ekstra Bladet og en tekst udarbejdet af Asker Hedegaard Boye fra Weekendavisen. I selektionsprocessen var vigtigt for os, at teksterne var holdningsorienterede og konstruerede forskellige virkeligheder i debatten omkring One Love-episoden.

Ud fra de ovenstående overvejelser i selektionsprocessen har vi udvalgt disse seks tekster som specialets empiriske grundlag:

- DBU er repræsenteret ved teksten: ”*DBU kritiserer FIFA*”

- A4 Medier er repræsenteret ved teksten ”*DBU har destrueret sin LGBT-troværdighed*”
- Ekstra Bladet er repræsenteret ved teksten: ”*Ynkeligt, DBU*”
- Information er repræsenteret ved teksten: ”*Rune Lykkeberg: Det danske landshold tegner et billede af Danmark som moralske gratister*”
- B.T. er repræsenteret ved teksten: ”*B.T.s sportskommentator: Hvor blev den kampgejst af, Danmark?*”
- Weekendavisen er repræsenteret ved teksten: ”*Faldet fra den høje hest*”

5.5 Kodning

I dette afsnit vil vi redegøre for kodning som en dataanalytisk tilgang. Dertil vil vi argumentere for, hvorfor vi har anvendt kodning i dette speciale, og hvordan anvendelsen af kodning har hjulpet os med at tilvejebringe temaer til analysen. Dertil har kodningsprocessen medvirket til at opstille de fire forskningsspørgsmål.

En af de største udfordringer ved en kvalitativ undersøgelse er omfattende mængder empiri, der skal undersøges og navigeres i. Det er derfor afgørende, at man fastlægger og fokuserer på en metode til, hvordan man kan behandle den empiri, som man indsamler (Bryman, 2012, s. 565). I vores tilfælde har vi valgt at anvende kodning som vores dataanalytiske tilgang. Kodning handler om, at man gennemgår sin empiri med fokus på at inddele det i temaer. Temaerne skal have relevans for den respektive problemformulering, da kodningen senere bliver anvendt som analysens empiriske grundlag (Bryman, 2012, s. 568). Det vil sige, at vi i dette speciale har anvendt kodningsprocessen til at lokalisere relevante temaer på tværs af vores udvalgte tekster. Og ud fra disse temaer har vi kunne opstille relevante forskningsspørgsmål.

Kodning som dataanalytisk tilgang har også mødt kritik igennem tiden, hvor især risikoen for at miste konteksten, til det der bliver sagt, er et af de mest udbredte kritikpunkter. Dertil kan man miste den sammenhængende fortælling, da kodning som metode inddeler empirien i

mindre stykker, der potentielt kan skade sammenhængskraften i teksten eller interviewet (Bryman, 2012, s. 578). Kritikken af kodning er noget, vi har været opmærksomme på, men vi har vurderet, at kodningsprocessen har gavnnet os i forhold til at kunne opstille de fire forskningsspørgsmål til problemformuleringen. Dertil har vi hele tiden haft mulighed for at tilgå de oprindelige tekster, som også er en del af projektets bilag (Bilag 2-7). På den måde har både kodningsskemaet og de oprindelige tekster udgjort specialets empiriske grundlag for at imødekomme kritikken.

Temaerne teksterne skulle indeles i, identificerede vi ved at gennemgå teksterne slavisk, hvor vi havde fokus på hvilke temaer, der kunne hjælpe os med at besvare vores problemformulering. Efter den grundige gennemgang af teksternes vigtigste pointer, valgte vi at inddele empirien i fire temaer. De fire temaer er:

- Negative konsekvenser
- Ansvar
- Muligheder
- Fremtidsudsigter

Vi har oprettet disse fire temaer, da vi vurderer, at de kan være med til at skabe et struktureret overblik over, hvordan virkeligheden af One Love-episoden bliver konstrueret i teksterne. Temaerne har ligeledes alle en væsentlighed i forhold til problemformulering, hvorfor det også er temaerne, der har skabt udgangspunktet for vores forskningsspørgsmål. Efter at have identificeret de fire overordnede temaer til empirien, valgte vi at opstille fire tilsvarende forskningsspørgsmål, der fungerer som rettesnor analysen. Forskningsspørgsmålene er på den måde funderet i de temaer, empirien berører, hvorfor de skal være med til at besvare problemformuleringen i specialets konklusion. De fire forskningsspørgsmål er som tidligere nævnt:

- Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?
- Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?
- Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?
- Hvordan bliver DBU's nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?

Da vores fokus er på One Love-anførerbindet - og alt det der skete omkring episoden - har vi fundet det relevant at lokalisere og udpege de steder i empirien, hvor der bliver formidlet en holdning til håndteringen. På den måde er omdrejningspunktet for både temaerne i vores dataanalytiske tilgang og de fire forskningsspørgsmål, hvordan One Love-episoden bliver fremstillet. Vi har derfor vurderet, at temaerne – i samspil med forskningsspørgsmålene – er med til at tegne et nuanceret billede af One Love-episoden.

Nedenstående figur viser et lille uddrag af kodningsskemaet (Bilag 1), der i analysen vil blive anvendt som specialets empiriske grundlag sammen med de oprindelige tekster:

Ansvar	Det er ikke LGBT-personer, der har gjort anførerbindet til symbolet på DBU's og de øvrige fodboldforbunds opbakning. Det har I selv.	36
Ansvar	Det var jer, der påstod, at jeres solidaritet kunne måles på det armbind. Men ved det første vindpust af pres fra Fifa, så faldt DBU sammen.	37
Ansvar	Det er derfor, at DBU's beslutning om at stryge det spraglede anførerbind ved årets VM føles som et frygteligt forræderi.	38
Muligheder	Simon Kjær kunne være blevet et ikon, hvis han havde stået imod og taget bindet på til kampen mod Tunesien. Men det mod har hverken han eller DBU. Eller de seks andre lande for den sags skyld.	39
Muligheder	Præcis det samme gør sig gældende med det 'forbudte' armbind. Ja, det havde måske kostet et gult kort, men det havde givet troværdighed og anerkendelse langt ud over fodboldens verden.	40

Figur 2: Uddrag af kodningsskemaet (Bilag 1).

6.0 Analyse

I dette kapitel vil vi analysere de seks udvalgte tekster ud fra vores teoretiske og analytiske tilgang. Dertil vil analysen tage udgangspunkt i Faircloughs tre-dimensionelle diskursmodel, hvor vi indledningsvist vil undersøge den sociale praksis i Danmark efterfulgt af seks enkeltstående analyser med henblik på at undersøge teksternes diskursive praksis og sproglige karakteristika.

6.1 Præsentation af analysens opbygning

I dette indledende afsnit til analysen vil vi præsentere, hvordan vi har valgt at strukturere analysen med udgangspunkt i de udvalgte tekster, som vi præsenterede i afsnittet, *Selektion*. Teksterne er alle vedhæftet som bilag (Bilag 2-7).

Analysens opbygning er skabt med inspiration fra Faircloughs tre-dimensionelle model. Det betyder, at hver enkel tekst vil blive behandlet på samme måde og under de samme forudsætninger, da vi har et konkret begrebsværktøj til rådighed under analysen. Analysen vil i den sammenhæng blive opdelt i to dele. Den første del vil være en samlet analyse af den sociale praksis, som teksterne og de diskursive praksisser indgår i. Den anden del vil være seks enkeltstående analyser af teksternes diskursive praksis og sproglige karakteristika.

Vi har valgt at opdele analysen således, da vi finder det relevant at analysere den bredere sociale praksis, inden vi analyserer den enkeltstående teksts diskursive praksis og sproglige indhold. På baggrund af dette kan vi kortlægge konteksten, som de forskellige interessenter skal forholde sig til i deres kommunikation. Mere specifikt vil vi kortlægge, hvordan de ikke-diskursive og kulturelle strukturer i samfundet skaber rammerne for det, der kommunikeres. Dette aspekt er et centralt element at belyse i forhold til den kommende analyse af teksternes diskursive praksisser og sproglige indhold. Vi har endvidere valgt at indlede analysen med en analyse af den sociale praksis, da denne dimension ikke kan undersøges med traditionelle diskursanalytiske værktøjer. Ifølge Fairclough skal den sociale praksis belyses med anden teori (Jørgensen & Philips, 2013, s. 98), som i dette tilfælde er sociokulturel teori, der belyser sammenhængen mellem sport, medier og samfund. Vi er altså interesseret i at undersøge den sociale og kulturelle kontekst, og hvordan sociale strukturer og samfundsmæssige aspekter inden for konteksten er medvirkende til at skabe rammerne for de diskurser, der udspiller sig i samfundet.

I den anden del af analysen vil vi kortlægge teksternes diskursive praksis, hvor vi vil undersøge, hvilke diskurser de trækker på, og hvorvidt teksterne er produceret ud fra andre tekster og tidligere begivenheder. Dette gøres med udgangspunkt i begreberne, interdiskursivitet og intertekstualitet (Jørgensen & Philips, 2013, s. 93-94). I den diskursive praksis vil vi også komme ind på teksternes produktionsforhold. Derefter vil vi undersøge de selvsamme teksters sproglige indhold på mikroniveau, hvor vi vil dykke ned i de udvalgte

tekster for at definere, hvordan diskurserne er tekstuel konstrueret. Til at analysere teksterne på mikroniveau vil vi inddrage de teoretiske begreber, som vi har redegjort for i kapitlet, *Teori*. Disse teoretiske begreber fungerer som vores analytiske redskaber til at undersøge teksternes sproglige og diskursive karakteristika.

For at sikre en naturlig sammenhæng mellem vores fokus i de forskellige tekster har vi – som tidligere nævnt - opstillet fire forskningsspørgsmål, der skal hjælpe os med at belyse de samme aspekter i de udvalgte tekster. I og med at vi har opstillet disse forskningsspørgsmål, afgrænser vi fra andre aspekter af teksterne, hvilket vi er opmærksomme på.

I forbindelse med præsentationen af vores problemformulering opstiller vi forskningsspørgsmålene, men vi kommer ikke nærmere ind på, hvorfor vi har valgt at gøre dette. Først og fremmest skal forskningsspørgsmålene medvirke til at skabe et ensartet fokus i tekst-dimensionen, så vi analyserer de udvalgte tekster ud fra de samme vilkår.

Forskningsspørgsmålene hjælper os endvidere med at finde forskelle og ligheder blandt teksterne, da forskningsspørgsmålene kommer til at fungere som en rettesnor for, hvordan vi har prioriteret vores analytiske fokus. Afslutningsvis bidrager forskningsspørgsmålene til at belyse de centrale nedslagspunkter i forhold til One Love-anførerbindet og de efterfølgende reaktioner.

Forskningsspørgsmålene lyder således:

- Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?
- Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?
- Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?
- Hvordan bliver DBU's nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?

For at opsummere det ovenstående har vi opdelt analysen i to dele. En del 1, hvor vi undersøger den sociale praksis, hvori teksterne og de diskursive praksisser finder sted. Dertil har vi del 2, hvor vi undersøger diskursive praksisser og teksternes sproglige karakteristika i

en række enkeltstående analyser.

6.2 Analyse af den sociale praksis

I dette afsnit vil vi analysere den sociale praksis, som de udvalgte tekster indgår i. I og med at kritisk diskursanalyse ikke er fastlåst i sin analytiske tilgang, vælger vi – som beskrevet i det ovenstående - at indlede specialets analyse med en undersøgelse af den sociale praksis. I den sammenhæng er vores primære fokus i analysen af den sociale praksis at kontekstualisere de samfundsmæssige omstændigheder, og belyse hvordan disse skaber rammerne for tilblivelsen af de udvalgte tekster og deres diskursive praksis.

Et centralt aspekt inden for kritisk diskursanalyse er som nævnt det dialektiske forhold mellem diskursive og ikke-diskursive praksisser. Dette forhold er afgørende i vores forståelse af den sociale praksis. Når der bliver produceret en tekst, er denne tekst et produkt af den kontekst, den indgår i. Og kontekster er forskellige på tværs af forskellige kulturer og samfund. I dette tilfælde forholder vi os til tekster, der er produceret i Danmark og derfor er præget af bestemte historiske, kulturelle og samfundsmæssige faktorer.

Indledningsvist i analysen af den sociale praksis vil vi præsentere de historiske og kulturelle kontekster, der gør sig gældende i forhold til bestemte sociale strukturer i det danske samfund. De historiske og kulturelle kontekster kan i den forbindelse betragtes ud fra flere perspektiver. Det første perspektiv er en mere generel forståelse af, hvordan Danmark – historisk set – altid har været et foregangsland inden for mangfoldighed og diversitet. Det andet perspektiv tager udgangspunkt i, hvordan medierne i Danmark påvirker - og påvirkes af – de samfundsmæssige omstændigheder.

En analyse af det ovenstående vil forhåbentlig give en nuanceret kontekstualisering af, hvordan ikke-diskursive omstændigheder i samfundet skaber rammerne for, hvorfor udvalgte interessenter konstruerer bestemte virkelighedssyn med udgangspunkt i One Love-episoden.

I relation til det første perspektiv var Danmark det første land i verden, der anerkendte registrerede partnerskaber mellem homoseksuelle, og Danmark blev senere en af de første lande til at tillade ægteskab mellem personer af samme køn. Til at understøtte dette har vi lokaliseret forskningsartiklen: *The Resilience of the LGBT Communities in Denmark, the*

United States, and Russia through the past 50 Years: A Comparative Analysis, som er skrevet af Krystal Anderson i 2014. Forskningsartiklen undersøger udviklingen af LGBT-retigheder i Danmark, USA og Rusland gennem de sidste 50 år og sammenligner i den forbindelse de respektive landes lovgivning, sociale strukturer og kulturelle aspekter, som vi tillader os at beskrive som en del af den sociale praksis i de ovenstående lande. Anderson beskriver først og fremmest, hvordan LGBT-retigheder er præget af politiske beslutninger - men beskriver også hvordan elementer som aktivisme og social accept er grundlæggende forudsætninger for at påvirke de eksisterende sociale strukturer i samfundet. På baggrund af dette fremhæver Anderson, at Danmark er et af de mest progressive lande i verden, når det kommer til at fremme LGBT-retigheder, hvilket blandt andet skyldes politiske initiativer og forskellige frivillige bevægelser. Dette har medvirket til at påvirke den sociale accept omkring LGBT-personer og endelig skabt en mærkbar forandring i en bredere social praksis. I modsætning til Danmark har Rusland en radikal anderledes social praksis, som forbyder LGBT-retigheder, der blandt andet er funderet i politiske beslutninger og kulturelle faktorer.

Forskningsartiklen sammenligner Danmark og USA, hvor der bliver skrevet, at Danmarks og USA's syn på LGBT-retigheder var ekstremt sammenlignelige tilbage i 1960'erne, men efterhånden har Danmark distanceret sig fra USA ved at være langt mere progressive i udviklingen med henblik på at styrke LGBT-personers rettigheder. Ifølge Anderson er der især tre faktorer, der har påvirket dette. Den første faktor er, at den politiske vilje i Danmark har været stærkere end i USA. Den anden faktor handler om sociale strukturer. Generelt har Danmark haft en liberal og åben kultur med henblik på LGBT-miljøet, hvilket har gjort det muligt for LGBT-bevægelser at få en mere synlig tilstedeværelse i samfundet. I USA har åbenheden ikke været så lige så markant, hvilket har bremset udviklingen sammenlignet med Danmark. Den tredje faktor er religion. Religion har spillet – og spiller stadig – en stor rolle i USA, og store religiøse grupper har ikke altid været fortalere for LGBT-retigheder. Religion har ikke på samme måde været et tema i Danmark, hvorfor danske LGBT-bevægelser ikke har mødt den samme grad af modstand.

Det er selvfølgelig vigtigt at understrege, at der også er flere faktorer end de ovenstående, der kan have indflydelse på den sociale praksis i Danmark. Vi synes dog, at forskningsartiklen er relevant og præsenterer en række væsentlige pointer med henblik på at belyse den historiske kontekst.

Danmarks historisk progressive tilgang til LGBT-rettigheder har været med til at skabe en social praksis i Danmark, der i høj grad prioriterer mangfoldighed og diversitet. Dette afspejler sig ikke kun i politiske beslutninger og frivillige bevægelser. Der bliver også kæmpet for dette i store organisationer som Dansk Boldspil-Union. DBU har i den forbindelse en vision, der hedder 'En Del af Noget Større', der handler om, at fodbold ikke kun er et spil med en bold. Ifølge DBU kan fodbold være med til at styrke mangfoldighed, diversitet og fællesskaber. Fodbold kan forandre og bidrage positivt til samfundet – og ikke kun i forhold til LGBT-rettigheder. Fodbold kan også bruges til at fremme sundhed, integration, inklusion og mangfoldighed, hvilket DBU selv beskriver som værende et 'Samfundsansvar' på deres hjemmeside.

Baseret på det ovenstående er vores vurdering, at DBU befinder sig i en bredere social praksis, hvor mangfoldighed og diversitet udgør så stærke sociale strukturer, at de er blevet en del af den danske kultur. Og grunden til at mangfoldighed og diversitet er blevet en del af den danske kultur hænger sammen med, at Danmark - både historisk og samfundsmæssigt - har været ekstremt progressive i at fremme det som den hegemoniske diskurs. Men blot fordi det er den hegemoniske diskurs - og Danmark har været et foregangsland inden for mangfoldighed og diversitet - er sport imidlertid et socialt område, hvor der er talrige eksempler på homofobi og diskrimination. I kraft af dette mener vi, at der opstår et modsætningsforhold, når Danmark er så progressive og liberale i forhold til mangfoldighed og diversitet, og der på samme tid hersker en udbredt problematik vedrørende homofobi og diskrimination i sportens verden.

Denne problematik er dog ikke et ukendt fænomen. I den eksisterende forskning på området præsenterer vi bogen *Sport and Gender Identities: Masculinities, Femininities and Sexualities* som blandt andet belyser sammenhængen mellem sport og maskulinitet. En central pointe fra bogen er, at sport kan medvirke til at fremme maskulinitet og aggressivitet som vigtige egenskaber inden for sportens verden. I og med at disse karaktertræk bliver pejlemærker, medvirker det til at ekskludere fremfor at inkludere, hvilket strider imod den overordnede sociale praksis i Danmark.

Det er også på baggrund af dette, at vi formoder, at DBU har påtaget sig et ansvar for at bekæmpe - og forandre - disse negative tendenser i sportens verden. Og en af måderne, hvorpå DBU forsøger at skabe forandring, er ved at ændre den eksisterende diskurs inden for

fodboldens verden. Med andre ord forsøger DBU at ændre forståelsen af fodbold, så fodbold kan bidrage positivt i en bredere social og samfundsmæssig praksis. Der findes ikke en fast definition på, hvad en fodbolddiskursorden er, men vi antager, at begreber som præstation, konkurrence, atletik, holdånd og sundhed er relevante for at sammensætte en fodbolddiskurs. Denne diskurs vedrører udelukkende begreber, der har en naturlig sammenhæng til fodbold som sportsgren. Det er begreber, der organiserer og konstruerer vores opfattelse af fodbold som værende en sportsgren, hvor de ovenstående begreber skaber grundlaget for, hvordan vi taler om og forstår fodbold på. Men fodbolddiskursen er ikke uforanderlig, hvilket DBU forsøger at spille ind på ved at sammenkoble deres primære fokus fodbold med et samfundsansvar. Når DBU vælger at tilkoble begreber som mangfoldighed og diversitet til deres sociale identitet, mener vi, at det kan være et forsøg på at transformere fodbolddiskursen og i sidste ende skabe forandring i samfundet.

I forlængelse af dette vil vi argumentere for, at DBU forsøger at forandre, hvad der hidtil har været 'common-sense' i Danmark. Ud fra den eksisterende forskning på området og DBU's påtagede samfundsansvar, antager vi, at der stadig er en skævvridning i fodbold, der gør, at bestemte karaktertræk gør det lettere at nyde fodbold som et socialt fænomen. Det er altså 'common-sense', at fodbold - på nuværende tidspunkt – stadig ikke er for alle. Der findes stadig nationale og internationale udfordringer, og der forekommer stadig massevis af eksempler på homofobi og diskrimination i fodbold. I en bredere social praksis er dette en udfordring, da det ikke harmonerer med den danske kultur om retten til at være, hvem man er. Den nuværende 'common-sense' kan altså være med til at reproducere og skade sociale relationer, da personer, som ikke identificerer sig med bestemte karaktertræk, ikke ønsker at tage del i den eksisterende diskursorden inden for fodboldens verden. For at komme dette problem til livs forsøger DBU at forandre fodboldens diskursorden ved at udtrykke, at fodbold er mere end bare spil med en bold. DBU forsøger i den sammenhæng at skabe et nyt videns- og betydningssystem inden for fodbold, der i højere grad forsøger at forandre den måde, som vi forstår fodbold i samfundet. Fodbold skal ikke udelukkende handle om sportslige præstationer og hårde tacklinger - det skal også handle om fællesskaber, sammenhold og mangfoldighed.

Og det er lige præcis værdier som fællesskab, sammenhold og mangfoldighed, som One Love-anførerbindet symboliserer. Værdier, som kendetegner den sociale praksis i Danmark. Det er konstituerede diskurser i Danmark, som kommunikative begivenheder og diskursive

praksisser fra DBU udspringer fra. Det er ligeledes værdier, som har været medvirkende til, at DBU valgte at tage til VM i Qatar med at ønske om at fremhæve ovenstående værdier til resten af verden. DBU's sociale ansvar var ikke længere forbeholdt Danmark – det var også en mulighed for at hejse mangfoldighedens flag for øjnene af resten af verdenen.

En anden vigtig faktor i den sociale praksis er mediernes rolle. I et moderne og demokratisk samfund er medierne en uundværlig kilde til viden, og medierne skal i den forbindelse agere 'vagthund' for offentlige anliggender. Medierne har til opgave at informere offentligheden om forskellige synspunkter og holdninger, der kan være med til at skabe forståelse og bidrage positivt til samfundet. I forlængelse af dette har medierne også en rolle i forhold til at holde magthaverne ansvarlige for deres handlinger ved at forholde sig kritiske til deres ageren. På samme tid er det vigtigt, at offentligheden forholder sig kritisk til medierne – og det medierne kategoriserer som 'selvfølgelig viden' og 'objektive sandheder'. Alle medier har et ideologisk standpunkt, der påvirker, hvordan de forholder sig til bestemte samfundsmæssige aspekter.

I den sammenhæng spiller medierne en stor rolle i forhold til at bidrage til bestemte diskurser, der potentielt kan påvirke holdninger og ideologier i samfundet. Generelt er forholdet mellem medierne og den sociale praksis en kompleks proces, da de påvirker hinanden i en dialektisk relation. På den ene side er medierne en del af den sociale praksis, hvor de kan medvirke til at reproducere og forandre diskurser ved at formidle og belyse bestemte områder, udfordringer og problematikker i samfundet. På baggrund af det ovenstående har medierne mulighed for at frame teksten således, at teksten udtrykker en bestemt holdning til et socialt fænomen.

Medier kan endvidere fremhæve og undertrykke bestemte diskurser og derfor konstruere bestemte syn på virkeligheden, der kan have indflydelse på, hvordan modtageren vil opfatte den kommunikative begivenhed.

På den anden side er den sociale praksis en faktor, der kan påvirke, hvordan medier forholder sig til bestemte diskurser i samfundet. Medierne befinder sig i en social praksis, hvor der eksisterer bestemte normer og diskurser, som de skal forholde sig til. Når DBU beslutter sig for ikke at spille med One Love-anførerbindet, strider det imod værdier i den sociale praksis, og det er medierne opmærksomme på. De forholder sig kritiske til DBU, fordi de ikke længere lever op til deres proklamerede samfundsansvar ved at fremme mangfoldighed og diversitet. I dette tilfælde mener vi, at den sociale praksis i Danmark er udslagsgivende for, at medierne forholder sig kritiske til DBU's beslutning. Omvendt kan man argumentere for, at

hvis DBU ikke havde påtaget sig et samfundsansvar til at starte med, ville reaktionen fra medierne have været anderledes og sandsynligvis mindre kritisk.

I den sociale praksis i Danmark er der presse- og ytringsfrihed, der gør det muligt for medierne at konstruere den virkelighed, som de ønsker at fremhæve. Som et resultat af dette kan forskellige medier forholde sig nuanceret og kritisk til sociale fænomener, og det kan bidrage til at udfordre de dominerende diskurser i samfundet. Nuancerede og kritiske perspektiver på virkeligheden kan desuden bidrage til ideologiske debatter, hvor viden bliver skabt i sociale interaktioner med andre personer, og hvor der kæmpes om 'fælles sandheder'.

I forhold til One Love-episoden er dette aspekt relevant, da holdningen til DBU's ageren er baseret på forskellige ideologiske standpunkter. Vi antager, at den 'traditionelle' fodboldfan, der har et isoleret syn på fodbold som socialt fænomen, er på DBU's side, da den 'traditionelle' fodboldfan vil fremhæve sportslige konsekvenser som et validt argument for ikke at spille med One Love-anførerbindet. I dette tilfælde er fodbold bare fodbold, og fodbolden har ikke ansvar for at forandre sociale strukturer uden for fodboldens verden. Omvendt antager vi, at der også findes fodboldfans med andre ideologiske standpunkter, der mener, at fodbold er mere end bare fodbold. Dette standpunkt vil – i modsætning til det ovenstående - gerne risikere en sportslig konsekvens ved at spille med One Love-anførerbindet. Ud fra dette kan man argumentere for, at de to fodboldfans – baseret på deres ideologiske standpunkter – vil beskrive deres forståelse af fodbold med forskellige typer af diskurser. Den første fodboldfan vil være tilhænger af den diskursorden, hvor præstation, konkurrence, resultater, holdånd og sundhed er de dominerende begreber. Hvortil den anden fodboldfan vil tilslutte sig den 'nye' diskursorden, som DBU forsøger at etablere ved at beskrive fodbold som værende mere end bare spil med en bold. Den første fodboldfan vil derfor medvirke til at reproducere den eksisterende diskurs om fodbold, hvor den anden fodboldfan vil forsøge at forandre den.

Uden at tage stilling til hvad der er rigtigt og forkert, anerkender vi, at diskurser kan være subjektive antagelser, og i den forbindelse kan vores ideologiske standpunkt spille en rolle i forhold til, hvordan vi konstruerer vores forståelse af en fodbolddiskurs. Ud fra vores socialkonstruktivistiske ståsted - og mere specifikt Burrs fjerde præmis fra det ovenstående kapitel - er vores handlinger og forståelser et produkt af den måde, hvorpå vi ser verden – og derfor vores forståelse af fodbold som socialt fænomen.

For at undersøge den ideologibaserede opdeling yderligere, finder vi det relevant at inddrage Anthony Giddens (2000) og hans teorier om det posttraditionelle samfund og modernitetens refleksivitet. I Giddens forståelse er det et grundlæggende element, at samfundet ikke længere er opdelt i traditionelle kategorier. Det posttraditionelle samfund er i højere grad bygget på mere flydende og nuancerede sociale strukturer. Ydermere er det posttraditionelle samfund præget af en øget individualisering, hvor individers tanker og handlinger i større grad er baseret på rationalitet fremfor traditioner (Giddens, 2000, s. 39-40). Disse tanker finder vi interessante i forhold til at beskrive, hvad fodbold egentlig er for en størrelse i en bredere social praksis. Som vi nævner i det ovenstående afsnit, er en traditionel forståelse af fodbold karakteriseret ved, at fodbold udelukkende handler om sportslige præstationer, hvorimod en posttraditionel forståelse af fodbold inddrager 'nye' diskurser, der bryder med den traditionelle forståelse. Derfor kan man argumentere for, at konstruktionen af fodbold som fænomen i en bredere social praksis i højere grad påvirkes af forskellige syn på verden. Det betyder ikke nødvendigvis, at forståelsen af fodbold er blevet individualiseret, men en større variation af diskurser omkring fodbold medvirker til, at den traditionelle forståelse er i opbrud. Der findes ikke længere én traditionel definition, da forskellige individer – med udgangspunkt i allerede eksisterende diskurser - konstruerer deres egen forståelse baseret på historiske, kulturelle eller samfundsmæssige faktorer.

Og det er ikke kun de enkelte individer, der selvstændigt medvirker til at skabe deres egen forståelse af fodbold. Medierne spiller – som tidligere beskrevet - også en markant rolle i at bidrage til bestemte diskurser, der kan forandre, hvordan enkelte individer forstår fodbold i en bredere social praksis.

I de nedenstående afsnit vil vi præsentere analyserne af de diskursive praksisser og tekster fra de udvalgte interessenter. Indledningsvist vil analysen af teksten fra DBU blive præsenteret, da denne tekst er udgangspunktet for tilblivelsen af de andre tekster. Derefter vil de resterende analyser blive præsenteret.

6.3 Analyse af teksten fra DBU

Den nedenstående analysedel vil være en analyse af teksten fra DBU 'DBU kritiserer FIFA' som er publiceret den 23. november 2022 på DBU's egen hjemmeside. Teksten handler om,

at DBU er utilfredse med FIFA og FIFA's præsident Gianni Infantino som følge af håndteringen af One Love-anførerbindet. Teksten er en opsamling af de vigtigste pointer fra det pressemøde, som DBU afholdt den samme dag, som teksten blev publiceret. Pressemødet kom som følge af, at FIFA havde truet med sportslige konsekvenser under slutrunden, hvis de deltagende nationer til VM i Qatar spillede med One Love-anførerbindet.

Dette analyseafsnit vil derfor være med udgangspunkt i ovenstående tekst fra DBU, da de er den centrale aktør i forhold til One Love-anførerbindet - og i forbindelse med dette spillede pressemødet en afgørende rolle i at retfærdiggøre beslutningen for offentligheden.

6.3.1 Den diskursive praksis

I dette analyseafsnit vil vi forholde os til produktionen og distributionen af teksten 'DBU kritiserer FIFA'. DBU står som afsenderen af teksten, hvorfor det ikke er nærmere præciseret, hvem der er den konkrete afsender. Dog er teksten en opsummering af pressemødet, hvor det var DBU's formand Jesper Møller, DBU's administrerende direktør Jakob Jensen og DBU's fodbolddirektør Peter Møller, der havde de vigtigste pointer og budskaber. Derfor er det vores vurdering, at det er de tre, der også er de implicite afsendere af teksten.

Teksten er bragt på DBU's hjemmeside som en nyhed fra november 2022. Teksten lægger offentligt tilgængelig på DBU's hjemmeside, hvorfor alle har adgang til den - både på dansk og engelsk. På grund af dette bliver teksten tilgængelig for hele verden - på samme måde som pressemødet. Teksten er, så vidt vi ved, ikke publiceret i et fysisk format, hvorfor den kun er at finde på DBU's hjemmeside.

I forlængelse af dette er vores vurdering, at teksten tilhører en organisatorisk diskursorden. Det hænger først og fremmest sammen med det formelle sprogbrug, hvor sproget generelt er neutralt, og der bliver ikke anvendt ord og sætninger, der bærer præg af et bestemt ideologisk standpunkt. Dertil er teksten – som nævnt i det ovenstående - tilgængelig på både dansk og engelsk, hvilket også stemmer overens med en organisatorisk diskursorden i denne specifikke sammenhæng. Vi formoder, at DBU var bevidste om, at One Love-episoden fik international opmærksomhed. Derfor vurderer vi, at det var hensigtsmæssigt at gøre teksten tilgængelig for det internationale publikum på engelsk for at fremstå professionelle og konsekvente i deres kommunikation. Som udgangspunkt kommunikerer DBU ikke på engelsk, men i denne

episode har der været så meget mediebevågenhed fra resten af verden, at det var hensigtsmæssigt at forholde sig til dette fra et organisatorisk perspektiv.

Dertil er teksten ikke gemt bag en betalingsmur – som tilfældet er med flere af de andre tekster – da DBU ikke har et økonomisk incitament. Inden for en organisatorisk diskursorden eksisterer der forskellige typer af diskurser og genrer. I dette tilfælde fra DBU er der tale om en nyhedsartikel-diskurs. For det første forholder DBU sig til et emne, der er højaktuelt. For det andet er sproget neutralt, hvilket medvirker til at formidle nyheder og information, så det signalerer objektivitet.

Teksten har en lav grad af interdiskursivitet, da den hovedsageligt anvender ord og begreber fra fodboldverdenen og forholder sig primært til de potentielle sportslige konsekvenser. Der bliver kort redegjort for, hvordan DBU forsat vil arbejde for at sætte et positivt aftryk i Qatar.

Derimod er graden af intertekstualitet høj i denne tekst. Først og fremmest er tekstens eksistensgrundlag en begivenhed, der fandt sted to dage forinden, teksten blev produceret. Teksten er et direkte resultat af beslutningen om at droppe One Love-anførerbindet. Dertil er det interessant, at teksten er en del af en lang række 'ikke-sportslige' tekster på DBU's hjemmeside omkring VM i Qatar, hvor teksterne skal forstås i samspil med hinanden. Mellem 2014 og 2022 har DBU publiceret 40 tekster vedrørende VM i Qatar, hvilket også er et aspekt, vi berørte i semesterprojektet (Bilag 8). Alle teksterne er endvidere publiceret under kategorien 'Samfundsansvar'. I og med at teksten er publiceret under kategorien 'Samfundsansvar', tyder det på, at DBU - qua deres involvering i VM i Qatar og den bredere sociale praksis i Danmark – anerkender, at de er nødt til at forholde sig til mere end bare fodbold, hvilket har været en faktor, der har bidraget til produktionen af denne tekst.

Ydermere vurderer vi, at der er tale om 'latent' intertekstualitet, når der ikke eksplicit bliver henvist til de andre tekster i denne tekst. I og med at vi har beskæftiget os med emnet over en længere periode – og derfor har læst de ovenstående artikler – har vi opbygget en forståelsesramme, der gør, at vi kan skabe mening ud fra det. Vi mener i den sammenhæng, at vores forståelsesramme relaterer sig til Burrs anden præmis, der handler om, at viden er funderet i historiske og kulturelle kontekster. Vi har befundet os i en bestemt kontekst, hvor vi har opbygget et videns- og betydningssystem. Det er dog ikke udelukkende positivt fra en objektiv og akademisk synsvinkel. I og med at vi har været så involveret i emnet, kan vi

risikere, at vi bliver for subjektive i vores vurderinger, da vores verdensbillede – og derfor syn på DBU – præger vores videns- og betydningsystemer.

6.3.2 Tekst

I dette afsnit vil vi bevæge os ned på et analytisk mikroniveau, hvor vi vil undersøge, hvordan DBU anvender sproget i den ovenstående tekst. Dertil vil vi analysere, hvordan sproget anvendes til at skabe en bestemt konstruktion af virkeligheden med udgangspunkt i de forskningsspørgsmål, vi har præsenteret tidligere.

Som beskrevet i det ovenstående tager teksten udgangspunkt i et pressemøde, som DBU afviklede for verdenspressen den 23. november 2022 som et resultat af, at man havde valgt at droppe One Love-anførerbindet.

I forhold til det første forskningsspørgsmål: *‘Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?’* skriver DBU:

FIFA havde først gjort det klart, der var tale om en bøde til forbundene. En sanktion, forbundene accepterede. Blot dagen inden Danmarks åbningskamp d. 22. november mod Tunesien truede FIFA ikke blot med økonomiske sanktioner men derimod sportslige. Den mildeste straf var et gult kort til anføreren, men der kunne også være tale om en straf i form af karantæne eller lignende (Bilag 1, felt 1).

Det interessante aspekt ved dette citat er, hvordan DBU konstruerer deres version af handlingsforløbet omkring One Love-anførerbindet, og hvordan de bruger dette til at positionere sig selv som redelige i forhold til hele situationen. Dertil fremlægger DBU både økonomiske og sportslige sanktioner, som mulig konsekvens af at bære One Love-anførerbindet. Vi mener, at DBU – qua deres måde at fremlægge de potentielle konsekvenser på - vejede de sportslige konsekvenser tungere end de økonomiske. Dette kommer endvidere til udtryk, da DBU anvender ordet ’blot’, når de omtaler de økonomiske sanktioner. Ved at bruge ordet ’blot’ formår DBU at skabe et billede af, at man var klar til at tage imod de økonomiske sanktioner, da det ikke var noget, der skræmte dem. På den måde fremstår DBU

principfaste i forhold til, at man er villige til at bringe et økonomisk offer for at spille med One Love-anførerbindet - men sætter en grænse ved sportslige sanktioner. Ud fra dette er vores vurdering, at DBU forsøger at konstruere et billede af, at sportslige konsekvenser er det værst tænkelige scenarie fra deres perspektiv. De økonomiske konsekvenser bliver negligeret, hvorimod de sportslige konsekvenser bliver fremhævet som noget ekstraordinært.

Ydermere er DBU's valg af ordet 'truede' i ovenstående citat interessant, da det indikerer, at DBU frygtede, hvad FIFA kunne finde på, hvis man valgte at bære One Love-anførerbindet. Det fremstiller desuden FIFA som aggressor i situationen og på den måde skaber ordvalget en konstruktion af FIFA som værende en magthavende og aggressiv organisation, man bør frygte. I det ovenstående citat anvender DBU endvidere ordvendingen 'eller lignende', da de fremhæver potentielle sportslige konsekvenser. Vi mener, at denne formulering er med til at skabe tvivl om, hvad FIFA kunne finde på jævnfør de sportslige sanktioner. Dette medvirker til at skabe en uvished omkring hele situationen og derved forstærke den trussel, som FIFA har forelagt DBU. Dog er det fremtrædende i DBU's kommunikation, at konsekvenserne formentlig ville være for afgørende fra et sportsligt perspektiv, da FIFA ikke var bange for at straffe hårdt, hvis man gik imod deres vilje.

I relation til det andet forskningsspørgsmål: '*Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?*' er det interessant at påpege, at tekstens overskrift er en direkte kritik, som DBU giver af FIFA. Overskriften signalerer, at DBU mener, at ansvaret omkring One Love-episoden lægger hos FIFA, samt at man som organisation er uforstående over for FIFA's håndtering af situationen. Det bliver derfor allerede i overskriften antydnet, hvem DBU mener er den ansvarlige for One Love-episoden.

DBU's beskyldning af FIFA som den ansvarlige fremtræder også i brødteksten, hvor kritikken mere specifikt bliver rettet mod FIFA's præsident. DBU skriver: "Her rettede DBU stor kritik af FIFA, at DBU ikke støtter den siddende præsidents genvalg og redegjorde for hele forløbet om 'One Love'-anførerbindet" (DBU, 2022). Ud fra dette mener vi, at DBU åbenlyst antyder, at det er FIFA - og nærmere bestemt FIFA's præsident - som har ansvaret - for, at Danmark ikke spillede med One Love-anførerbindet. Dertil forsøger DBU at positionere sig selv som redelige i forhold til One Love-episoden ved slavisk at redegøre for hele forløbet og pålægge FIFA og Infantino ansvaret. På den måde fralægger DBU sig ansvaret for beslutningen, da de konstruerer et billede af, at de ikke havde noget valg qua

FIFA's magtfuldkommenhed med henblik på at sanktionere med sportslige konsekvenser.

Det tredje forskningsspørgsmål: '*Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?*' kommer ikke til udtryk i denne tekst. Vi vurderer, at det er et logisk valg fra DBU's perspektiv, da de kun forholder sig til, hvordan FIFA har begrænset deres handlemuligheder. Vi formoder endvidere, at der ville opstå diskrepans mellem DBU's organisatoriske diskursorden og eventuelle hypotetiske scenarier, der ikke havde rod i virkeligheden, hvis de forsøgte at konstruere et billede af, hvordan One Love-anførerbindet kunne gøre verden til et bedre sted. Dette hænger yderligere sammen med, at hovedfokuset i teksten er, at det er FIFA, som er den ansvarlige for beslutningen. Derfor forholder DBU sig ikke til, at der var et alternativ til beslutningen, hvorfor der ikke bliver fremlagt nogle hypotetiske scenarier i teksten.

Vi anerkender, at det fjerde forskningsspørgsmål: '*Hvordan bliver DBU's nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?*' i højere grad er motiveret ud fra at undersøge, hvordan de udvalgte interessenter konstruerer billeder af, hvordan One Love-episoden efterlader DBU. Teksten fra DBU berører dog, hvordan de vil bevæge sig videre herfra. Med udgangspunkt i dette har vi fundet dette uddrag fra teksten relevant:

Jeg har været til VM siden 1998 i DBU-regi og fem gange med deltagelse af dansk landshold, og det er fuldstændigt uacceptabelt og dybt kritisabelt, hvad der er foregået. Det har jeg også givet til kende, og derfor kan vi ikke støtte op om præsidenten i relation til genvalg (DBU, 2022).

I dette uddrag fra teksten mener vi, at ordene 'fuldstændigt uacceptabelt' og 'dybt kritisabelt' er særligt iøjnefaldende, da disse ord fremstiller situationen ekstraordinær. Vi mener, at anvendelsen af disse negativt ladede ord er et forsøg på at forstærke deres egen position og konstruere en virkelighed, hvor de ikke havde reelle handlemuligheder på grund af omstændighederne. Dette bliver yderligere forstærket af etos-appellformen, da DBU – og i dette tilfælde Jesper Møller - fortæller, at han har været til VM siden 1998 og aldrig har oplevet noget tilsvarende. Ud fra dette vurderer vi, at kombinationen af anvendelsen af negativt ladede ord og etos er et forsøg på at skabe et billede af en situation uden fortilfælde, hvor DBU blev præsenteret for et ultimatum, som – vi formoder - de ikke var forberedte på.

I den sammenhæng mener vi, at beskrivelsen af situationen er en forsvarsmekanisme, der har til formål at skabe et redeligt billede af DBU som organisation. I forlængelse af dette bliver der skrevet:

Og vi arbejder hårdt for at sikre forholdene under VM i forhold til den frie presse og tilskuere, der bliver afvist med regnbuer. Det er fuldstændig uacceptabelt, og derfor fortsætter vi arbejdet med de syv andre nationer i UEFA Working Group (Bilag 1, felt 50).

I dette citat beskriver DBU, at de allerede har gjort et stort stykke arbejde for at sikre og forbedre forholdene i Qatar. Ud fra dette formoder vi, at DBU gerne vil fremstille de positive historier fra Qatar, og hvordan One Love-episoden ikke påvirker deres arbejde i det store billede. På baggrund af dette er vores vurdering, at DBU's virkelighed forbliver den samme, da de stadig beskæftiger sig med de samme overordnede målsætninger - selvom One Love-episoden har haft negative indvirkninger på deres arbejde. Dette understøttes også af ordet 'fortsætter', hvor DBU signalerer, at deres arbejde i Qatar ikke får lov til at gå til spilde på grund af en enkeltstående situation.

6.4 Analyse af teksten fra A4 Medier

Denne analysedel vil være en analyse af A4 Mediers tekst fra den 23. november 2022. Tekstens overskrift er 'Madsen: DBU har destrueret sin LGBT-troværdighed', og som overskriften indikerer, er det en leder, der er skrevet af Kristian Madsen, som er ansvarshavende chefredaktør på A4 Medier. Lederen handler om, at Madsen føler sig svigtet af DBU og landsholdet, fordi de ikke støttede op om LGBT-rettigheder, når de havde en reel mulighed for det.

6.4.1 Den diskursive praksis

'Madsen: DBU har destrueret sin LGBT-troværdighed' er som beskrevet i det ovenstående en leder, som er publiceret af mediet, A4 Medier, på deres hjemmeside. Lederen blev publiceret den 23. november 2022 som reaktion på, at DBU droppede at spille med One Love-anførerbindet. A4 Medier beskriver sig selv som et mediehus med speciale i journalistik om

arbejdsmarkedet. Deres journalistiske mission er formidle fagstof og nyheder om politik, job, uddannelse og velfærd.

På baggrund af dette kan vi udlede, at lederen fra A4 Medier er en del af mediernes diskursorden, da den opfylder bestemte kriterier og konventioner inden for den diskursorden. Fra et produktionsmæssigt perspektiv indeholder teksten en tydelig overskrift, dertilhørende manchete og brødteksten bliver opdelt af underoverskrifter. Derudover opfylder lederen kriterieret om aktualitet, fordi den er publiceret i kølvandet på den specifikke hændelse. I forlængelse af dette er indholdet i lederen også relevant for offentligheden, hvilket den generelle mediebevågenhed omkring One Love-episoden ligeledes understreger.

Inden for mediernes diskursorden findes der bestemte diskurstyper, der består af forskellige diskurser og genrer. Vi vurderer, at teksten fra A4 Medier er produceret ud fra en opinionsartikel-diskurs, da det er afsenderes subjektive holdning eller synspunkt, som er omdrejningspunktet for produktionen af teksten. I forlængelse af dette forekommer det også naturligt inden for genren, at afsenderen af teksten er synlig, hvilket også er tilfældet her. Dette kommer blandt andet til syne ved, at overskriften indeholder afsenders efternavn samt afsenderen er fremhævet inden brødteksten. Ovenstående indikerer derfor, at denne tekst tilhører den pågældende genre, da teksten opfylder de respektive kriterier og konventioner inden for en opinionsartikel-diskurs.

Desuden er lederen et udtryk for mediets officielle holdning, hvorfor synspunkter er funderet i mediets ideologiske standpunkt vedrørende det specifikke område, den berører. På baggrund af dette vil vi konsekvent henvise til A4 Medier som afsenderen. Lederen er endvidere ikke en fuldstændig og objektiv dækning af et bestemt emne, men nærmere en udvalgt konstruktion af virkeligheden, som kan bidrage til den offentlige samtale. Vi mener, at A4 Mediers ideologiske standpunkt i denne tekst kan sammenkobles til Burrs fjerde præmis om viden og sociale handlinger, hvor handlinger betragtes forskelligt ud fra, hvilket syn du har på verden. Med udgangspunkt i dette formoder vi, at A4 Mediers ideologiske standpunkt har spillet en rolle i forhold til tekstens eksistensgrundlag. Qua deres ideologiske standpunkt er vores tolkning, at DBU's handlinger er medvirkende til at reproducere diskurser, der har en negativ effekt på sociale identiteter i samfundet. På baggrund af A4 Mediers ideologiske standpunkt formoder vi endvidere, at de har et ønske om at forandre den hegemoniske diskurs omkring fodbold, hvilket de blandt andet forsøger med anvendelsen af bestemte diskurser. I

den sammenhæng er det vigtigt at understrege, at den hegemoniske diskurs ikke er statisk og derfor kan der herske forskellige opfattelser af, hvad der er den dominerende diskurs inden for et område. Disse forskellige opfattelser er baseret på bestemte ideologier, hvor A4 Mediers standpunkt er definerende for, hvad de beskriver som den hegemoniske diskurs.

Med udgangspunkt i dette bliver der præsenteret en interdiskursiv reference til sportens verden, hvor A4 Medier udfordrer påstanden om, at man ikke skal blande sport og samfundsmæssige spørgsmål. Der bliver argumenteret for, at sporten – og derfor DBU - bør efterleve deres hidtidige ståsted ved at forsætte kampen for at ændre den traditionelle forståelse af fodbold. Denne udfordring af den traditionelle forståelse af fodbold som værende et “lukket, heteroseksuelt mandigt fællesskab” (Madsen, 2022), forudsætter, at der henvises til bestemte diskurser inden for fodboldverdenen. For at demonstrere dette henviser A4 Medier til mobning i skolegården, skældsord og homofobi i Superligaen og generelt en usund stadionkultur som værende traditionelle karakteristika og ‘common-sense’ inden for fodboldverdenen – vel at mærke ud fra deres ideologiske standpunkt. I analysen af den sociale praksis argumenterer vi for, at den traditionelle fodbolddiskurs er i opbrud, da flere og flere interessenter- heriblandt DBU – etablerer initiativer, der skal bryde med den traditionelle forståelse af fodbold som et socialt fænomen. A4 Medier inddrager i den sammenhæng et posttraditionelt perspektiv på fodbold, da de anvender begreber som ‘mangfoldighed’ og ‘inklusion’ til at beskrive et fodboldrelateret fænomen. Vi mener, at disse begreber som udgangspunkt tilhører en samfundsmæssig- og ligestillingsdiskurs, da ‘mangfoldighed’ og ‘inklusion’ er begreber, der ofte er repræsenteret i de respektive kontekster. I og med at de inddrager en samfundsmæssig- og ligestillingsdiskurs til at konstruere et bestemt billede af fodbold, udfordrer de den traditionelle fodbolddiskurs - og derved den hegemoniske diskurs – hvilket potentielt kan være et middel til at forandre fodbolddiskursen i en bredere social praksis.

Udover interdiskursive referencer bliver der også henvist til tidligere begivenheder, hvor de direkte henviser til, at Kasper Hjulmand fik tildelt to store LGBT-priser på grund af hans opbakning til LGBT-rettigheder under EM-slutrunden i 2021. Vi mener, at denne historiske reference anvendes til at tegne et billede af DBU som værende hykleriske i deres stillingtagen. Vi vurderer, at denne fremstilling af DBU potentielt kan være medvirkende til at forandre, hvordan offentligheden betragter DBU - og i sidste ende ændre måden, hvorpå de handler i forhold til deres samfundsansvar.

6.4.2 Tekst

På lige fod med den ovenstående analyse af DBU vil vi indlede med at undersøge det første forskningsspørgsmål: *‘Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?’* I denne tekst bliver der skrevet “Truslen om noget så svagt som et gult kort fik de syv vestlige fodboldforbund til at bakke ned overfor FIFA” (Bilag 1, felt 14).

Dette citat fra teksten tegner et billede af, at de vestlige fodboldforbund – og derfor DBU – droppede One Love-anførerbindet på bekostning af ‘noget så svagt som et gult kort’. I dette tilfælde bemærker vi, at A4 Medier inddrager ordet ‘svag’ for at understrege, at konsekvenserne ved at bære anførerbindet ikke var noget at være bange for. Det er desuden bemærkelsesværdigt, at A4 Medier ikke udelukkende forholder kritikken til DBU, da der også bliver refereret til de andre fodboldforbund, der droppede at spille med anførerbindet. De skriver endvidere: “Det var jer, der påstod, at jeres solidaritet kunne måles på det armbind. Men ved det første vindpust af pres fra Fifa, så faldt DBU sammen” (Bilag 1, felt 37). I dette citat bliver der anvendt ordvendingen ‘det første vindpust af pres’, hvilket harmonerer med det førstnævnte citat. Denne formulering styrker fortællingen om, at DBU ikke ville risikere de minimale konsekvenser ved at stille sig op og forsvare sine værdier. Formuleringen er ydermere en modsætning af DBU’s beskrivelse af situationen, hvor de fremstiller FIFA som truende og aggressive. A4 Medier forsøger at konstruere et billede af DBU som værende svage, fordi de bukker under, når de bliver udsat for et ‘vindpust af pres’, der potentielt kunne have minimale sportslige konsekvenser.

Det andet forskningsspørgsmål: *‘Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?’* bliver allerede præsenteret i tekstens overskrift, som lyder: “DBU har destrueret sin LGBT-troværdighed” (Bilag 1, felt 32). A4 Medier argumenterer for, at DBU har ødelagt sin troværdighed blandt LGBT-personer, fordi “(...) herrelandsholdet i det afgørende øjeblik ikke havde vores ryg” og derfor “har DBU og seks øvrige landes fodboldforbund begået et regulært svigt” (Bilag 1, felt 33 & 34). Ud fra disse citater formoder vi, at A4 Medier anser DBU som den ansvarlige for One Love-episoden. Og i den sammenhæng mener vi, at det ikke bare er et mindre fejltrin fra DBU’s side, da A4 Medier anvender ord som ‘destrueret’ og ‘regulært svigt’. Valget af disse ord medvirker til at konstruere et billede af, at DBU virkelig har trådt ved siden af. Hvis vi erstattede ‘destrueret’ med eksempelvis ‘skadet’ ville sætningen stadig give mening, men effekten af at bruge ‘destrueret’ gør sætningen væsentlig stærkere og mere dramatisk. Selvom ordvalget giver en voldsommere effekt i at konstruere et

negativt billede af DBU, er det vigtigt at understrege, at ord som ‘destrueret’ og ‘regulært svigt’ indikerer en følelsesmæssig reaktion, som er et resultat af A4 Mediers ideologiske standpunkt. Vi formoder, at forudsætningerne for at konstruere det ovenstående billede af DBU er et produkt af deres syn på verden, hvor de ønsker at påvirke diskurser, der kan forandre sociale identiteter og relationer i fodboldverdenen. Som en efterfølgelse heraf mener vi, at A4 Medier beskylder DBU for at reproducere den traditionelle forståelse af fodbold som et ‘lukket, heteroseksuelt mandligt fællesskab’, hvor det er socialt acceptabelt med homofobiske tilråb, når de ikke tør at forsvare deres proklamerede værdier omkring mangfoldighed og diversitet, når presset er størst. Derfor bidrager DBU negativt til at forandre sociale identiteter og relationer i LGBT-miljøet, da de implicit reproducerer den hegemoniske diskurs omkring fodboldverdenen ved at tie stille, når mikrofonen er tændt på den store verdensscene.

I relation til det tredje forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?’* mener vi ikke, at der forekommer specifikke steder i teksten, som beskriver hypotetiske scenarier. A4 Medier henviser dog til, at Kasper Hjulmand var blevet et “symbol for forandring” (Madsen, 2022) inden episoden, da han under EM i fodbold i 2021 var “anderledes klar i mælet” (Madsen, 2022) i forhold til LGBT-rettigheder. Vi mener i den forbindelse, at ordvendingen ‘symbol for forandring’ medvirker til at konstruere et billede af Kasper Hjulmand som en form for helgen. Hjulmand blev fremhævet som en person, der reelt mente, at fodbold er mere end bare fodbold, og at fodbold kunne styrke sociale identiteter og relationer.

Dette leder os videre til det sidste forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver DBU’s nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?’*. I denne tekst bliver DBU’s nye virkelighed beskrevet klart og tydeligt. De har fuldstændig ødelagt deres troværdighed over for LGBT-miljøet. I den henseende bliver der skrevet: “Kære DBU. I har svigtet massivt. I har et kæmpe genopbygningsarbejde foran jer af den troværdighed, I på et øjeblik har destrueret” (Bilag 1, felt 61). Dette uddrag fra teksten forholder sig til lederens overskrift, men den adskiller sig ved, at der bliver kommunikeret direkte til DBU ved at skrive ‘Kære DBU’. Ved at anvende disse ord vurderer vi, at A4 Medier forsøger at sende en formel besked til DBU. Vi mener dog, at der forekommer et sarkastisk aspekt, da ‘Kære DBU’ giver et positivt indtryk, hvorefter der bliver skrevet, at DBU har svigtet massivt og har et kæmpe genopbygningsarbejde foran sig. Udover dette bliver der også skrevet: “Jeres

regnbuekampagner kommer til at klinge hult i de næste mange år frem” (Bilag 1, felt 66), hvilket også medvirker til at understrege, at DBU virkelig har skadet deres troværdighed. Ud fra dette formoder vi, at DBU sagtens kan forsætte med at eksekvere deres ‘En Del af Noget Større’-vision, men den kommer formegentlig ikke til at have den samme effekt, da konteksten har ændret sig. Det er nogle nye forudsætninger, som DBU skal arbejde ud fra – og det slår A4 Medier hårdt ned på. De afslutter lederen med at skrive: “Den besked, som I har sendt til tusinder af børn og unge, der dyrker jeres sport, er, at forsvaret for LGBT-retligheder ikke er så meget som et gult kort værd” (Bilag 1, felt 16). I relation til dette finder vi det interessant, at de skriver ‘der dyrker jeres sport’. A4 Medier forsøger at distancere sig fra DBU og skabe et billede af, at DBU ikke bare har svigtet LGBT-personer – de har også svigtet sig selv.

6.5 Analyse af teksten fra Ekstra Bladet

Det nedenstående vil være en analyse af Ekstra Bladets tekst fra den 21. november 2022. Tekstens overskrift er ‘Ynkeligt, DBU’, og er en kommentar, der er skrevet af journalist, Jan Jensen. Kommentaren omhandler Jensens personlige holdning til One Love-episoden. Som nævnt i *Selektion* er Jan Jensen anerkendt for sit journalistiske arbejde i forhold til VM i Qatar, hvorfor vi har fundet hans personlige holdning interessant. Kommentaren retter kritik mod DBU’s beslutning om at droppe One Love-anførerbindet og retter samtidig en mere generel kritik af FIFA som organisation.

6.5.1 Den diskursive praksis

Kommentaren er en skreven tekst, der er publiceret på Ekstra Bladets hjemmeside under sportssektionen. Teksten er, så vidt vi ved, ikke publiceret i en trykt avis eller på andre kanaler. Ligesom den ovenstående tekst fra A4 Medier hører denne tekst også under mediernes diskursorden, da den ligeledes opfylder de kriterier og konventioner inden for diskursordenen. Ud fra dette perspektiv opfylder teksterne de samme diskurstypiske og genremæssige karaktertræk, hvorfor det ikke er noget, som vi vil uddybe nærmere - men blot henvise til den ovenstående analysedel. Selvom begge tekster er produceret ud fra en opinionsbaseret-diskurs, adskiller de sig fra hinanden ved, at A4 Mediers tekst er en leder, og denne tekst er en kommentar. Derfor er holdningerne i denne tekst forbeholdt Jan Jensen som afsender – og ikke selve mediet – som tilfældet var i den ovenstående analysedel. På

baggrund af dette er vores vurdering, at forudsætningerne for at skrive kommentaren er funderet i Jensens indgående kendskab til VM i Qatar og derfor også det primære incitament for at producere denne tekst.

I forbindelse med VM i Qatar har Jensen som tidligere beskrevet et indgående kendskab til mange facetter, som også har resulteret i prisen som årets sportsjournalist i 2023 på baggrund af hans enorme arbejde med at dække VM i Qatar de sidste 10 år. Derudover har han flere gange besøgt Qatar med henblik på at afdække skyggesiderne og de ufortalte historier. Vi vurderer, at dette medvirker til at skabe en markant etos-appel, hvor Jensens aktive rolle i dækningen af VM i Qatar har gjort ham til en autoritativ skikkelse med hans enorme viden i rygsækken. Vi mener, at vi kan relatere dette til Burrs anden præmis om, hvordan mennesker forstår verden ud fra forskellige historiske og kulturelle kontekster. I og med at Jensen har beskæftiget sig med Qatar – og besøgt Qatar med jævne mellemrum - i mere end 10 år, mener vi, at han har opbygget et videns- og betydningssystem, der har skabt fundamentet for, at han kan producere en tekst med så markant en etos-appel.

Selvom teksten fra Jensen er publiceret under Ekstra Bladets sportssektion, er det ikke sporten, der er i fokus. Vi mener, at teksten hovedsageligt trækker på interdiskursive referencer til samfundsmæssige aspekter, hvilket forstærker sammensmeltningen mellem sport og samfund. Den traditionelle forståelse af fodbold - hvor det gule kort bliver kædet sammen med sportslige konsekvenser – bliver ikke fremstillet med negativt fortegn. På baggrund af vores egen indledende forståelse havde vi en antagelse om, at det potentielt kunne være et tema i teksten, da Jensen er sportsjournalist og derfor ville anerkende, at et gult kort – fra et sportsligt perspektiv – havde været problematisk for DBU.

Derudover anvender Jensen flere gange intertekstualitet, hvor han henviser til tidligere begivenheder forinden One Love-episoden. Jensen skriver blandt andet: “Men det kan det hos FIFA, hvor præsident Gianni Infantino alligevel ikke er så homoseksuel, at det gør noget” (Jensen, 2022). I dette tilfælde henviser Jensen til den tale, som Infantino afholdt dagen inden turneringen startede, som vi tidligere har uddybet i *Kontekst*. Der forekommer yderligere eksempler på, at Jensen anvender intertekstualitet for at udtrykke sin holdning til episoden. Han henviser endvidere til “situationen med øllet” og “de forbudte trøjer” (Jensen, 2022). Generelt er teksten i sin helhed – sammen med de andre tekster - en intertekstuel reference til

DBU's beslutning om at droppe One Love-anførerbindet.

6.5.2 Tekst

I forhold til det første forskningsspørgsmål: *'Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?'* har vi indledningsvist fundet det interessant at inddrage følgende citat: "Af frygt for et gult kort dropper det danske landshold at spille med et anførerbind, der sender et signal om kærlighed" (Bilag 1, felt 2). Det gule kort bliver flere gange i kommentaren fremhævet som den eneste konsekvens af at bære One Love-anførerbindet (Bilag 1, felt 3 & 4). Denne kontinuerlige fremlæggelse af det gule kort som konsekvens tegner et billede af, at det gule kort var den eneste konsekvens, der var på tale i situationen. Vi mener, at dette fungerer som en modsætning til teksten fra DBU, hvor der bliver antydnet, at der også var andre – og værre - konsekvenser på spil. I dette tilfælde bliver situationen fremet på to forskellige måder, hvor det er bestemte konstruktioner af virkeligheden, der bliver fremstillet.

Udover den kontinuerlige fremlæggelse af det gule kort som den eneste konsekvens, anvender Jensen ligeledes modsætningsforhold. Et eksempel på dette kommer til syne, når det gule kort bliver sat op imod signalværdien i at bære One Love-anførerbindet. I det ovenstående citat bliver det gule kort holdt op imod 'et signal om kærlighed', hvilket medvirker til at konstruere et bestemt syn på virkeligheden, og hvordan fodbold er mere end bare fodbold. Dette modsætningsforhold fremtræder ydermere i citatet: "De syv lande ville gerne have betalt bøder for at spille med One Love-anførerbindet, men at tage et gult kort for den gode sag, nej, der stopper ploven. Og det er ynkeligt" (Bilag 1, felt 4). Jensens præsentation af det gule kort over for 'den gode sag' styrker også fortællingen om, at det gule kort – formegentlig – var risikoen værd fra DBU's perspektiv. Afslutningsvis er anvendelsen af ordet 'ploven' særlig interessant, da det henviser til, at man vender noget. Vi tolker, at dette henviser til, at DBU lige pludselig skifter retning og vender sig, når de møder modstand.

Med henblik på det andet forskningsspørgsmål: *'Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?'* er det vores vurdering, at Jensen fremstiller DBU som den ansvarlige for at droppe One Love-anførerbindet. Det kommer allerede til udtryk i overskriften, hvor ordet 'ynkeligt' medvirker til at stadfæste, at det er DBU, som er den ansvarlige. Det negativt ladede ord medvirker til, at overskriften får en bestemt betydning.

Jensen kunne i andre scenarier have valgt at bruge et ord som 'skuffende', som tilhører den samme semantiske familie som 'ynkeligt'. Vi mener dog, at 'ynkeligt' er mere negativt ladet, hvorfor ordvalget i dette tilfælde forstærker Jensens holdning. På trods af at DBU bliver fremstillet som den ansvarlige, bliver FIFA og Qatar også indirekte kritiseret for deres ageren. Dette kommer til udtryk i dette uddrag fra teksten:

Igen kan man få den tanke, at Qatars VM-værter har sat foden ned i sidste øjeblik. Det er flere måneder siden, DBU og seks andre europæiske forbund meddelte FIFA, at de ville spille med det kærligt mente armbind ved VM. Først mandag kom svaret (Bilag 1, felt 19).

Når Jensen skriver 'VM-værterne som dem der i sidste øjeblik har sat foden ned', vurderer vi, at det skal illustrere, hvor meget magt Qatar har haft. Vi er ikke af den overbevisning, at selve ordvalget er negativt ladet, men vi mener dog, at sætningerne er medvirkende til at tegne et billede af Qatar som magtfuldkomne, hvor DBU – og de andre europæiske fodboldforbund – ikke havde nogen jordisk chance for at forberede sig på situationen. I dette tilfælde forsvarer Jensen DBU, hvilket vi formoder kan hænge sammen med, at han har så indgående et kendskab til Qatar, hvorfor han – qua hans videnssystem – anerkender, at DBU har skullet forholde sig til kritisable arbejdsforhold fra et organisatorisk perspektiv. Derudover beskriver Jensen også det skæve forhold mellem DBU og FIFA ved at skrive: "Så faldt DBU endnu en gang til patten. Når FIFA siger 'dæk', så flader Jesper Møller og hele hans trup ud" (Jensen, 2022). I dette citat bliver sproget anvendt til at påpege, at FIFA er magtfulde, og DBU underkaster sig på grund af dette. I formuleringen 'faldt til patten' forekommer der en iøjnefaldende sammenligning med DBU som baby og FIFA som moren, der bestemmer. DBU har altså ikke noget andet valg end at give op, når FIFA hæver stemmen, hvilket også er et gennemgående tema i flere af teksterne. Jensen beskriver ligeledes DBU som et "slagtet lam" (Bilag 1, felt 21), som endnu en gang er medvirkende til at konstruere et billede af virkeligheden, hvor DBU fremstår svage og handlingslammede, når der mulighed for at blive straffet af mere magtfulde instanser.

I henhold til det tredje forskningsspørgsmål: '*Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?*' bliver der skrevet: "Simon Kjær kunne være blevet et ikon, hvis han havde stået imod og taget bindet på til kampen mod

Tunesien. Men det mod har hverken han eller DBU. Eller de seks andre lande for den sags skyld” (Bilag 1, felt 39). Et interessant aspekt i citatet er, at Jensen inddrager en konkret spiller i form af Simon Kjær, som vi vurderer, er en måde, hvorpå han kan skabe et hypotetisk scenarie. Jensen forsøger at skabe et billede, hvor Simon Kjær modtager det gule kort og derefter bliver et ‘ikon’, fordi han turde stå op for de værdier, som DBU kæmper for. Ordet ‘ikon’ er et positivt ladet ord, hvilket er første gang i teksten, at det forekommer, hvilket understreger, hvor stor en mulighed det var for DBU at bære One Love-anførerbindet. Dog bliver Kjær også til dels beskyldt for manglende handlekraft, som strider imod sætningens indledende betydning. Der bliver også opstillet et andet hypotetisk scenarie, når Jensen skriver: ”Præcis det samme gør sig gældende med det ‘forbudte’ armbind. Ja, det havde måske kostet et gult kort, men det havde givet troværdighed og anerkendelse langt ud over fodboldens verden” (Bilag 1, felt 40). Først og fremmest er det bemærkelsesværdigt, hvordan ‘det gule kort’ bliver sat over for ‘troværdighed og anerkendelse’. Vi vurderer, at kontrasten mellem konsekvensen og muligheden er en indikation af, at det gule kort var en lille pris at betale. Når ‘det gule kort’ bliver sat direkte op imod ‘troværdighed og anerkendelse langt ud over fodboldens verden’ bliver der skabt et modsætningsforhold, hvor det gule kort fremstår som minimal straf for en eventuel stor belønning. I samspil med dette er det interessant, hvordan de positivt ladede ord bliver brugt i forbindelse med de hypotetiske scenarier. Det er generelt gennemgående for teksten, at den er præget af negativt ladede ord. Men når det handler om disse hypotetiske scenarier skifter ordlyden. Her er det ord som ”opmærksomhed”, ”respekt” (Bilag 1, felt 41), ‘troværdighed’ og ‘anerkendelse’ der bliver anvendt. Forskellen på hvordan der bliver anvendt forskelligt ladede ord - alt efter hvilket emne teksten berører - er med til at understrege, at DBU ikke har gjort nok i episoden omkring One Love-anførerbindet.

Det fjerde forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver DBU’s nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?’* bliver implicit berørt i de ovenstående citater fra teksten. Ud fra disse er vores vurdering, at DBU - qua deres beslutning - ikke har vundet omverdens anerkendelse og respekt. I forlængelse af dette skriver Jensen: ”Så vi kan ikke bruge stuntet til ret meget andet end at notere, at vi stadig mangler at vide, hvordan DBU vil slå et slag for migrantarbejderne og LGBT-personer i Qatar, nu hvor slutrunden er i gang” (Bilag 1, felt 52). I citatet bliver ordet ‘stuntet’ anvendt omkring One Love-episoden, hvilket indikerer, at Jensen betragter hele episoden som et mislykket forsøg fra DBU’s side på at tiltrække sig opmærksomhed.

Dertil henviser Jensen til en mere overordnet forventning om, hvorvidt DBU har tænkt sig at kæmpe for deres proklamerede værdier under VM. Med udgangspunkt i dette er vores vurdering, at det forventes, at DBU vil finde alternative metoder, hvorpå de kan kæmpe for deres samfundsansvar i fremtiden.

6.6 Analyse af teksten fra Information

Det nedenstående vil være en analyse af Informations tekst fra den 23. november 2022.

Tekstens overskrift er 'Rune Lykkeberg: Det danske landshold tegner et billede af Danmark som moralske gratister', og som overskriften antyder, er det en leder, der er skrevet Informations chefredaktør, Rune Lykkeberg. Ligesom teksten fra A4 Medier er lederen et udtryk for mediets officielle holdning, hvorfor vi konsekvent vil henvise til Information som afsenderen af denne tekst.

Kort fortalt handler teksten om, at det danske landshold har proklameret, at de skal repræsentere en nation, der kæmper imod undertrykkelse og diskrimination. Dette bliver dog kritiseret af Information, da landsholdet vælger at tie stille, da potentielle sportslige konsekvenser blev præsenteret.

6.6.1 Den diskursive praksis

'Rune Lykkeberg: Det danske landshold tegner et billede af Danmark som moralske gratister' er som nævnt en leder, som er publiceret på Informations hjemmeside. Teksten er - som beskrevet i det ovenstående - publiceret den 23. november 2022, som er to dage efter, at DBU valgte at droppe One Love-anførerbindet. Udover at være publiceret på Informations egen hjemmeside, er teksten også publiceret i deres fysiske avis på selvsamme dato. Selvom det er den samme brødtekst i begge tekster, forekommer der markante forskelle på overskrifterne. Overskriften på hjemmesiden er den ovenstående, hvor overskriften i den fysiske avis er: 'Moralske gratister'. I forlængelse af dette er afsenderen - som i dette tilfælde er Rune Lykkeberg - fremhævet i teksten på hjemmesiden, men det er væsentligt sværere at lokalisere afsenderen i den fysiske avis. Der bliver ikke på samme måde angivet en specifik afsender i den fysiske avis, men initialerne, 'rl', fremkommer som afslutning på teksten, hvilket vi antager er Rune Lykkebergs. En anden forskel mellem dem er udeblivelsen af underoverskrifter i den fysiske avis. I online-versionen bliver teksten brudt op med

underoverskrifterne: 'En del af noget større' og 'Ikke så meget OneLove'. Disse underoverskrifter forekommer ingen steder i den fysiske udgave. Omvendt har den fysiske udgave et fremhævet citat: "På den måde er de blevet et kedeligt billede på, hvem vi også kan være, når vi fører os frem som moralske gratister i verden" (Lykkeberg, 2022), hvilket ikke er tilfældet i online-versionen. De adskiller sig yderligere fra hinanden ved, at der er markeret bestemte ord med fed skrift i den fysiske udgave.

I den diskursive praksis forekommer der altså nogle produktionsmæssige forskelle, som vi antager har til formål at formatere teksten, således den passer bedst til den distributionskanal, den skal udgives på.

I samme grad som de ovenstående tekster hører denne tekst også under mediernes diskursorden, da den ligeledes opfylder bestemte kriterier og konventioner inden for diskursordenen. Vi vil igen henvise til analysen af den diskursive praksis af teksten fra A4 Medier.

Vi tolker, at lederen fra Information gør brug af interdiskursivitet, da den inddrager forskellige diskurser og inddrager disse for at konstruere et bestemt billede af One Love-episoden. I starten af teksten bliver vi præsenteret for både en fodbolddiskurs og en samfundsdiskurs. Fodbolddiskursen kommer til udtryk ved, at Information inddrager sætninger som "(...) når fodboldens svar på en global bananrepublik, FIFA, truer med minimale sportslige omkostninger" (Bilag 1, felt 56) og "En spiller, som indleder kampen med et gult kort, er begrænset af risikoen for udvisning eller karantæne" (Bilag 1, felt 11). Disse sætninger hører under en fodbolddiskurs, da de formår at konstruere et billede af fodbold som fænomen ved at anvende begreber, der naturligt tilhører fodboldverdenen.

Samfundsdiskursen kommer til udtryk, når Information skriver: "De er en repræsentant for en nation, som gerne vil kæmpe for det bedste i verden og tale imod undertrykkelse og racisme og homofobi" og "Truslen om et gult kort for at bære et anførerbind for forening, mod udstødelse og med underforstået opbakning til homoseksuelle i et land, hvor det er forbudt og kan straffes med syv års fængsel ... " (Bilag 1, felt 55 & 10). I disse citater er det ikke længere begreber fra fodboldens verden, der kommer til udtryk. Der er derimod begreber, som vi i højere grad forbinder med samfundsmæssige problemstillinger.

Denne interdiskursive blanding er medvirkende til at skabe en relation mellem sport og samfund. Der forekommer altså et interdiskursivt mix, hvor sport og samfund sammenkobles og udfordrer den traditionelle forståelse af, at samfundsmæssige henseender ikke skal være en katalysator for sportslige konsekvenser. I forlængelse af dette refererer teksten flere gange til konkrete eksempler, hvor Kasper Hjulmand selv udfordrer den traditionelle fodbolddiskurs. Der bliver eksempelvis henvist til et citat, hvor Kasper Hjulmand siger: “For mig er fodbolden en forsimplet model over livet. Det meningsfulde liv og landshold handler om relationen mellem mennesker” (Lykkeberg, 2022). I citatet er det ikke traditionelle fodbolddiskurser, Hjulmand bruger til at beskrive, hvad fodbold er. Vi tolker, at ’Det meningsfulde liv’ og ’relationen mellem mennesker’ i højere grad tilslutter sig den posttraditionelle forståelse af fodbold, som er baseret ud fra et andet ideologisk standpunkt end den traditionelle forståelse.

Når Information henviser til tidligere begivenheder, er der tale om intertekstualitet. I dette tilfælde er det manifest intertekstualitet, da der bliver henvist specifikt til en tekst, hvor der åbenlyst bliver henvist til citatet og dets oprindelse. I forlængelse af dette bærer teksten generelt præg af en høj grad af intertekstualitet, da teksten ofte henviser til tidligere begivenheder. Den udbredte brug af intertekstuelle referencer stiller nogle krav til modtageren, da forståelsen af disse referencer kræver, at modtageren har en eksisterende forståelse inden for den historiske kontekst. Et eksempel på dette forekommer i dette citat: “Det er bare en helt anden fortælling om sig selv, som DBU og Kasper Hjulmand har skabt om det danske landshold. Og det er en fortælling, som nu ved VM i Qatar fremstår som pladder” (Bilag 1, felt 26). I modsætning til den anden intertekstuelle reference er denne reference ikke manifest. Der er i højere grad tale om ‘latent’ intertekstualitet, da der ikke åbenlyst bliver trukket på en tidligere tekst. Der bliver derimod refereret til en række tidligere hændelser, som tilsammen har skabt et billede af DBU, Herrelandsholdet og Kasper Hjulmand.

Denne reference til de tidligere hændelser kræver, at modtageren ved, hvad der foregik forud for VM i Qatar. I vores tilfælde bliver vi hjulpet af, at vi har haft en forudgående interesse for området - og fodbold generelt – hvilket gør, at vi naturligt har fulgt med i, hvad der er foregået inden selve slutrunden i Qatar. Vores eksisterende viden er i den forbindelse funderet i Burrs tredje præmis om, at viden bliver skabt i sociale processer. Vores interaktion med hinanden

og andre mennesker har altså skabt fundamentet for vores viden omkring det ovenstående, hvilket vi finder nyttigt i forhold til at skabe mening ud fra citatet.

6.6.2 Tekst

Det første forskningsspørgsmål: *‘Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?’* bliver belyst ud fra flere perspektiver i teksten fra Information. Det første perspektiv er:

Truslen om et gult kort for at bære et anførerbind for forening, mod udstødelse og med underforstået opbakning til homoseksuelle i et land, hvor det er forbudt og kan straffes med syv års fængsel, var nok til, at de pakkede protesten væk, da de tirsdag gik på banen mod Tunesien (Bilag 1, felt 10).

Vi vurderer, at det ovenstående uddrag fra teksten skaber et tydeligt billede af, at DBU ikke turde tage ansvar, når en potentiel sportslig straf blev præsenteret af FIFA. Indledningsvist er ‘truslen om et gult kort’ et interessant aspekt, da Information fremhæver, at det ikke var bekræftet, at anføreren ville få et gult kort. Der var udelukkende tale om en trussel – og altså ikke en konkret sportslig konsekvens. Samtidig bliver ‘truslen om et gult kort’ holdt op imod ‘et anførerbind for forening, mod udstødelse og med underforstået opbakning til homoseksuelle i et land, hvor det er forbudt og kan straffes med syv års fængsel’, hvilket skaber et iøjnefaldende og ulige forhold mellem ordvalgene. Vi vurderer især den sidste sætning: ‘og kan straffes med syv års fængsel’ som en understregning af, at Information ønsker at fremhæve, at konsekvenserne ved at ikke at bære anførerbindet er markant større end potentielle sportslige konsekvenser.

Det andet perspektiv på konsekvenserne ved at bære One Love-anførerbindet er at finde i dette uddrag fra teksten:

Et gult kort er en omkostning. En spiller, som indleder kampen med et gult kort, er begrænset af risikoen for udvisning eller karantæne. Og det er ærgerligt for spillere, hjælpere og et helt hold, som i årevis har arbejdet hen mod dette verdensmesterskab at skulle indlede kampen med et gult kort for at stå for noget, de tror på (Bilag 1, felt 11).

I modsætning til det tidligere uddrag fra teksten tager dette citat i højere grad udgangspunkt i fodbolddiskurser, da det er sportslige konsekvenser, der bliver lagt vægt på. Information fremhæver, at et gult kort er en 'omkostning', og at der medfølger 'risikoen for udvisning eller karantæne'. I dette eksempel forsvaret Information imidlertid beslutningen, da de anerkender, at sportslige konsekvenser er 'ærgeligt for spillere, hjælpere og et helt hold, som i årevis har arbejdet hen mod dette'. Ud fra dette får vi et indtryk af, at Information forstår problemstillingen fra DBU's perspektiv. Dog kan vi ikke undgå at bemærke, at han anvender ordet 'ærgeligt'. Vi mener, at 'ærgeligt' er et mildt ord at bruge, da der findes adskillige synonymmer, der kunne bruges i stedet. Valget af 'ærgeligt' medvirker derfor til at udtrykke en mild form for sympati, hvor DBU's problemstilling bliver anerkendt – men ikke accepteret.

Det andet forskningsspørgsmål: *'Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?'* kommer til udtryk i dette citat: "På den måde er de blevet et kedeligt billede på, hvem vi også kan være, når vi fører os frem som moralske gratister i verden" (Bilag 1, felt 46). Dette uddrag af teksten er et bærende tekstligt element, da 'moralske gratister' både forekommer i overskriften og i den sidste sætning i lederen. Ud fra dette er vores vurdering, at Information gerne vil fremhæve dette som tekstens vigtigste pointe og derfor fremhæve DBU og landsholdet som de ansvarlige. DBU indtager selv – i takt med deres 'En Del af Noget Større'-vision – en rolle i at nedbryde den traditionelle forståelse af fodbold, men der forekommer en modsatrettet effekt, når de afviger fra dette ved ikke at spille med One Love-anførerbindet. I forlængelse af dette bliver det gule kort beskrevet som værende 'minimale sportslige konsekvenser og 'en meget, meget lille pris'. Dette medvirker også til at understrege, hvordan Information konstruerer et billede af DBU og landsholdet som værende nogle, "(...) som gerne vil kæmpe for det bedste i verden og tale imod undertrykkelse og racisme og homofobi – bare det ikke går ud over sporten" (Bilag 1, felt 55). Dette citat forholder sig direkte til Informations konstruktion af, at DBU og landsholdet er moralske gratister og sender et tydeligt signal om, hvem der er den ansvarlige i One Love-episoden.

I relation til det tredje forskningsspørgsmål: *'Hvordan bliver hypotetiske – og positive -scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?'* bliver der spekuleret i, hvad der ville have været sket, hvis Danmark valgte at spille med One Love-anførerbindet. I den forbindelse skriver Information: "Det danske landshold blev et billede på det fællesskab, vi

gerne vil være og landstræneren hele nationens forbillede som værdibaseret leder” (Lykkeberg, 2022). Dette uddrag fra teksten antyder, at hvis landsholdet valgte at spille med anførerbindet, kunne det tegne et billede af Danmark som et fællesskab, hvor der er vigtigere ting end fodbold. Når der bliver skrevet, at landsholdet blev ’et billede på det fællesskab, vi gerne vil være’ opstår der en reference til alt det, DBU har proklameret for – nemlig at fodbold er mere end bare fodbold. I tilfælde af at DBU havde valgt at spille med One Love-anførerbindet ville det - ifølge Information – have affødt en reaktion, hvor vi som nation kunne samles om landsholdet og styrke fællesskabsfølelsen.

Det sidste forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver DBU’s nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?’* kan også uddrages af tekstens overskrift. Ud fra denne får vi et indtryk af, at Information ønsker at efterlade modtageren med en følelse af, at DBU har løbet fra sit ansvar og ikke tør handle, når presset er størst. Det er endnu en gang overskriften og den sidste sætning i teksten, der er i fokus. Når Information både starter og slutter med at kalde DBU og landsholdet for ’moralske gratister’ vurderer vi, at det er den konstruktion af virkeligheden, som er vigtigst at få frem i lyset fra Informations perspektiv.

6.7 Analyse af teksten fra B.T.

Den nedenstående analysedel vil være en analyse af B.T.s tekst ’B.T.s sportskommentator: Hvor blev den kampgejst af, Danmark?’. Teksten er publiceret den 21. november 2022. Teksten er skrevet af journalist og sportskommentator Lasse Vøge, der giver sit besyv på hele situationen omkring One Love-anførerbindet. Teksten handler om, hvordan Vøge mener, at DBU har spildt en stor chance for at sprede et mangfoldighedsbudskab under verdens største tilbagevendende sportsbegivenhed.

6.7.1 Den diskursive praksis

Kommentaren fra Vøge er en tekst, der er publiceret på B.T.s hjemmeside under sportssektionen. Ligesom teksten fra Ekstra Bladet er denne tekst heller ikke publiceret i andre formater eller på andre platforme. Kommentaren fra Vøge tilhører ligeledes mediernes diskursorden, da den opfylder de samme kriterier og konventioner som Jensens kommentar, hvorfor holdningerne i denne tekst er forbeholdt Vøge - og ikke B.T. som medie. I produktionen af en tekst foregår det under nogle omstændigheder, der skaber forudsætningen

for at producere teksten. Vi mener i den sammenhæng, at denne kommentar bærer præg af, at den er produceret af en sportsjournalist, der normalvis arbejder med sport og fodbold, da der forekommer flere intertekstuelle referencer til tidligere sportsbegivenheder.

Indledningsvist er vores vurdering, at kommentaren fra Vøge trækker på diskurser fra fodboldverdenen. Tekstens overskrift inddrager begreber, som vi traditionelt forbinder med fodboldens verden, og det giver et indledende indtryk af, at teksten primært handler om dette. Samtidig er teksten publiceret under sportssektionen – ligesom Jensens kommentar - hvilket også skaber forventninger til, hvad der står i teksten. Det var dog ikke tilfældet, da der blev inddraget samfundsdiskurser til at beskrive situationen. I stedet for at forholde sig til de sportslige henseender blev der fokuseret på, hvordan DBU svigtede sit samfundsansvar ved at droppe One Love-anførerbindet.

Vøge gør også brug af intertekstualitet, hvor han henviser til tidligere sportslige begivenheder. I den forbindelse bliver der skrevet ”Det er tankevækkende, hvor meget kampgejst landsholdsspillerne havde, da det var deres egne kommercielle rettigheder, der var på spil i landsholdskonflikten i 2018” (Bilag 1, felt 24). Dette uddrag fra teksten bliver kort forklaret af Vøge, men det bliver ikke konkretiseret, hvad konflikten mere specifikt handlede om, hvorfor der er en forventning til, at modtageren af teksten forstår referencen. Vi vurderer, at dette hænger sammen med, at teksten er publiceret i sportssektionen, hvorfor vi formoder, at Vøge har en antagelse om, at referencen giver mening, hvis man har en forudgående interesse inden for fodbold. En intertekstuel reference kommer ligeledes til syne i kommentarens afslutning, hvor der står: ”En god gammel kollega mindede mig på Facebook om, at Mohammed Ali tog fire års udelukkelse for boksporten, fordi han nægtede at deltage i Vietnam-krigen. Den lader vi bare stå” (Vøge, 2022). Vi mener, at brugen af denne specifikke reference medvirker til at skabe en kontrast, hvor DBU bliver fremstillet som nogle, der ikke var klar til at risikere en minimal straf overfor en potentiel karrieredefinerende konsekvens.

6.7.2 Tekst

I forbindelse med det første forskningsspørgsmål: *‘Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?’* skriver Vøge: ”Et gult kort ville man trods alt ikke risikere” (Bilag 1, felt 7). På samme måde som Jensen fremlægger Vøge kun

det gule kort som en potentiel konsekvens. Det gule kort er et gennemgående tema i kommentaren, hvorfor det kommer til syne flere steder i teksten. Et eksempel på dette er når Vøge skriver: "(...) da FIFA truede med at uddele et gult kort" (Bilag 1, felt 8). I forhold til dette citat mener vi, at det er interessant, at Vøge bruger de samme ord som DBU anvendte i deres tekst i form af formuleringen af at 'FIFA truede'. Ved at bruge et negativt ladet ord som 'truede' i relation til FIFA mener vi, at det er en indikation på, at Vøge accepterer præmissen om, at FIFA havde intentioner om at påføre DBU sportslige konsekvenser.

I forhold til det andet forskningsspørgsmål: '*Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One Love-episoden?*' pålægger Vøge FIFA en del af ansvaret for, at DBU valgte at droppe One Love-anførerbindet. FIFA er dog ikke den eneste aktør, der bliver beskrevet som ansvarlig for at droppe anførerbindet. I tekstens første afsnit står der: "Jeg så det som en gave for DBU og de danske landsholdsspillere, hvis FIFA reelt havde planer om at tildele Simon Kjær et gult kort ved kampstart tirsdag, fordi han bar anførerbindet med mangfoldighedsbudskabet 'One Love'" (Bilag 1, felt 42). Som i det tidligere eksempel bliver FIFA inddraget som aktør, da FIFA har mulighed for at uddele det gule kort. Dertil bliver DBU og spillerne også nævnt i citatet, hvilket indikerer, at Vøge mener, at DBU som organisation bærer et ansvar, men også at spillerne selv har et ansvar. Spillernes ansvar kommer til udtryk i dette citat:

Men her i november 2022 forsvandt mandsmodet som dug for Qatar-solen, da FIFA truede med at uddele et gult kort. Signalet, de sender, er, at kampen for et samfund, hvor minoriteter ikke undertrykkes, ikke er en fodboldadvarsel værd. Kampen for egen vinding er derimod værd at kaste sig helhjertet ind i (Vøge, 2022).

Sammenligningen mellem den tidligere konflikt om spillernes kommercielle rettigheder og One Love-episoden som en kamp for minoriteter får landsholdsspillerne til at fremstå egoistiske. I tekstens udlægning af situationerne over for hinanden, tyder det på, at Vøge mener, at spillerne bærer et stort ansvar, da de har en reel mulighed for at gøre en forskel, hvis de 'kaster sig helhjertet ind i' det. Spillernes ansvar bliver yderligere beskrevet i dette uddrag: "Det er det signal, som de stenrige landsholdsspillere lige nu sender til befolkningen. Penge: Vigtigt. Menneskerettigheder: Not so much." (Bilag 1, felt 25). I dette citat er det især

ordene ‘stenrige landsholdsspillere’ vi finder iøjnefaldende, da det skaber et billede af, at spillerne – trods deres velstand – ikke er klar til at risikere minimale konsekvenser for at sende et signal om mangfoldighed.

Det tredje forskningsspørgsmål: ‘*Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?*’ kommer især til udtryk i dette uddrag fra teksten:

Kunne man forestille sig et mere ikonisk billede end vores anfører, der uden at fortrække en mine tog imod denne uhyrlige straf, fordi han stod fast på et budskab om, at ingen skal diskrimineres? For øjnene af hele fucking verden (Bilag 1, felt 43).

Først og fremmest er det interessant, hvordan denne beskrivelse af hvad der hypotetisk kunne være sket, fremtræder så tidligt i teksten. Vøge har på dette tidspunkt ikke eksplicit forklaret, at DBU havde valgt at droppe One Love-anførerbindet, men alligevel skaber den et positivt billede af, hvad der kunne have været sket, hvis de spillede med anførerbindet. Dertil er det interessant, hvordan et inddragende ord som ‘vores’ bliver brugt i citatet. Landsholdet bliver med denne brug af sproget at nationalt fællesskab. På den ene side bliver der altså skabt en følelse af fællesskab, men der bliver også skabt en afstand mellem befolkningen og spillerne. Kontrasten mellem ‘os’ som befolkning og nation og DBU og landsholdsspillere er et element, der er gennemgående i teksten. Vøge skaber en konstruktion af, at DBU og landsholdet - qua deres beslutning om at droppe One Love-anførerbindet - har skubbet befolkningen længere væk i stedet for at samle hele nationen (Bilag 1, felt 44 & 53). Dertil anvender Vøge i høj grad sproget til at formidle mulighederne, som DBU og landsholdet gik glip af som et positivt aspekt. Ved anvendelsen af ordvendinger som ‘ikonisk billede’, ‘meget stolt dansker’ og ‘gyldne mulighed’ bliver sproget anvendt til at skabe et hypotetisk scenarie, hvis DBU havde gået imod FIFA’s beslutning, og Simon Kjær alligevel var trådt ind på græsplænen i Qatar iført One Love-anførerbindet. Vøges romantiske fremstilling af det hypotetiske scenarie er med til at skabe et billede af, at DBU burde have stået op for sine værdier og tage konsekvensen deraf.

Det fjerde forskningsspørgsmål: ‘*Hvordan bliver DBU’s nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?*’ bliver ikke eksplicit berørt i teksten. Dog er vores vurdering, at Vøge

mener, at DBU – og især spillerne – efterlader sig et dårligt indtryk, som kan påvirke, hvordan de skal agere i fremtiden. For det første risikerer DBU at miste anerkendelsen for det arbejde, de har lavet inden slutrunden. For det andet fremstår spillerne som grådige og egoistiske, fordi de gerne risikerede sportslige konsekvenser, da det var deres personlige økonomi, der var på spil.

6.8 Analyse af teksten fra Weekendavisen

Den nedenstående analysedel vil være en analyse af Weekendavisens tekst fra den 23. november 2022. Tekstens overskrift er 'Faldet fra den høje hest', og er en kommentar på DBU's pressemøde på selvsamme dag. Kort fortalt handler teksten om, at DBU på pressemødet rettede kritik mod den danske presse i forbindelse med One Love-episoden, hvilket teksten kommenterer på og kritiserer.

6.8.1 Den diskursive praksis

Kommentaren er skrevet af Asker Hedegaard Boye, der er journalist hos Weekendavisen, hvor han ligeledes er debatredaktør og sports- og kulturmedarbejder. Ligesom Jensen har Boye været en aktiv – og kritisk – stemme i forbindelse med VM i Qatar. I vores semesterprojekt analyserede vi også Boyes tekst 'Blodbold' fra den 18. marts 2021, hvor vi fik et indtryk af, hvordan han forholdt sig til Qatar som værtsnation. Derfor havde vi indledningsvist en antagelse om, at Boye ville forholde sig kritisk til One Love-episoden, da 'Blodbold' var en direkte opfordring til DBU om at boykotte slutrunden.

Teksten fra Boye er en kommentar ligesom teksten fra Jensen og Vøge, og den er publiceret på Weekendavisens hjemmeside. Weekendavisen er abonnementsdrevet, hvorfor man skal tilkøbe sig adgang for at kunne læse alle deres tekster. Derfor er det kun personer, der har abonnement hos Weekendavisen, som har mulighed for at læse hele teksten. Tekstens begrænsede tilgængelighed gør, at 'Faldet fra den høje hest' og 'Rune Lykkeberg: Det danske landshold tegner et billede af Danmark som moralske gratister' er de eneste tekster i dette speciale, der ikke er frit tilgængelig for alle. Dette betyder, at distributionen af de to tekster er begrænset til de personer, der abonnerer på henholdsvis Weekendavisen og Information.

Kommentaren fra Boye tilhører - ligesom de ovenstående fire tekster - ligeledes mediernes

diskursorden, da den opfylder de tidligere beskrevne kriterier og konventioner. Da teksten er en kommentar, vil holdningerne og synspunkterne i denne tekst forbeholdes Boye.

Denne kommentar fra Boye bærer indledningsvist præg af en interdiskursiv reference. En af de diskurser, han inddrager, er en politisk diskurs, hvor han skriver: "Han slog på DBUs ærlighed og trak en Støjberg, da han pludselig refererede til sin »nordjyske hjemegn«, som om det skulle være et særligt trumfkort" (Boye, 2022). Udover at være en interdiskursiv reference er denne henvisning på samme tid en intertekstuel reference, da der bliver henvist til en tidligere begivenhed, der stiller krav til modtagerens forståelsesramme. Boye anvender generelt en høj grad af intertekstualitet. I sin helhed læner kommentaren sig meget op af de ting, der blev sagt på pressemødet. Boye inddrager ofte sætninger fra pressemødet og kommenterer på dem i teksten. Vi vurderer i henhold til dette, at Boye er den interessant, der forholder sig tættest til selve pressemødet. De fire andre interessenter indtager et mere overordnet ståsted, hvor Boye er meget tekstnær med henblik på pressemødet i hans kommentar. Derfor er vores vurdering også, at tekstens tilblivelse bunder i dens manifesterede intertekstualitet. Det er ikke selve beslutningen om at droppe One Love-anførerbindet, men det er i større grad kommunikationen fra DBU's side, der interesserer Boye.

6.8.2 Tekst

I forhold til det første forskningsspørgsmål: *'Hvad bliver præsenteret som de negative konsekvenser af at bære One Love-anførerbindet?'* mener vi ikke, at der direkte bliver nævnt nogle konsekvenser. Dog står der: "Årsagen til balladen om det regnbuefarvede OneLove-anførerbind, som FIFA pressede landsholdet til ikke at bruge i kampen mod Tunesien" (Bilag 1, felt 28). I og med at teksten er produceret som en reaktion på DBU's pressemøde - hvor både det gule kort og andre sportslige sanktioner bliver fremlagt som konsekvenser er vores formodning, at Boye accepterer, at det er de mulige konsekvenser. Det kommer til syne i citatet, hvor formuleringen 'FIFA pressede landsholdet' indikerer, at FIFA nærmest ikke gav landsholdet et valg, hvilket kunne tyde på, at der var potentielle konsekvenser undervejs. I den forbindelse er det et interessant aspekt, at denne tekst ikke eksplicit fremlægger konsekvenserne af at bære One Love-anførerbindet. Der er som tidligere nævnt større fokus på pressemødet i sig selv, og dertil hvad det har af betydning for DBU.

Ud fra det andet forskningsspørgsmål: *'Hvem bliver fremstillet som den ansvarlige for One*

Love-episoden? er vores vurdering, at Boye fremstiller DBU som den ansvarlige. Dette kommer til udtryk her: ”Ved dagens pressemøde gav DBU den danske presse skylden for sin egen ubehjælpelige kommunikation. Fodboldforbundet ligger, som det har redt” (Bilag 1, felt 27). I henhold til citatet mener vi, at det fremkommer tydeligt, at kritikken af DBU er berettiget på baggrund af deres kommunikation i forbindelse med One Love-episoden. Når Boye anvender et ord som ’ubehjælpelige’ indikerer han, at DBU’s kritik af medierne er forkert, da det er DBU’s egen strategi, der har bragt dem i denne situation. Dette bliver ydermere statueret ved ordsproget ’Fodboldforbundet ligger, som det har redt’. Ordsproget betyder direkte, at DBU selv er skyld i deres problemer - og derved bærer det samlede ansvar for One Love-episoden.

Boye forholder sig desuden til de enkelte personer i DBU i form af Jakob Jensen, Jesper Møller og Peter Møller, der ligeledes bliver holdt ansvarlige for beslutningen om at droppe anførerbindet - og generelt den kommunikative strategi i Qatar. I den forbindelse skriver Boye: ”På intet tidspunkt har bestyrelsesformanden eller direktøren ageret som de topledere, de burde være. I stedet har man ladet Hjulmand dele ud af sine halvbagte værdikoncepter, der nu rammer ham, unionen og landsholdet som en djævelsk boomerang” (Boye, 2022). I dette citat vurderer vi, at det kommer til udtryk, at de ovenstående personer ikke har levet op til deres organisatoriske ansvar ved at lade Hjulmand agere som talerør for DBU’s ’ikke-sportslige’ kommunikation. Dette bliver ydermere forstærket ved brugen af ’djævelsk boomerang’, der fungerer som en metafor for, at DBU’s ledelse får de ting tilbage i hovedet, som de har fået Hjulmand til at stå på mål for frem mod VM i Qatar.

Boye kommenterer også generelt på DBU’s kommunikationsstrategi, hvortil han skriver: ”Ja, og den har været elendig, kunne man tilføje. En strategi, der i al sin enkelthed har gået ud på at skubbe landstræneren og landsholdsspillerne foran sig; krybe i skjul bag Kasper Hjulmands og Simon Kjærs brede skuldre” (Bilag 1, felt 30). Vi mener, at citatet er et udtryk for, at Boye ikke mener, at DBU’s ledelse har gjort nok i forhold til deres ansvar. Der bliver både anvendt negativt og positivt ladede ord. Det negativt ladede ord ’elendig’ optræder i forbindelse med, at Boye udtrykker sin holdning til DBU’s kommunikationsstrategi. Ved at bruge ordet ’elendig’ i stedet for eksempelvis ’dårlig’ forsøger Boye at konstruere en virkelighed, hvor DBU’s kommunikationsstrategi har fejlet groft. Som en kontrast til dette bruger han ordvendingen ’brede skuldre’, da han nævner Hjulmand og Kjær. ’Brede skuldre’ fremstår i denne sammenhæng som en positivt ladet ordvending, da det indikerer, at Hjulmand og Kjær

har påtaget sig et ansvar, som i sidste ende var ledelsens opgave at gøre.

I forhold til det tredje forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver hypotetiske – og positive - scenarier af at bære One Love-anførerbindet konstrueret?’* mener vi ikke, at Boye tegner et billede af, hvordan situationen kunne have set ud, hvis landsholdet havde spillet med One Love-anførerbindet. Vi formoder, at Boye har afgrænset sig fra at gøre dette, da tekstens primære fokus er på selve pressemødet og DBU’s forfejlede kommunikation i henhold til hele situationen.

I relation til det sidste forskningsspørgsmål: *‘Hvordan bliver DBU’s nye virkelighed efter One Love-episoden beskrevet?’* får vi et indtryk af, at Boye ønsker at efterlade modtageren med en forståelse af, at DBU selv er skyld i den kritik, de er blevet udsat for. Det kommer blandt andet til udtryk i overskriften og i slutningen af teksten, hvor der står: “Det er kun, fordi DBU har taget sæde på den allerhøjeste hest, at faldet nu er så voldsomt, ja dramatisk” (Bilag 1, felt 59). Ved at bruge metaforen ’faldet fra den høje hest’ i overskriften, indikerer Boye, at DBU har et genopbygningsarbejde foran sig, da de skal forsøge at komme op på hesten igen. Dette er også et gennemgående element i teksten fra A4 Medier. DBU har i høj grad skadet sin troværdighed, og det kommer til at tage tid at genetablere tilliden igen. Dette kommer ydermere til syne, da Boye beskriver, at hans indtryk efter pressemødet er et DBU i ’noget nær nedsmeltning’ (Boye, 2022). Ordet ’nedsmeltning’ er et negativt ladet ord, da det henviser til, at der forekommer uoprettelige skader. Vi mener, at brugen af ordet ’nedsmeltning’ skaber et billede af DBU som opgivende og uden mulighed for at genoprette deres tidligere position og troværdighed. Denne opfattelse af DBU er et gennemgående tema på tværs af de forskellige tekster. DBU har selv – qua deres proklamerede ansvar forinden slutrunden – placeret sig i en situation, hvor der var forventninger til deres ageren. Og når DBU ikke kunne leve op til disse forventninger, har det udelukkende forstærket skuffelsen.

7.0 Diskussion

I dette kapitel vil vi diskutere, hvorvidt det er muligt for en organisation som DBU at påtage sig et samfundsansvar uden for Danmarks grænser. Dertil vil pointer fra interviewet med Stanis Elsborg - i samspil med en udtalelse fra DBU - være udgangspunkt for en større diskussion om, hvad fremtiden bringer for DBU på baggrund af VM i Qatar.

7.1 DBU's samfundsansvar

DBU har i hele processen frem mod VM i Qatar ikke været bange for at kommunikere eksplicit omkring deres samfundsansvar, og hvordan fodbold er mere end bare fodbold. På DBU's hjemmeside er der en hel kategori, der udelukkende handler om samfundsansvar, og hvordan de forholder sig til dette. I den henseende finder vi det interessant at diskutere, om det er muligt for en organisation som DBU - hvis eksistensgrundlag handler om at "udvikle, beskytte og fremtidssikre" fodbold (DBU, 2023) - at påtage sig et samfundsansvar uden for Danmarks grænser.

Ud fra vores empiriske grundlag og dertilhørende analyseresultater er vores klare vurdering, at DBU sagtens kan påtage sig et ansvar i forhold til forbedre levevilkårene i Qatar. Men er det i virkeligheden DBU's ansvar at kæmpe for, at migrantarbejdernes levevilkår og at ændre sociale strukturer og praksisser i Qatar?

På den ene side kan man argumentere for, at det ikke er DBU's ansvar at forbedre vilkårene i andre lande end Danmark. Denne ideologiske kamp bør som udgangspunkt være noget, der blev håndteret af en anden instans i Danmark. DBU's eksistensberettigelse er som nævnt at forholde sig til at forbedre fodbolden. DBU er én af Danmarks største sportsorganisationer, der til daglig sørger for, at mere end 359.000 danskere er aktive medlemmer af en fodboldklub. Med udgangspunkt i dette er en af deres vigtigste opgaver at samle og begejstre Danmark gennem fodboldrelaterede praksisser, hvad end det er gennem lokale fodboldskoler eller at skabe historiske oplevelser med landsholdene. På den måde ligger DBU's primære ansvar i at samle og inspirere fodboldinteresserede gennem fodbolden på tværs af alder, politisk tilhørsforhold, seksualitet og etnicitet. Ud fra denne forståelse af DBU som organisation er det ikke DBU's ansvar at kæmpe for at fremme hegemoniske værdier i den sociale praksis i Danmark i andre lande.

På den anden side kan man argumentere for, at DBU repræsenterer Danmark, hvorfor de uden for landets grænser skal varetage Danmarks interesser. DBU - og deres professionelle hold - konkurrerer internationalt, hvilket er en mulighed for at forsøge at gøre verden til et bedre sted – vel at mærke fra et dansk perspektiv. Når DBU - med deres vision om at fodbold er mere end bare fodbold - rejser rundt i verden, bør denne vision også afspejle, hvordan de

handler i de respektive lande, de besøger. I forlængelse af dette har DBU's aktive arbejde med eksempelvis at sætte fokus på migrantarbejdernes dårlige levevilkår i Qatar været en indikation på, at DBU gerne vil påtage sig et samfundsansvar uden for Danmarks grænser. Qua den sociale praksis i Danmark og DBU's forudgående arbejde mener vi, at det ville være en kontrasterende handling, hvis Danmark velvidende tog til VM uden at forholde sig kritisk til forholdene i Qatar.

På baggrund af dette har vi undersøgt, hvordan DBU forholdt sig tilbage i 2010, da der var VM i Sydafrika. Inden slutrunden var der også flere medier, der belyste, hvordan VM-værterne krænkede basale rettigheder som ejendomsret, ytringsfrihed og diskrimination som et resultat af at tvangsflytte flere tusinde familier for at bygge fodboldstadions. I forbindelse med dette udtalte den daværende kommunikationschef i DBU, Lars Berendt, at "DBU har ingen holdning til indenrigspolitiske problemstillinger i Sydafrika" (Tipsbladet.dk, 2010). Med udgangspunkt i dette citat har vi en antagelse om, at der ikke var nær så meget mediedækning og kritik af Sydafrika som værtsnation, hvorfor DBU ikke var underlagt det samme pres, som tilfældet var med Qatar. Det er selvfølgelig også vigtigt at understrege, at beskyldningerne mod Qatar var langt større end beskyldningerne mod Sydafrika.

Men præmissen er den samme: Krænkelse af basale menneskerettigheder i et land, hvor Danmark skal spille VM i fodbold.

Vi vurderer også, at en anden udslagsgivende faktor var, at DBU ikke endnu havde præsenteret deres 'En Del af Noget Større'-vision. Visionen blev først lanceret i 2014, hvorefter DBU begyndte at have mere og mere fokus på, hvordan fodbold kunne gøre en samfundsmæssig forskel. Hvorvidt DBU var reaktive eller proaktive med henblik på at præsentere visionen, har vi ikke et entydigt svar på. I forhold til VM i Qatar er vores vurdering, at DBU var proaktive i deres kommunikation, da vi antager, at DBU vidste, at valget af Qatar var kontroversielt. Derfor valgte DBU undervejs at indgå et samarbejde med blandt andet Amnesty for at understrege, at de påtager sig et ansvar.

Idéen om at fodbold er mere end bare fodbold er dog ikke udelukkende et dansk fænomen. Vi er generelt af den overbevisning, at international fodbold er blevet mere bevidst om, at fodbold ikke bare er nøgtern underholdning som et resultat af forskellige historiske hændelser og forandringer. Det er en kulturel institution, der kan påvirke sociale strukturer i samfundet

– hvad end det handler om seksuel overbevisning eller racemæssige problemstillinger.

Endelig er det vores opfattelse, at DBU har påtaget sig et for stort internationalt ansvar. Det er uden tvivl problematisk at balancere sportslige, politiske og samfundsmæssige beslutningsprocesser - især hvis der opstår uforudsete hændelser som One Love-episoden. De ovenstående ansvarsområder befinder sig endvidere i adskilte begrebsverdener, hvor det kan være svært at vurdere, hvornår det handler om fodbold, og hvornår det ikke handler om fodbold. Selvom vi mener, at den traditionelle fodbolddiskurs er i opbrud, er det stadig ikke endegyldigt, hvordan man som fodbolddorganisation skal forholde sig til forholdet mellem sport og samfund.

7.2 DBU's fremtidige problemstilling

I analysen af den sociale praksis argumenterer vi for, at Danmark i mange år har været et foregangsland inden for værdier som mangfoldighed og diversitet. Værdierne er blevet en del af den danske kultur, hvorfor DBU har taget kampen op imod blandt andet homofobi og diskrimination i fodboldverdenen. På baggrund af dette finder vi det interessant at diskutere, hvilken fremtid DBU ser ind i efter One Love-episoden - og VM i Qatar mere generelt.

I februar 2023 anerkendte DBU's fodbolddirektør, Peter Møller, over for Bold.dk, at DBU havde valgt en forkert strategi under VM i Qatar (Porse, 2023). DBU forklarede i den henseende, at de fremadrettet vil udarbejde en mere naturlig opdeling mellem de sportslige og politiske ansvarsområder.

Men hvad peger VM i Qatar og hele One Love-episoden egentlig frem mod?

I vores interview med Stanis Elsborg blev det klart, at der fra et dansk perspektiv ikke er grund til at tro, at fodboldverdenen er på vej i en bedre retning efter VM i Qatar og One Love-episoden. I den forbindelse siger han:

(...) en fodboldverden, der vil kæmpe for demokrati, åbenhed, ytringsfrihed, plads til alle mere demokratisk sindede tanker ind i idrætsverdenen. Så kan vi godt tænke om igen, fordi det har i hvert fald vist sig, at FIFA og Infantino har rullet den røde løber ud fra de autokratiske sindede nationer. Det er den vej,

fodbolden er på vej i, desværre (Bilag 9, l. 32).

Elsborgs udtalelse er et udtryk for, at DBU og Danmark potentielt ser ind i en lignende situation, hvor DBU's kamp for de danske værdier igen skal stå sin prøve. På den måde ser DBU formentlig ind i en fremtid, hvor de kan risikere, at en lignende situation opstår, og hvor de endnu en gang skal tage stilling til, hvad der er vigtigst: Sportslige resultater eller deres samfundsmæssige ansvar? Vores vurdering er, at DBU forsøger at forandre den hidtidige 'common-sense'-forståelse af fodbold - både i Danmark og andre lande. Hvorvidt det er muligt for DBU at ændre den traditionelle fodbolddiskurs - hvor fodboldrelaterede fænomener er første prioritet - er problematisk at svare på. Men én ting er sikkert. DBU kommer med høj sandsynlighed til at stå i et tilsvarende dilemma i den nærmeste fremtid - hvad enten det er i 2030 eller 2034 - hvor Saudi Arabien er favorit til at blive en af værtsnationerne for VM i fodbold.

8.0 Konklusion

I dette kapitel vil vi konkludere på den viden, vi har opnået gennem specialets analyse på baggrund af følgende problemformulering:

Hvordan konstruerer udvalgte interessenter deres virkelighed og opfattelse af DBU's handlinger i forbindelse med sagen om One Love-anførerbindet gennem diskursive praksisser? Og hvordan har den sociale praksis i Danmark indflydelse på dette?

Indledningsvist kan vi konkludere, at de udvalgte interessenter anvender bestemte diskursive praksisser til at producere de respektive tekster. DBU konstruerer deres forståelse af One Love-episoden ud fra en traditionel fodbolddiskurs, hvor sportslige præstationer er det vigtigste aspekt. I den forbindelse kan vi ydermere konkludere, at DBU fremstår posttraditionelle i deres forståelse af fodbold, men ud fra denne konkrete episode med One Love-anførerbindet konstruerer de deres virkelighed ud fra den traditionelle fodbolddiskurs. I modsætning til DBU konstruerer de fem andre interessenter deres virkelighed baseret på en posttraditionel fodbolddiskurs, hvor fodbold er mere end bare fodbold. På trods af at de fem interessenter baserer deres virkelighed på denne forståelse, forekommer der dog forskellige variationer af anvendelsen, da interessenterne har framet deres tekster ud fra deres respektive

virkelighedskonstruktion.

Vi kan ydermere konkludere, at den sociale praksis i Danmark har spillet en rolle i forhold til One Love-episoden. Det hænger først og fremmest sammen med, at den sociale praksis i Danmark er skabt ud fra bestemte historiske, kulturelle og sociale faktorer. Den sociale praksis har derfor været forudsætningen for, at interessenterne har udtrykt en holdning til One Love-episoden og derved konstrueret bestemte syn på virkeligheden. Det kan endvidere konkluderes, at tilslutningen til den posttraditionelle forståelse af fodbold i Danmark er påvirket af den sociale praksis. Dette skyldes, at denne forståelse er affødt af diskurser, som ikke udelukkende er forbeholdt fodboldverdenen, men i højere grad tilslutter sig traditionelle samfundsdiskurser.

Afslutningsvis kan vi konkludere, at DBU til en vis grad har medvirket til at reproducere den traditionelle fodbolddiskurs, da de ikke levede op til deres proklamerende samfundsansvar, da de havde chancen. Denne diskrepans mellem DBU's fremstilling og den faktiske virkelighed har været omdrejningspunktet for de fem interessenternes konstruktion af One Love-episoden, da DBU ikke efterlevede de forventninger, som den sociale praksis i Danmark har skabt.

Litteraturliste

Bøger

Aitchison, C. C. (Red.). (2007). *Sport and Gender Identities: Masculinities, Femininities and Sexualities*. Routledge.

Boyle, R., & Haynes, R. (Second edition). (2009). *Power Play: Sport, the Media and Popular Culture*.

Brinkmann, S., & Tanggaard, L. (2010). *Kvalitative metoder – en grundbog*. Hans Reitzels Forlag. (s. 29-54, 263-286 & 450-452).

Bryman, A. (2016). *Social research methods* (4. udgave). (s. 97-128 & 377-589). Oxford University Press.

Burr, V. (2003). *Social constructionism*. (2. udgave). New York. Routledge.

Collin, F. (2021). *Socialkonstruktivisme – En introduktion*. Samfundslitteratur.

Collins, M. (2014). *Sport and Social Exclusion*. (2. udgave). Routledge.

Entman, R. M. (1993). *Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm*. (s. 51-58). *Journal of communication*.

Fairclough, N. (1992) *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press.

Fairclough, N. (2008). *Kritisk diskursanalyse*. København. Redigeret af Elisabeth Halskov Jensen. Hans Reitzels Forlag.

Giddens, A. (2000). *Modernitetens konsekvenser*. Polity Press.

Giulianotti, R. (2016). *Sport – A Critical Sociology*. Polity Press.

Graakjær, N., & Jessen, I. (2015). *Selektion – om udvælgelse af medietekster til analyse*. (s. 5-77). Systime A/S.

Hansen, D. A. (2014). Socialkonstruktivismen i klassisk og moderne sociologi. I: L. Fuglsang, P. B. Olsen & K. Rasborg (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne*. Samfundslitteratur.

Hjarvard, S. (2015). *Framing: Introduktion til et begreb og en klassisk tekst*. (s. 104-114). Københavns universitet.

Horsbøl, A. & Raudaskoski, P. (2016). *Diskurs og praksis – Teori, metode og analyse*. Samfundslitteratur.

Jørgensen, M. W., & Phillips, L. (2013). *Diskursanalyse - som teori og metode*. Samfundslitteratur. Roskilde Universitetsforlag.

Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). *Interview. Det kvalitative forskningsinterview som håndværk* (3. udg.). (s. 19-42, 105-148, 235-266 & 285-302).

LaMay, C. L. i Reiche, D., & Sorek, T. (2019). *Sport, Politics and Society in the Middle East*. (Kapitel 6). (s. 107-122).

Rasborg, K. (2014). Socialkonstruktivismen i klassisk og moderne sociologi. I: L. Fuglsang, P. B. Olsen & K. Rasborg (Red.), *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne*. Samfundslitteratur.

Sørensen, S. (2017). *Sporten i samfundet – sociologi, politik, økonomi*. (s. 83-102). Systime a/s.

Forskningsartikler

Anderson, K. (2014). The Resilience of the LGBT Communities in Denmark, the United States, and Russia through the past 50 Years: A Comparative Analysis. Lokaliseret d. 4. maj på <https://www.argus-a.com/archivos-dinamicas/the-resilience-of-the-lgbt-communities.pdf>

Wenner, L. A. (2021). Media, Sports, and Society. Lokaliseret d. 11. april 2023 på https://digitalcommons.lmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1012&context=comm_fac

Artikler

Asferg, M. (2022, 10. november). FIFA forbyder danske VM-trøjer med budskab om menneskerettigheder. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://sport.tv2.dk/fodbold/2022-11-10-fifa-forbyder-danske-vm-troejer-med-budskab-om-menneskerettigheder>

Boye, A. H. (2022, 23. november). Faldet fra den høje hest. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.weekendavisen.dk/kultur/faldet-fra-den-hoeje-hest?token=75736018648145c78720c012791e94e6.1679997372322&tracked&user=75736018648145c78720c012791e94e6&product=&status=true>

DBU. (2022, 21. november). DBU dropper One Love-anførerbind. Lokaliseret d. 3. februar 2023 på: <https://www.dbu.dk/nyheder/2022/november/dbu-dropper-one-love-anfoererbind/>

DBU. (2022, 23. november). DBU kritiserer FIFA. Lokaliseret d. 3. februar 2023 på: <https://www.dbu.dk/nyheder/2022/november/dbu-kritiserer-fifa/>

Fallah, D. N. (2022, 28. september). Svarer igen på dansk trøje-protest: - Det passer ikke!. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://ekstrabladet.dk/sport/fodbold/landsholdsfodbold/svarer-igen-paa-dansk-troeje-protest-det-passer-ikke/9447541>

Hill, G. A. (2022, 28. september). Denmark's World Cup jerseys protest lobar practices in Qatar. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.washingtonpost.com/sports/2022/09/28/denmark-world-cup-jerseys-qatar/>

Jensen, J. (2022, 21. november). Ynkeligt, DBU. Lokaliseret d. 3. februar 2023 på: <https://ekstrabladet.dk/sport/kommentarer/ynkeligt-dbu/9521598>

Lykkeberg, R. (2022, 23. november). Rune Lykkeberg: Det danske landshold tegner et billede af Danmark som moralske gratister. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.information.dk/indland/leder/2022/11/rune-lykkeberg-danske-landshold-tegner-billede-danmark-moralske-gratister>

Madsen, K. (2022, 23. november). DBU har destrueret sin LGBT-troværdighed. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.a4medier.dk/aktuelt/artikel/madsen-dbu-har-paa-et-oejeblik-destrueret-sit-regnbueimage>

Porse, K. (2023, 2. februar). DBU-boss erkender: Vores strategi fejlede i Qatar. Lokaliseret d. 3. februar 2023 på: <https://bold.dk/fodbold/klubber/danmark/nyheder/dbu-boss-erkender-vores-strategi-fejlede-i-qatar>

The Guardian. (2022, 28. september). Denmark unveils World Cup 'protest' kits criticizing Qatar's human rights record. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.theguardian.com/football/2022/sep/28/denmark-unveil-world-cup-protest-kits-over-qatar-human-rights-record>

Tipsbladet. (2010). Organisationen "World Cup Watchers" er klar med protest i landsholdslejren i Helsingør. Lokaliseret d. 21. maj 2023 på: <https://www.tipsbladet.dk/nyhed/vm-2010/organisation-fifa-og-dbu-ignorerer-menneskerettigheder>

Vøge, L. (2022, 21. november). B.T.s sportskommentator: Hvor blev den kampgejst af, Danmark?. Lokaliseret d. 20. marts 2023 på: <https://www.bt.dk/sport/bts-sportskommentator-hvor-blev-den-kampgejst-af-danmark>

Hjemmesider

DBU mener: <https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/dbu-mener/>

Premier Leagues officielle hjemmeside:

<https://www.premierleague.com/footballandcommunity/RainbowLaces>

Tidslinje over DBU's aktiviteter: <https://www.dbu.dk/samfundsansvar/vm-i-qatar/tidslinje/>

Andet

DBU's pressemøde – starter 16:38 inde i udsendelsen:

<https://www.larm.fm/Asset/f30f964b-7da6-4ef3-9602-5ab9a89f4314>

FIFA's Laws of the Game 22/23 (s. 9-28 & 45-68):

<https://downloads.theifab.com/downloads/laws-of-the-game-2022-23?l=en>